

MAGYAR CSERKÉSZ

XII. ÉVF. 12—13. SZÁM.

Ára 1 pengő.

1931. JÚNIUS 20.

Ne menj
 táborozni
Herz-szalámi
 nélkül. ~

Az üzletben kifejezetten Herz-szalámit kérj. Kapható mindenütt.

**Táborban,
 zsebedben :**
**Cserkészkönyv
 Táborozási könyv
 Tábori menetrend**
 legyen!

A nap legszebb órája

a kávézás ideje. A babkáv hangulatot és kitünő közérzetet teremt. IV. pörkölt-kávé-keverékünk csomagolása a kávéskannát ábrázolja. Ez a jó háztartási keverék nagyon olcsó:

$\frac{1}{4}$ kg P 2.—,

tehát mindenki számára elérhető. Tartunk azonban ezenkívül finomabb, illetve olcsóbb keverékeket is.

MEINL GYULA RT.

SZENT LÁSZLÓ fertőtlenítő mosdószappan

megóv
 minden
 fertőzéstől!

Gyártja a
 Kolozsvári (Heinrich J.)
 szappangyár rt.
 Budapest.

Bőr- és hajápolásra a 30 éves világhírű
kolozsvári gyógyszappanok
 használata felülmúlhatatlan!

Ügyeljünk a
 kolozsvári

HEINRICH J.
 névre.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ ~ FÉLÉVRE 6 PENGŐ ~ NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, NAGY SÁNDOR-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

◆ CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI ◆

Ballag már a vén diák...

Mindig csodálkoztam azon, hogyan lehet az, hogy a ballagó diákok, ahelyett, hogy újjongva felejténék a multat és kacagó szemekkel rohannának az utcákon, egymásbakarolva járják be a gimnázium minden kicsi zugát és könnyelt szemekkel ballagnak tova. Nevettem őket. Hogy sírhat egy érett ifjú és hozzá épp akkor, amikor elhagyja az iskolát? Megtoghatalan... No, majd nézzenek meg engem — határoztam el magam, minden évben.

Az idő soha meg nem álló homokóráján pedig lepergett a nyolc év. A kis rövidnadrágos fiú megnőtt és most búcsúzni jött vigan, mert azt akarta megmutatni nyolc éve, hogy ő bizony nem fog sírni.

Most ott áll az iskola udvarán társaival... nagy az izgalom... kiáltások... majd megindul a menet kart karba fűzve. „Ballag már a vén diák...” fájdalmasan lágy melódiája felzokog a sötét éjszakában.

Valami ismeretlen érzés fojtogat... de azért mosolygok.

Nem szabad sírnom! Száll a dal és vele a jókedv. Miért?... Ballag már a vén diák tovább, tovább... mintha nem látnék egész tisztán? Csak nem sírok? Nem, nem, csak valami furcsa érzés tépdesi a lelkem az ismert falak, termek, padok láttára.

... Ott az első pad, ahová 8 év előtt ültettek egy rövid harrisnyás és nadrágos, kis szöke fiút... az ott egy másik, ahol már mint kis cserkész ültem... egy harmadik, negyedik, ötödik, hatodik, melyhez mind ezer emlék, csíny és pajkosság fűződik... ott egy monogrammmal belevésbe az összekarcolt kemény fába, az már a hetedik... és végül az ott, amelyben érettségiztem, a nyolcadik, az utolsó.

Most mind beszélnek hozzám. Az emlékek árját zúdíjták felém és beléjük temetkezem úgy, hogy nem is veszem észre, hogy már a kapu felé haladunk... Sötét már itt is állunk előtte. Látom a nagy vaskapura felfüggesztett „Isten veletek” táblát és ijedten állok meg. Miért menjek tovább? Hová? Itt hagyjak mindent, mi szép és jó volt? Miért?

Eddig életem olyan volt, mint a szirtek között folyó patak, — mely meg-megpróbál néha kicsapni medréből, de még idejében visszatérítik mindig — és most egyszerre a torkolat előtt állok. Előttem a veszélyes és sivár, végeláthatatlan nyúló tenger... mindent misztikus köd borít... minden oly csodás és új. Lehunyom szemem, tervekbe, illúziókba, álmokba temetkezem. Isntem, milyen sok lesz ezek közül a szárnyaszegett.

És én most itt hagyjam az emlékek biztos szigetét, ezt a zöl-

Éj, sötétség, tornyosuló felhő.
Árny, sötét fák, mind oly ijesztő!
Szerteszét apró fehér sátrak,
köröztük kísértnek ringó sötét árnyak.

Kint, — bottal kezében — a sátrak körül
sétál, vigyáz az apród s lelke örül.
Mögötte öregcserkész örködve lép,
kezében fénylőn a viharlámpa ég.

Sötét felhőt cikkázó villám tép!
Kis apród félve az öreghez lép.
Remegve fogja az erős kezét,
mely veszélyben is biztosan vezet.

Félve szól: „Mi az, mi ott lent mozog?”
„Semmi, csak a Balaton háborog” —
szól s megfogja a kicsi kezét,
aztán együtt kutatnak szerteszét.

Örségen.

Rejtelmesen zúg a viharos éj.
„Kistestvér! Mellettem vagy, ne félj!”
Villám villámot hasít, szakít, tép,
mennydörögve vonaglik meg az ég.

Villám cikkázik, ég mennydörög,
a szélben hajló fák keserve belenyög.
A kénes fényben az erdő titka kivillog,
mélyen a fák árnya, mint kísértet imbolyog.

Galy, ág a szélben véstesen ropog,
kistestvér szíve félénken dobog.
Lassan sirva az eső megered;
vele az apród könnyre is pereg.

„Kistestvér, ne félj! Menj és aludjál” —
mond a cserkész s tovább őrt maga áll.
Fürkészve néz a sötét, viharos éjen át,
míg a kistestvér álmodik otthont s anyukát.

Bucsky Mihály.

Ilyen a
bevált és kitűnő fájdalomcsillapító
Aspirin-tabletták
eredeti csomagolása

Ügyeljünk a Bayer-keresztre!
Minden gyógyszerárban kapható.

delő oázist, azért a bizonytalan jövőért, melynek Élet a neve? Nem!

Meglöknek hátulról, hogy menjek már tovább, hisz megállt az egész menet.

Magamhoz térek. A hegedű zokog, a fiúk zsebkendőjükkal lobogtatnak az öreg termeknek.

Menni kell... kilépek a kapun.

„Ballag már a vén diák tovább, tovább” — és egy könnyesepp jelenik meg sírni nem akaró szememben. Ifj. Lám Károly rajv.

APRÓ HÍREK

Június 15! Ez a dátum a Magyar Cserkésznek mindig emlékeztetés napja lesz, mert 11 évvel ezelőtt, 1920-ban, ezen a napon jelent meg a Magyar Cserkész első száma. Nyolcoldalas, kisalakú, nyomtatott lap volt ez, kedves és szerény megindulás, amely azóta félhónapos, díszes köntösű és gazdag tartalmú, közismert cserkész-folyóirattá nőtte ki magát. Cserkészfiúk tették nagygyá, a ti segítségetekkel, fiúk, még nagyobbá fejlődhetik.

Olcsó állatkerti belépőjegyek. Az Állatkert igazgatósága arról értesít, hogy a csoportosan látogató cserkészek részére (akár elemi, középiskolások vagy egyetemi hallgatók) 10 filléres kedvezményes belépő-jegyvet engedélyeznek, amelyek mindenkor az igazgatóság irodájában vehetők át a Gazdasági Hivatalnál kiállított levél ellenében.

Reméljük, hogy főleg vidéki csapataink igénybe fogják venni ezt a kedvező lehetőséget.

Egy maláj cserkész az Eszperanto Gyakorló Körben. Érdekes vendége volt a Cserkész Eszperanto Gyakorlókörnek. Egy világhíró maláj diák kereste fel: Radin Musztafa, ki két év előtt indult el Jáva szigetéről, hogy bejárja a világot és hajón, vasúton, biciklin és repülőgépen utazott Európán keresztül, míg végül Budapestre érkezett. A gyakorlókörben eszperanto előadást tartott hazájáról és a jávai cserkészetéről. Hollandiában a bennszülött cserkészeket nem tekintették egyenrangúnak a holland fiúkkal és azt kívánták tőlük, hogy a holland zászlónak tisztelegjenek. Ezért a négyezer maláj cserkész külön szövetséget alkotott a cserkész-törvények alapján dolgozva, de a saját földjüket tekintették hazájuknak, annak zászlójának fogadták hűségét. Musztafa utazásával tapasztalatokat gyűjt, meg akarja ismerni a népeket, híres

A világhíró maláj cserkész Budapesten.

embereket, különböző módszereket és ezt részben könyvben akarja kiadni, részben hazája ifjúsága számára szeretné gyümölcsöztesíteni, hogy a maláj ifjúság méltó, szabad es egyenjogú versenytársa legyen a világ bármely ifjúságának. A fiúk meghatva hallgatták, mikor lelkesen elénekelte az indiai himnuszt. Élő példa volt, hogy kell hazája igazát külföldön ismertetni és új barátokat szerezni.

A cserkész testben és lélekben tiszta — mondja törvényünk. A testi tisztaság megvalósítása a táborban talán nehézségekbe ütközik, pedig nem hanyagolhatjuk el, mert a tisztaság az egészségnek egyik legfontosabb kelléke. Különös gond fordítandó a száj és fogak tisztaságára, mert a száj a bacilusok millióinak tenyészhelye. Ezért ajánlatos mindenkinek már idehaza az indulás előtt megfelelő fogkrémet beszerezni. Legajánlatosabb erre a **Kalodont** fogkrém, amely nemcsak a fogakat tartja tisztán, de kellemes ízű is.

A Magyar Evezős Szövetség mostanában adta ki a folyó idényre szóló munkatervét. Ebből vesszük a következőket: *Versenyei* lesznek: jún. 14-én Szegeden, jún. 28-án és 29-én (mindkét alkalommal délután 5 órai kezdettel) a Margitsziget mellett, július 12-én Győrött, július 19-én a csepeli ágban és szept. 19-én távevezés a Neptuntól a szentendrei sziget alsó csücskéig és vissza. Azonkívül is van több érdekes kilométerdíja és más versenye. Ezek közül bennünket a következő „Vándorevezős díj” érdekel a legjobban:

„Azon evezős(ök) részére, ki(k) hajóban (tehát párevezős vagy váltott evezős sajkában) 1931 április hó második felétől október hó végéig tartott időszakában Magyarországon területén levő vizeken (folyókon, tavakon) nagyobb (200 km-t mindenesetre meghaladó) olyan evezős kirándulást tett(ek), mely semmiesetre sem csak az egyesületi székhely mellett levő vízre szorítkozott. Az út leírása (lásd például Zsembery könyvében említett mintákat) az esetle-

ges igazoló iratokkal és rajzokkal, fényképekkel vagy más mellékletekkel Kallivoda Ferenc szövetségi ügyvezető igazgatónak (Bp., V., Alkotmány-u. 3.) 1932. február elejéig küldendő be az egyesület (Cserkészcsoport és Szövetség) igazolásával együtt.

A leírásban a naponta megtett út hossza, a túrára fordított idő részletezése és az utazás átélte körülményei legyenek meg. A legnagyobb és legjelentősebb (újabb, ritkább) evezős út nyeri a díjat. Tét 25 P, mely a túraleírással együtt küldendő be.

A külföldre igyekvőket közelről érdekli a vámmentességi igazolványok (triptik) díja is. Ez minden csónak után legalább az ülőhelyek számának (örsi csónak 4, kettős párevezős 3, stb.), de ha ennél többen ülnek benne, a bentülők számának megfelelő pengő (örsi csónak 8 személlyel 8 pengő), melyet a Moktár VIII., Rákóczi-út 28. számú irodájában ad ki Kallivoda Ferenc igazgató úr a csapatparancsnok és a Cserkészszövetség jóváhagyásával. A csapatparancsnok aláírásával és a csapatpecséttel ellátott kérvényben kötelezettséget kell arra vállalni, hogy a csónak a kitűzött időre visszakerül és a triptiket is használat után visszaadják. A triptik vámmentességet biztosít Németországban, Ausztriában és Szlovákiában. Jugoszláviával és Romániával a tárgyalások még folyamatban vannak. Zs. Gy.

Az Árpád Fürdőváros Csepel nevű, 300 személyt befogadó gőzösét cserkészcsoportoknak igen olcsó bér ellenében rendelkezésére bocsátja. Ugyszintén a fürdővárosba, amely Budapest alatt 25 km-re van, 1 P-s és 75 filléres kedvezményes retour jeggyel viszi a jelentkező cserkészeket. Érdeklődni Budapest, VII., Erzsébet-körút 38. sz. Pöndör Frigyes igazgatónál lehet. (Tel. 373—59.)

A Budapest Sportegyesület Millenáris strandfürdője (Bp., VII., Szabó József-u. 3. sz., Millenáris pálya) cserkészek részére a 60 filléres gyermekjegyet 30 fillérért adja. Ezen jegyek bármely hétköznap érvényesek.

A kedvezményes jegyek váltására jogosító utalvány az Országos Titkári Hivatalban kellő igazolás után szerezhető meg. Tömeges igénylés előzőleg írásban vagy telefonon közlendő.

Egy japán népszövetségi delegátus előadása a cserkészeknél. A Népszövetségi Ligák budapesti kongresszusának egyik japán delegátusa, dr. J. Kawahara tokiói egyetemi tanár, a Japán Eszperanto Intézet igazgatója, előadást tartott a Magyar Cserkészek Eszperanto Körében Japánról és utazásáról. Érdekes előadásában felmutatta, hogy az eszperanto nyelvei minden japán egyetemen többen tanulják és európai útnak is jó szolgálatot tett neki idegen földön. Magyarországon oly szívesen fogadták, hogy itthon érzi magát és a magyar-japán rokonság öntudatosá lett benne. A cserkészek érdeklődéssel hallgatták ritka vendégük beszédét, majd tiszteletére több magyar dalt

Az Eszperanto Kör előkelő japán vendége.

Nyert a Cserkészbolt és az 554. sz. cserkészcsapat.

Szemfüles cserkészeink figyelmét bizonyára felkeltette egy a Magyar Cserkész legutóbbi számában elhelyezett közlemény, mely az Országos Gazd. Hivatal tógájában új sátor-akciót hirdetett. A bölcsek első pillanatban rájöttek a turpisságra, hogy Dugó Janinak szánt közleményről van szó, mert a június 1-én megjelenő lapban a legritkább esetben hirdetnek május 30-án záruló sátor-akciót.

A közlemény azt a fogadást volt hivatva eldönteni, vajjon lehet-e a Cserkészbolt iránt megnyilvánuló bizalmat a cserkészekben külső befolyással megingatni. Bizalmi próbaként a még ismeretlen és lehetetlenül olcsó „Nomád” sátor-tettük célba. S etnünk kellett, mert az első sátrak immár szétfutottak az országban s ezek minősége minden vitát befejezett volna.

A kísérlet úgy sikerült, hogy 938 sátorigénylőből 6 rendelte vissza a sátrát. (Ez a hat akaratlanul nagy jót tett hat másik cserkésztestvérével, azok közül, akik az első kész sátor nyomán szerettek volna még részt kérni az akcióból, melyről lekéstek. Ezek most boldogan foglalták el a visszalépők helyét.)

Olyan fényes bizonyítéka a Cserkészbolt szolid működésének a cserkészársadalomnak ez az általános bizalma, hogy minden tréfát félretéve, hasonló szeretettel akarja a Cserkészbolt ezt a hűségese ragaszkodást viszonzni oly módon, hogy sorshúzás útján kiemelte egy „Nomád”-sátor rendelését és ennek a sátrait megduplázva fogja kiszállítani.

A szerencsés nyerő az 554. sz. cserkészcsapat, melyet ezúton értesítünk.

énekelték eszperantóul, mellyel teljesen megnyerték Magyarországban japán vendégüket, ki búcsúzóul kitaró munkára buzdította a magyar ifjúságot. — Képünkön dr. Kawaharát „Eszperantó” karszalagos cserkészek fogadják a budai Vigadó előtt, hol a kongresszust tartották.

Amikor a szakács menti meg a tábort. Parancsnok úr névnapjára készültek a fiúk, ezt külsőleg is kifejezésre akarván juttatni, pompás ebédet terveztek. A kukták már korán reggel bementek a közeli faluba, hogy valami peccsenyehúst szerezzenek, a szolgálatosok pedig a közeli kertésztelepre mentek gyenge zöldbab irányában puhatolózni. Sokáig késtek a fiúk, a reggeli is elmúlt, magasan delel a nap és érthető türelmetlenséggel néz a megszorult szakács a poros országútra. Fél 12 felé feltűnnek a kókadit feji daliák hús és zöldbab nélkül. Más szakács valószínűleg kétségbeesik egy ilyen helyzetben, amikor 40 éhes gyomrot kell megtömnie, azonkívül a parancsnok úr névnapját ünnepelni.

Gyuri azonban egyet mosolyog bajuszába, amelynek árnyéka már jelentkezik s előkerülnek azok a titokzatos kofferek, melyeket a táborozás elejétől olyan rejtelmes titokzatossággal őrzött. Kiderült, hogy ezek a csinos kis utazótáskák elsőrangú *Glóbusz-konzerveket* tartalmaznak, amelyek segítségével 15 perc alatt nagyszerű májas, rizses előétel és még izletesebb pörkölt párolgott az ünnepi fényben tündöklő csajkáiban.

Szakácsok gondolatok azért arra, hogy a *legnagyobb bajban is kisegítenek a Globusz koffer-konzervek*. Ha életmentőkitüntést nem is kaptok érte, de hálás mosolyt a jóllakott fiúktól bizonyosan.

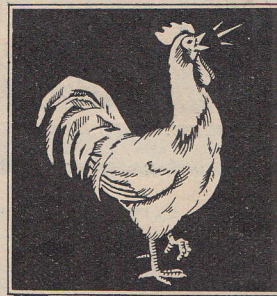
Előadás a magyar cserkészetéről a bajor rádióállomásokon. A müncheni és nürnbergi rádióállomások május 28-án, csütörtökön 18.30-kor Alexander Starke nürnbergi előadóművész eszperanto nyelvű felolvasását közvetítették, melynek címe „*A harmadik cserkésztörvény Magyarországon*”. Ugyanakkor bemutatta, hogyan végez segítő munkát környezetében és a társadalomban a magyar cserkész? Az előadást a júliusban Budapesten tartandó X-ik Nemzetközi Eszperantó Cserkész Tábor előkészítő bizottsága rendezte.

Megkezdődtek a MOVERO. motornélküli vitorlázó repülő tanfolyamai. Május hó elején megkezdődött a MOVERO. ezidei első motornélküli vitorlázó tanfolyama, amely június 30-ig tart.

A következő tanfolyam július 1-től augusztus 31-ig tart, különösen tanítók, tanárok s azok részére van tervezve, akik a nyári szabadságuk alatt akarják ezt a gyönyörű és legújabb sportot elsajátítani. A következő tanfolyamra már lehet jelentkezni, mivel a kiképzés folytatolagos.

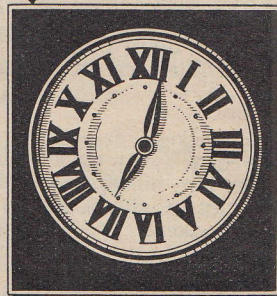
A harmadik tanfolyam szeptember 1-től november 31-ig tart, amely idő alatt lebonyolításra kerül a második országos vitorlázó repülőverseny is. (Szeptember 5—14-ig.)

ÁPOLJUK FOGAINKAT

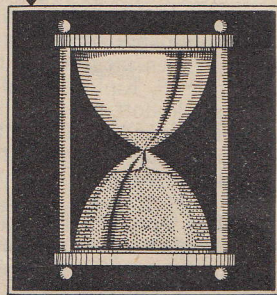
**MINDEN
REGGEL**

de minden este is tisztítsuk fogainkat. Ezzel önmagunknak, egészségünknek teszünk szolgálatot.

**KÉT
PERC**

kell csak a száj és fogak alapos tisztántartásához. Két perccel erre mindenkinek van.

**EGÉSZ
ÉLETÉBEN**

fájdalmaktól megkímélve egészséges és szép fogai maradnak, ha mindennapos fogápoló szere

SARG

Ha finom **gyapjúsövetekre** vagy **bélésárúra** van szüksége, forduljon bizalommal

LEFKOVITS ÉS VÁNDOR CÉGHEZ

BUDAPEST, V. KER., DEÁK FERENC-UTCA 16-18. SZ. (ADRIA-PALOTA.)

Angol, magyar és más gyártmányú finom férfi-gyapjúsövetek és bélésárúk nagy raktára.

Szabómesterek legolcsóbb bevásárlási forrása!

A Cserkészsövetség jelenlegi ruházati akciója alkalmával meggyőződést szerezhet áruink kitűnő minőségéről.

A tanfolyam alatt a növendékek a MOVERO. otthonában ingyen lakást és kedvezményes ellátást nyerhetnek.

Érdeklődőket és kirándulókat szívesen látunk a farkashegyi repülőterünkön. Megközelíthető a Gellért-térről helyi érdekű vasúttal, gyalog pedig a farkasréti végállomástól a Kakukhegyen keresztül.

A tanfolyamra jelentkezni lehet a MOVE. repülőosztályánál: Podmaniczky-utca 45., délelőtt 9—2 óráig. (Telefon: automata 228—34.)

Kedvezményes jegyek. A nyáron Budapestre ránduló cserkészek figyelmébe ajánljuk a Szövetségnél kapható kedvezményes utalványokat. Ilyen kedvezményes utalványok vannak: a Beke-tow-cirkuszba (50%), a margitszigeti Sport Uszodába 50 filléres jegy, az Angol Parkba (50%), az Állatkerbe 10 filléres belépőjegy.

Póka Ervin egyetemi hallgató, cserkész, dr. Póka Ervin budapesti ügyvéd fia, balesetet szenvedett, amely ugyan sem állandó, sem részleges rokkantsággal nem járt, mindazonáltal a gyógyulás folyamata huzakosabb időt vett igénybe. A Magyar Élet- és Járadék-Biztosító Intézet mint szövetséget, VI., Andrássy-út 8., amelynél a Kath. Egyetemi Gimnáziumi Cserkészcsoport parancsnoksága tagjait biztosította, dacára annak, hogy a biztosítás csak halál- és rokkantság esetére szólt és múltékony, munkaképzetelenségre nem terjedt ki, előzékenységének tanubizonyosságát adandó, a hosszabb gyógyulási időre való tekintettel 100 pengő baleseti kártérítést állapított meg, amelyet a sérült fél már kézhez is vett. Ezen eset világosan bizonyítja, hogy a Magyar Élet- és Járadékbiztosító által propagált cserkész-balesetbiztosítás mily fontos szükségletet pótol.

Piccard tanár sztratoszféra-repülése. A Magyar Cserkész már ez évi március 1-i számában részletesen ismertette Piccard brüszszi tanár kísérleteit a legmagasabb légrétegek, az ú. n. sztratoszféra kikutatására. Mint az újságokból bizonyosan olvastátok, az első felszállás az elmúlt hetekben megtörtént, még pedig teljes sikerrel. Piccard tanár kísérőjével, Kipter dr.-ral 16.000 m magasságba emelkedett és ott tartózkodott mintegy húsz óráig. Igaz, hogy ez utóbbit nem teljesen jószándékkal csinálta, hanem azért, mert a ballon szelepei felmondták a szolgálatot s ha a merész utazók nem visznek magukkal elegendő oxigént, az egész vállalkozás könnyen végzetessé válhatott volna. A léggömb végül az Alpokban, Gurgl falu mellett ereszkedett le a gelecsekre, minden baj nélkül. Piccard tanár útja eredményével igen meg van ismeregve és új felszállásra készül. Egyik legérdekesebb észlelete az volt, hogy a levegőrétegek mozgása még a 16 km-nyi óriási magasságban sem szűnik meg teljesen. K. L.

Vendégek a táborban. A látogatók sáskaraja kíváncsi szemekkel nézi a cserkészek kicsi államát. A fiúk 5 órára beszámoló ünnepélyre készülnek. Ember tervez, Isten végez s egy hatalmas felhőszakadás nem a tábor emelvényhez, de a sátrakba kergeti a kedves ismerősöket, vendégeket. Nem lehet megtartani a szépnek ígérkezett ünnepélyt s a vendégek szomorúan készültek távozni, amikor Ferkó, a Bagoly őrs szemfüles őrsvezetője eltűnt a szersátorban, hogy két perc múlva hangos szóval invitálja oda egy kis cserkészsuzsonnára a vendégeket. Ha már szellemi táplálékot nem tudtak adni, legalább egy kis testi frissítővel szolgálhassanak. Könnyen megtehették, mert két hatalmas rúd *Herz-szalámijuk* volt a fitkos kamrában. Ne felejtsetek el ti sem magatokkal vinni néhány kilogramm Herz-szalámít, hogy hasonló bajban segíthessetek.

Jönnek a csapatlapok. Legutóbb némi elégedetlenséggel adtunk kifejezést ama nézetünknek, hogy mégis csak elvárhatók azt, hogy a csapatok a maguk kebelében szerkesztett és helyi jellegű híradóikat — legalább időnkint — nekünk is megküld-

nék. Egyrészt így tudomást szereznének a csapat irodalmi és egyéb belső munkásságáról, másrészt magának is használna a csapat, amennyiben mi a híradókból a legérdekesebb csapathíreket időről-időre átvesszük és a „kerületi hírek” rovatban közöljük.

Felhívásunknak meglett az a jó eredménye, hogy megint három csapat: a pécsi 10. sz. P. A. R., a 11. sz. Bocskay és a debreceni 171. sz. Erdősi Imre-cs.-cs. híradójának néhány számát megküldte, s ezekből érdekes és hasznos tapasztalatokat szerezhettünk. Köszönjük nekik a figyelmességüket s reméljük, hogy öszre minden csapatfolyóiratból néhány példány a szerkesztőségi asztalon fog egymásnak találkozót adni. — Különösen örülnénk, ha a táborban szerkesztendő „tábori különszám”-okat, „igric”-eket stb. elküldenétek a Magyar Cserkésznek. — Ugyancsak itt említjük meg, hogy az ózdi vármegyei I. B. lapjának, a *Cserkészlágnak* legutóbbi szép számát is megkaptuk.

Néger zene-e a jazz? Egy amerikai filmexpedíció Afrikában volt és többek között grammofont is vitt magával eredeti jazz-lemezekkel. Mikor a bennszülöttek előtt járárták, látták, hogy azok egyáltalában nem törődtek az jazz-dallamokkal. Azonban, ha egy Caruso-lemezt tettek fel, módfelett lelkesültek érte. A főnök anyira el volt ragadtatva, hogy sok marhát kínált fel, csak hogy megkaphassa az „embert a dobozban”. Mikor látta, hogy ajánlatát nem fogadják el, eltűnt és néhány pillanat múlva legszebb leányával tért vissza. Őt akarta a grammofonért cserébe adni. (Dánból. Speidernes Magazin.)

CSAPATOK

nyomtatványaikat,
levélpapírt, csapat-
híradókat, plaká-
tokat

legolcsóbban

leggyorsabban és
legszebben a

GLOBUS

NYOMDÁBAN
VI., ARADI-U. 8.

kaphatják.

A Magyar Cserkészsövetség szállítója.

MAGYAR CSERKÉSZ

NAPSUGARAS LELKET A TÁBORBA!

Kóstoltál már sótlan ételt? Ugy-e ehetetlen volt? Pedig egyébként megvolt benne minden. Hiányzott belőle a só.

Láttál pincében fölnyurgult, sápadt virágot? Földje is volt, levegője is volt: mégsem volt benne élet-erő. Magsínylette a napfény hiányát.

Lehet egy tábornak is lelkes, gondos parancsnoka, lehetnek dolgos, szótfogadó cserkészei, lehet elsőrangú szakácsa, fölszerelése, programja: mégsem cserkész-tábor az, ha nem találok meg benne a harmonikus cserkészélet savát, napsugarát, ízt és erőt adó, titkos vitaminját: a vidámságot.

A cserkésznek törvény parancsolja a vidámságot. Nem különös dolog ez? Nem, mert a vidámság a tiszta, kiegyensúlyozott lélek kisugárzása kicsiknél, nagyoknál egyaránt. Az a minden feladatot jó szívvel vállaló készség záloga. A nehézségekkel kacagva dacoló férfi-akarat helykén sziporkázó szikrája. A társas együttlétet elvishetővé, sőt kellemessé tevő értékes olaj.

Vigyünk hát a táborba sok-sok őszinte vidámságot. Ezt persze, nem vásárolhatjuk be az utolsó pillanatokban, mind valami kulacsot, vagy szalámit. Azt egész esztendőn, egész életen keresztül, apránként kell összegyűjtögetni. Éppen azért, mert a vidámság olyan lényeges kelléke a jó tábornak, a Magyar Cserkész csokorba kötötte a cserkészszerű vidámság tarka virágait s ebben a tábori számban testvéri szeretettel az ölébe szórja azok-

nak is, akik télen át nem gyűjtöttek, azoknak is, akiknek soha sincs elégük belőle. Szeressétek, fiúk! Használjátok föl, szórjátok két kézzel magatok köré. Hadd melegedjék fel tőle a fájdalomba, önzésbe, lemondásba dermedt magyar föld.

*

Ne féltsük a vidámságtól a cserkész-tábor komoly elmélyedését, kemény, férfias fegyelmét. A jó cserkész egészséges ösztöne eligazítja, hogy mikor, meddig lehet a vidámságban. Mert vidámság és megfontoltság az életben is megfér egy gyékényen, nemcsak a Törvényben.

Elmondok egy történetet.

Szigorú, önmehtagadó életéről ismert szent embert asztalához meghívott a fejedelem. A szent nem akart föltünést kelteni, evett hát minden fogásból. Ámbárcsak módjával. Az egyik étékfogó szolgában mégis ágaskodni kezdett a botránkozás s jó hallhatóan odasúgta a társának: „Szép kis szent ez! Nézd, hogy eszi a fűrjpecsenyét!”

A szent hátrafordult és mosolyogva mondta: „Fiam, mindent a maga idejében! Ha fűrjpecsenye, legyen fűrjpecsenye. Ha pedig önmehtagadás, legyen önmehtagadás!”

Bölcs szavak! Ezt valljuk hát mi is: ha vidámság, legyen vidámság. Ha pedig fegyelem, hát legyen fegyelem. Mindent a maga idejében!!

Okos embernek ennyi elég.

Velösy Elek.

TÁBORTŰZI MEGNYITÓ.

A magyar éjszakák alvó parázsa
Életre kapott s már lobog a láng.
Piros mosollyal arcon-símogat.
Testvérek, üljük körül a tüzet!
Tábortűz: magyar tűz. Meleg sugárral
Átforja szívünket s összeköti.
Szakíthatatlan, édes kötelék
Hozzánk láncolja hazánk nagyjait.
— Itt ül közöttünk Árpád, hős apánk,
Ki idehozta a tábortüzet,
A harcos népek örök szent tüzét,
Messze Keletről. — Itt ül a lovag
Szent László s Béla. Országrendező
Nagy hőseink: élő nagy oszlopok,
Alátámasztják a magyar eget.
— Itt ül Rákóczi minden kurucával,
Vak Bottyán, Jávorka, — itt Mikes,
A székelyhűség árva katonája;
Itt látom Kossuth víg honvédeit,
A magyar célok elszánt hőseit;

S Doberdó hőseit, haldokló apámat,
És Szibéria rab halottait.
A tábortűz fényében itt remeg
Az ezeréves magyar fájdalom.
— De itt csattog a magyar kedv acélos,
Víg kacagása is az éjszakában.
A romokból is újat alkotó
Vidám akarat vérünkben pezseg.
A törhetetlen élet itt lobog
És elüzi a lomha árnyakat.
A magyar jókedv az erő virága.
Testvérek! Csengjen kedvetek ezüstje,
Piros ajkáról víg nóta peregjen!
A jövőt néző termékeny remény
Mosolyt fakasszon magyar arcokon:
— De feledjük a mult romjait;
És ne felejtjük a Csonkahazát!
A jókedv legyen új erők forrása,
És visszavesszük, ami a miénk!

Radványi Kálmán.

AKADÉMIA A RÁKOSRENDEZŐN.

— Jó napot, ifjurak!
 — Jó napot, vasutas bácsi!
 — Nézelődünk, nézelődünk?
 — Olyasvalamit csinálunk. Azon törjük éppen a fejünket, hogy mit jelentenek ezek a betűk a vasúti kocsikon. Ott a szám mellett, például. Az egyikén G van, a másikon K, meg J . . .
 — Hát biz' annak úgy köll lenni, fiatalurak, arról ismereszik meg, hogy mellik kocsi miféle.
 — Akkor azt jó volna nekünk is tudnunk. A napokban táborba utazunk és menetközben sok vonattal találkozunk, akkor pedig . . .
 — Cserkésztáborba mennek, úgy-e? No, az szép dolog lehet. Engem, vén csontot se kellene háromszor az asztal körül kergetni, míg elmennék. De minek ahhoz a betűket tudni?
 — Jó az, bácsi kérem! Mi cserkészek, sok mindent megtanulunk, olyat is, aminek nem látjuk rögtön hasznát. Sohase lehet ám tudni, hogy mikor fog jól segíteni az ilyen tudomány.
 — Szentigaz, fiataluram! Magam is úgy vagyok vele.
 — Hát akkor tessék megmondani, ki tudná nekünk megmagyarázni, hogy ezek a betűk mit jelentenek?
 — Hát ki más, ha én nem? Huszonnyolcadik esztendeje szölgálok itt, a rendezőn. Ugy ismerem valamennyi kocsit, meg gépet, mint a juhász a bürgét, ott a dorozsmai tanyán. Mőgmondok én a világon mindent, csak szőjjanak.
 — Tessék akkor azt megmondani, mit jelent az a G betű. Azt látjuk legtöbbit.
 — A G-betű a földött teherkocsik sorozatjele. Merhogy azt a betűt, vagy azokat a betűket — vannak olykor többben is, kisebbek — úgy híjják, hogy sorozatjel.
 — Miért éppen G a sorozatjele a teherkocsiknak?
 — Hogy miért, azt talán maga az elnökgazgató úr se tunná megmondani. Mindig is az vót a jele, azzal vége. Sorba megy itt az ábécé valamennyi betűje.
 — Hogyan megy sorba, bácsi kérem?
 — Ugy, hogy A az elsőosztályú személyszállító kocsi, B a második, C a harmadik osztályú.
 — Aztán?
 — Tyű, kutyafékom, de megegzekutálnak . . .
 — Egzaminálnak, úgy-e, bácsi? Vizsgáztatnak?!
 — Az, az, ifjuram! Megbotlott a nyelvem. Mőg hát mi Dorozsmán nem is tanultunk ángliusul.

— Ha fáradt a bácsi, vagy dolga van, akkor világért sem nyaggatjuk. De ha ráér, szívesen elhallgatjuk estig is. Olyan jól magyaráz . . .
 — Az öreg megpődörte őszes, bagólétől barnult bajuszát, aztán látható megalégedéssel folytatta:
 — Ráérek most vagy egy félórácskát. Most nincs vonat. Mőg a tolatással is végeztünk vóna. Hun is hagytuk el?
 — A C a III. osztályú személyszállító kocsi . . .
 — De jó tehóriája van a lelkömmek!
 — Memóriája!
 — Az no, az! Akkor most gyün a D. Az a paklikocsi. Hivatalosan kalauzkocsi. Akiben a vonatvezető ül. Tudják, az a kalauz, akinek piros-kék zsinóros kis köllöktrombita csüng a nyakában. Hát az a D-kocsi. Ahun a menetlevelet írják. Mőg ahol a személpoggyászt viszik. D után gyün az E. No olyan nem sok van. Azok vónának a IV. osztályú kocsik. Akikben kubikosokat, summásokot, aratómunkásokot, katonákat visznek. Ámbátor inkább fedett teherkocsiban . . .
 — G?
 — Ugy van! G-kocsiban utaztatják őket. Az minden állomáson akad s a szerszámféle is könnyebben elfér benne.
 — Jaj, de érdekes! És mi az F?
 — Ahol van egy éppeg. Kitanálják-e az ifjurak? Amolan póstástrombita van rajta, meg pecsétes levelet is pingáltak az oldalára . . .
 — Biztosan postakocsi, úgy-e?
 — Csakis! A G-t már mondtam. A H-ban lovat szállítanak. Az J, azt pórekocsinak híjják. Merhogy se oldala, se ajtaja, se teteje. Ollan szegényes, mint az I-betű. K-jelű sokféle van. Más, akiben szénét, követ, téglát, más, akiben kőszót, faszenet visznek. No mőg sertéstrágyát. Annak fedele van, mer amerre azt elviszik, szagos lesz ám az útja nagyon. Az a Ks. „S“, mert sertés.
 — Olyant már én is láttam, amelyikben sertést szállítottak. Emeletes volt.
 — Az megen más, fiataluram. Csak a szaga ugyanaz. M-kocsinak hívják (talán mer M-alac pecsenyét tesznek bele elevenen). Az R jelűek a takarmánykocsik. Helyesebben ciszternák. Abban hozzák az olajat.
 — Gázt is?
 — Azt is. Azt Rn-nel jelölik. Több aztán nincs is. Most aztán Istennek ajánlom magukat. Jelez a 268-as, hát én menek . . .
 V. E.

TEMETEK.

Érettségi előestéjén.

*Ma búcsúzom egy gyermektől,
 temetek egy mosolygós, dalosajkú kis diákot.*

*Ezüstkoporsóba fektetem óvatosan
 és megcsókolom pici búcsúcsókkal
 a homlokát.*

*Kezeügyébe helyezek egy dacos métaütöt,
 hideg ujjai közé bújtatok egy vidám labdát,
 és hanyagul odavetek — ahogy ő szokta —
 egy ócska, számárfüles, szakadozott
 latin grammatikát.*

*Azután virágokat hintek a koporsóra.
 Az ő virágait
 Ő szedte ezeket a kis Jézus drága kertjéből
 vagy az ő kertjében fakadtak
 tavaszhasadáskor.
 Egy csokor édes szagú, álomizű gyöngyvirágot*

*és életről susogó, kacagó orgonát
 a szívéhez teszek.*

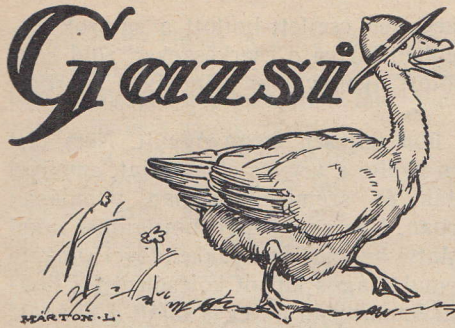
(Ezeket az édesanyja szerette.)

*És bágyaátfényű, szelíd liltom-koszorúval,
 az első kereső, hunyorgató szerelem szűz koszorújával
 megkoronázom a fejét.*

*És betemetem a koporsót
 röggel és könnyel,
 könnyel és röggel.*

*És mikor szétmorzsolom az utolsó könnyet,
 mikor felajzom magam az elkövetkező,
 harcos, szép életre,
 érzem, hogy a sírből rám mosolyog
 és utra való-csókra csücsöríti száját
 a Gyermek.
 A halott Én.*

Bethlen Iván.

Gazsi a táborkedvence

írta: Fábrián Gyula

Balaton táborszása!

A mesék világába tartozik, ha valamelyik cserkészcsapatnak sikerül szép időben, kánikula idején a Balaton mellett táborozni. Ennél jobbat elképzelni sém lehet!

Az egyik nyáron az 51-esek a Balaton tavánál táboroztak. Kőszegi Mátyás közcserkész is úgy találta, hogy nincs a Balatonnál külön víz a föld kerekén és nem cserélt volna senkivel a világon, amikor belepocskolhatott a Balaton vizébe. Akár naphosszat benne ült volna, ha a parancsnok úr súpja ki nem húzza a selymes elemből.

A tábor a fonyódi parton, Kenderesi báró birtokán állott. A báró nagy cserkészbarátnak bizonyult és ahol csak tehetette, a cserkészek segítségére jött mindennel, ami a birtokáról tellett. Kenderesi báró maga is gyakran lejött a táborba; ilyenkor Hektor kutyája kísérte. Remek fajpéldány, amellyel a báró a pesti országos kutyakiállítás... és műkotorék-versenyen első díjakat nyert. A ravasz tacsó rögtön nekiszaladt a Balatonnak, mihelyt a partra juthatott, hasig belekutyagolt a vízbe, és veszettül fürdőzött a cserkészek között, akik ezer meg ezer mókát találtak ki, amelyekben a fürge kutya tevékeny részt vett.

Egy reggel Kőszegi Mátyást a parancsnok úr silbaknak állította ki a Balaton partjára, hogy amíg el nem érkezik a fürdésre kiszabott idő, addig senki fia be ne merészkedik menni a Balatonba. Erre az óvintézkedésre főképen a kiscserkészek miatt fordítottak különös gondot.

Matyi hűségesen őrizte a szunyadó vizet. A távolban a tihanyi félsziget szürkéllett.

— Óh Tihanynak riadó leánya,
Szállj ki szent hegyed közül...

A hangulatot zörgés zavarta meg, a hajladozó nád közül Hektor robogott elő; beletocogott a gyengén hullámzó vízbe.

— Itt a báró úr! — gondolta magában Matyi. — Talán ki kellene kergetni a vízből Hektort. De nem cserkész, hát rá nem vonatkozik a parancsnoki tilalom!

Hektor nagyszerűen élvezte a reggeli Balatont. Beleviritykelt a vízbe, a farkával úgy csobogott, akár a fonyódi Kelén hajó csavarja, az orrát magasra tartotta és szimatolta a szellőt, amely Keszthely felől fujdogált Fonyód felé.

Távol a Balatonban apró, fehér pontok uszkáltak. Amikor a szél irányába jutottak, Hektor elvakkantotta magát és élénken szimatolni kezdett. Megorrontotta a ludakat és egyszerűen rendkívül izgott lett. Mivel hasig merült a vízben, a látóhatárvonala igen mélyen feküdt és nem láthatott semmit, hát kitocogott a vízből, egy magasabb fekvő fűzfabokor árnyékába húzódyva kémlelődött. Amikor

megpillantotta a ludakat, örömteljesen megcsóválta a farkát, beleugrott a vízbe és nekitámadt. Jó messzire kellett a vízbe mennie, már csak a feje látszott ki a Balatonból, azért nem tágitott addig, amíg el nem érte a ludakat és akkor üzni kezdte azokat. A szegény madarak riadt gágogással menekültek a kutya elől, de az ügyes volt (nem hiába nyert díjat a műkotorékon) és az egyik szerencsétlen teremtést nyakon ragadta és a lábával víz alá nyomta. Matyi ijedten figyelte, hogy a kutya milyen sokáig tartja víz alatt a zsákmányát. A lúd felbukott a vízből, a nyaka erőteljesen kókadtt le a víz színére, majd új erőre kapva, menekülni próbált; de Hektor nem bocsátotta el a zsákmányát, újra nyakon ragadta és a lábával a víz alá buktatta.

Matyi elszörnyedt.

— Ejnye, te átkozott kutya! Nem eresztet szabadon azt a szegény madarat?!

Hektor felneszelt a kiáltásra, elbocsátotta áldozatát, amely lélekzethez jutva ismét menekült, de most sem juthatott messzire, mert üldözője megint csak nyakon ragadta.

— Ejnye!

Matyi méregbe gurult és mivel éppen a rendes tábori öltözetben parádézott (úszónadrág — egyéb semmi), habozás nélkül belegázolt a vízbe és nagy hujjogással sietett a szegény liba megszabadítására. Amikor Hektor látta, hogy jól teszi, ha elhordja aranyéremmel kitüntetett irháját, ott hagyta a ludat és nagy kerülővel kifelé captott a partra, ahol már ott állott a báró a fél cserkész táborral egyetemben és tanuja lehetett tacsója szörnyű merényletének.

A cserkész elérte a ludat, amely élettelenül lebegett a vízen. Matyi kiemelte szegényt a vízből és elszorodva látta, hogy a madár szeme fennakadt, alig pihegett, nem mozdul, semmi élet nem látszott benne. A fiú mégsem dobta le a kezéből a megkínzott állatot, hanem kivitte a partra, ahol Keszé Bandi, a tábori szakács fogadta.

— Van-e még élet abban a libában? — kérdezte türelmetlenül.

— Még él szegény!

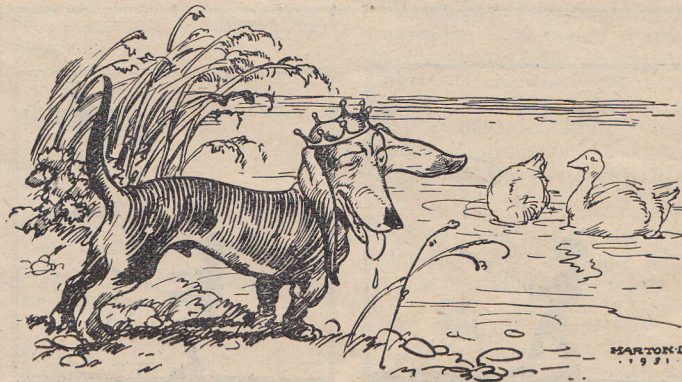
— Akkor gyorsan add ide, hadd vágom el a nyakát. Megsütöm ebédre.

A báró megszólalt:

— Angliában nem metszik el a lúd nyakát, hanem megfojtják. Ezt a műveletet az a haszontalan Hektor már szakyszerűen végre is hajtotta. Hát csak vigye, szakács, a konyhára és kopassza meg! Fogyasszák el jó egészséggel!

Matyi ijedten rebegett:

— Kegyelmezzen meg, méltóságos uram, ennek a libának! Hiszen még él és gondos ápolással megmenthetnénk!

A ravasz Hektor a partról kémlelte a ludakat.

— Hogyne! — gúnyolódott a báró. — Azt hiszi, fiatal barátom, hogy állatorvost hivatok le hozzá Pestről, vizesborogatást rakok a nyakára, zsindelebe kötöm az eltörött szárnyát és digitáliszt csepegtetek a csőrébe!?

— Majd ápolom szegényt. Láttam, hogy vergődött az életéért, igen megsajnáltam és sokért nem adnám, ha megmenthetném az enyészettől . . .

A báró elmosolyodott.

— Hát jól van! Pardon grácia a libának! Magának ajándekozom, csináljon vele azt, amit akar! . . .

— Köszönöm, báró úr a jóságát — hálaadott Matyi —, azzal elstetett a megkínzott lúddal.

A cserkész kezelés alá fogta pártfogoltját. Digitáliszt nem adott ugyan a lúdnak, de fekete kávé, azt — igenis, beleerőszakolt a torkába, azután bekötötte vizes cserkésznyakkendőjével a nyakát, zsindelebe tette a szárnyát, puha fészket készített neki egy zombék aljában, lefektette és örködött fölötte. Egy órai pihenés után a lúd pislogni kezdett, szemmeláthatólag éledezni kezdett, majd megmozdult és a lélekezése egyre szaporább lett. Matyi szerette volna kítapintani az érverését, de nem tudta, hogy merre keresse a lúd ütőerét, hát erről le kellett mondania. A tábori hőmérőt azonban a lúd szárnya alá dugta, hogy a hőmérséklete felől tájékozódhassék. A hőmérő 39.5 fokot mutatott.

— Hüh! Ennek a szegény libának ugyancsak hatalmas láza van! — szörnyűködött Matyi és szaladt a tábori patikába, hogy chinint kérjen a szegény beteg számára. Lóskai tanár úr azonban nem szolgáltatta ki a chinint és felvilágosította a buzgó ápolót, hogy a madarak hőmérséklete jelentékenyen magasabb, mint más kétlábúaké, éppen azért valószínű, hogy a lúd hőmérsékletét természetesnek lehet tekinteni.

Matyi megnyugodva tért vissza a beteg ágyához. A lúd akkor már felült fészkeben és kíváncsian nézett a cserkésre, aki majdnem elrikkantotta magát örömeiben, amikor meglátta, hogy védenca a javulás útjára lépett.

Nem kellett semmi különösebb orvosi tudomány ahhoz, hogy Matyi megjósolja, hogy a lúd kilábol a betegségből. Ugy is lett . . . A lúd délutánra már visszanyerte az erejét és a lábára állott. Matyi büszkén terelte a ludat be a táborba. A lúd nyakán ékesen virított a szép zöld cserkésznyakkendő és engedelmesen totyogott új gazdája előtt, aki egyenesen a parancsnoki sátorhoz vitte jóságát, hogy bemutassa a parancsnok úrnak, aki jót kacagott a cserkésznyakkendős lúdon.

— Mi a szándékod azzal a lúddal?

— Tisztelettel jelentem, parancsnok úr, szeretném magamnál tartani ezt az állatot, amíg teljesen fel nem gyógyul!

Amikor Matyi megkapta lúdja számára a tartózkodási engedélyt, nádból, vesszőből csinos házikót épített, sással bélelte ki és abba helyezte el a hófehér madarat.

A lúd másnap jókedvűen csetlett-botlott a sátorok között, állandó derűtségben tartva a cserkészeket, zöld kendővel gondosan bekötött nyakával és zsindelebe szorított szárnyával.

Két nap mulva a liba teljesen meggyógyult. Nem fájt már a torka, kitűnően nyelte a vegyes elemőzsiát, amellyel a cserkészek táplálták és szemmeláthatóan pompásan érezte magát a táborban. Már nem kellett borogatást rakni a torkára, de azért Matyi huncut kis nyakkendővel ruházta föl, amely módfelett mulatságos külsőt kölcsönzött a libának. A cserkészhumor hamarosan nevet is talált a libának, elnevezvén Gazsinak. A gazdájára meg azonnal ráragadt a Ludas Matyi nevezet.

Aki azt hiszi, hogy Gazsi közönséges buta liba volt, az erősen téved, mert Gazsinak lúd létére elegendő sütnivalója volt. Valósággal ismerte a gazdáját, ragaszkodott hozzá, úgy követte mindenfelé, mintha kutya lett volna. A tábori rendet is alaposan kiismerte. Amikor reggel ébresztőt fújtak, kirohant a fészkeből, a gazdája sátorához rohant és élénk gágogással hívta fel a figyelmét, hogy a reggeli trombitaszó már fölhangzott. Azután a Balatonhoz totyogott, mert tudta, hogy a gazdája a többi cserkessel a tóra vonul, hogy az abdesztán mosakodást elvégezze. Gazsi megfürdött, kiúszott a partra, amíg a fiúk cserkészmunkával foglalatzkodtak, azalatt a fészkeben pihent. A délelőtti fürdésnél pontosan megjelent és versenyt hancurozott a cserkészekkel. Ha valamelyik kiscserkész véletlenül átment a tilos vonalon, éktelen kiabálással árulkodott, a kiscserkész felé úszott, keményen ráripakodott és nem nyugodott meg addig, amíg az eltévelyedett fiú biztosabb vizekre nem evezett. Rendesen fürdés közben harsant fel az ebédre hívó jel. A cserkészek sátoraikba rohantak, felöltöztek, addig meg Gazsi díszesen megtollászkodott a homokon, a második trombitaszóra a táborba sietett, a glédában féllábra állott és megvárta, amíg az imádság elhangzott, azután ő is odavonult a szakács kondérjához, tudomásul vette, hogy a gazdája megkapta az ő kompetenciáját is és jóízűen megebédelt a hulladék-zöldegségből, meg miegymásból, amit a szakács készített el a számára.

— Talán bizony még cserkészmunkára is meg lehetne Gazsit tanítani — vélekedtek a nagyobb képzelőerővel büszkélkedő cserkészek.

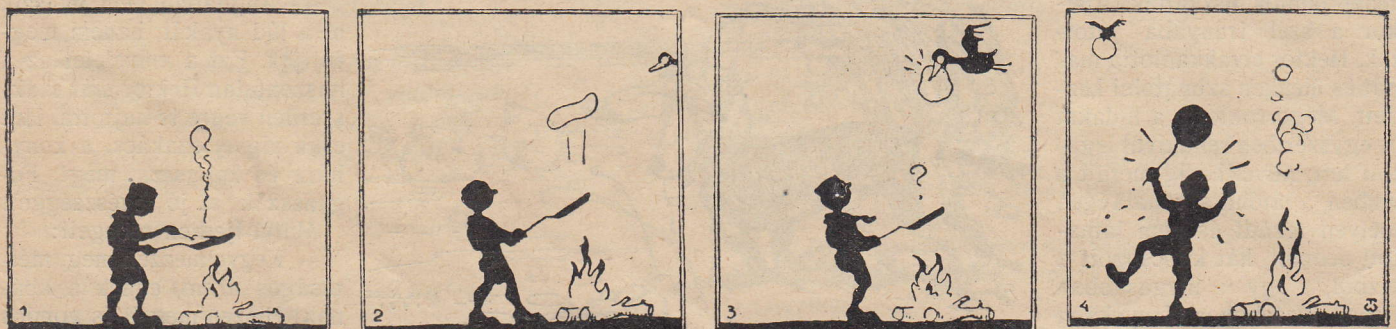
Ezt kötve hiszem, de annyi bizonyos, hogy Gazsi mindenben nagyszerűen alkalmazkodott a tábori élethez.

Egyszer vendégeket hozott Kenderesi báró a táborba. Magas, erőteljes pap érkezett egy alacsony tömzsi úrral. Mindkettőnek olyan erős dróthaja volt, hogy alig lehetett felfelé fésülni. A parancsnok nagy tisztelettel fogadta a vendégeket, belefújt a sípjába és elkiáltotta magát:

— Ide, hozzám!

A sok cserkész kirohant a sátrából és úgy, ahogy volt, a tábor közepére futott.

Hát uramfia, egyszercsak nagy gágogás hallatszik és

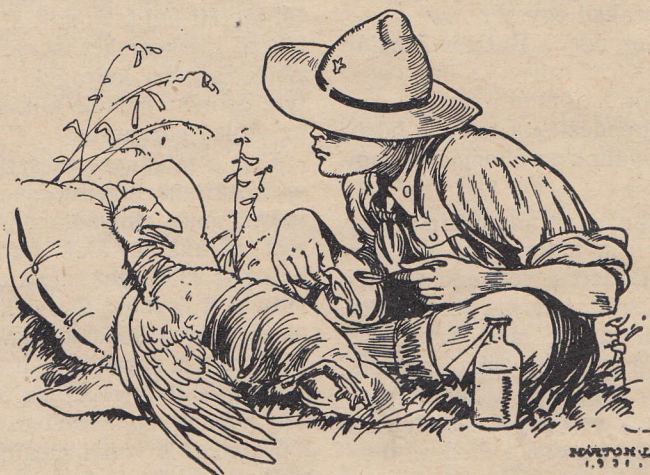
Az elrepült palacsinta, avagy megesik az is, hogy nem a sült galamb repül a . . . , hanem a sült palacsinta repül a madár szájába.

látják, hogy Gazsi is előre tör a fészkből; majd hogy a nagy szaladást észreveszi, erős rikácsolással felröppen és úgy iparkodik a parancsnok felé. Persze, hogy Gazsi futott be elsőnek az odarohanók közül, a fejét komikusan oldalt fordítva, ahogy a lúd szokott tenni, amikor felfelé néz, — csodálta a vendégeket és élénk gágogással motyogott valami üdvözlésfélét.

A vendégek mosolyogtak a nagy rohanáson, különösen pedig Gazsin, de nem tettek semmiféle megjegyzést a különös madárra. Ujabb sípjel. A parancsnok úr üdvözölte a vendégeket, amelyre a papforma úr válaszott röviden, de olyan szépen, hogy Kőszegi Mátyás közcserkész sajnálta, amikor több szó nem röppent el az ajkáról. Gazsi is meg lehetett elégedve a beszéddel, mert közben helyeslőleg gágogott és élénk kiabálással vett részt az általános éljenzésben, meg a „huj-huj-hajrá“-ban.

Oszlój után a vendégek megtekintették a tábort, tízóraít kaptak, utána pedig szemlét és díszfelvonulást tartottak. A szemlén Gazsi is megjelent, odaállott a sorba gazdája mellé, hiába próbálták elhessegetni ökelmét, nem mozdult volna el a helyéről a félvilágért sem. Ez egyszer azonban befogta a száját, tisztességtudóan hallgatott, a szemével ép úgy kísértette az ellépő parancsnokot, meg a vendégeket, akárcsak a többi cserkész.

A díszmenet remekül sikerült volna, ha Gazsi tönkre nem teszi az egészet. Amikor a csapat megindult — keményen rúgva a balatonparti homokot —, Gazsi is a gazdája mellé lopakodott és vele együtt masirozott. Ha olykor elmaradt, élénk gágogással felröppent és a levegőben hozta be a hátrányt, hogy el ne maradjon a gazdája mellől. Szegény Matyi, kínjában szerette volna oldalba rúgni a ludat, de nem tehette, mert először is: „a cserkész szereti az állatokat“, meg másodsor: ki látott olyat, hogy valaki díszmenet közben egy libát megrúgjon? Elnyelte hát bosszúságát és közönyt mimelve vágta a lépéseket. A parancsnok elé értek. Itt Gazsi is megcsinálta a fejvetést. Éppen úgy nézett az ég felé, mint amikor néha az égre

Gondos kezelés

szokott pislantani — „vajon lesz- eső?“ Az bizonyos, hogy a vendégek arca elkékült abbéli erőlködésükben, hogy a komolyságot megtartsák, amikor Gazsit díszléptekkel eltotyogni átták maguk előtt.

Díszmenet után pihenő következett. Matyi rogyadozó léptekkel haladt a sátora felé, néha bosszús pillantást vetve a mellette fecsegő libára.

— Kik lehettek ezek a vendégek? — kérdezte Herpenyő Jóskától.

— Nem ismered őket? A papot Szombathelyen eleget láthattad, a másikat pedig az élclapokon mindig megtalálhatod, mert igen népszerű.

Ludas Matyi elsápadt.

— Csak nem Vass miniszter úr az a magas főtisztelendő?

— Pedig eltaláltad. Bizony úgy van, hogy az egyik a népjóléti miniszter, a másik meg Budapest székesfőváros polgármestere!

Matyi szemrehányóan nézett a lúdjára. Annyira begyulladt meglepetésében, hogy nem is tudott haragudni a gunárra.

— Látod-e, Gazsi, micsoda nagy szegényt hoztál a fejemre, meg az egész 51-es csapatra? Mit gondolnak most azok az urak felőlünk? Eredj el a szemem elől, látni sem akrlak többé! Haragszom rád!

Ludas Matyi elkeseredetten vetette le cserkészuhanóját, belegázolt a Balatonba és ott, ahol a legmelegebbnek találta a vizet, hasrafeküdt, hogy csak a feje látszott ki a tóból és ott maradt ebédig.

Matyi szorongva várta a napi parancsot. No most aztán lesz „ne mulass!“

A napi parancsban semmi különösebb nem foglaltatott. A parancsnok megdicsérte a fiúk cserkészies magatartását és egész általánosságban szólt arról, hogy bárki látogassa is meg a tábort, megelégedését fejezi ki a látottak fölött. Egy, csak egyetlen egy parancs hangzott egészen különösen és szokatlanul, amely csendes derűtséget kelte a cserkészekben.

A különös mondat így hangzott:

„A csapat gunárja cukros rizst kap vacsorára!“

Rémdráma a vadnyugatról!

Szereplők: két cowboy és egy sült.

Bekonferálandó lehetőleg kísérteties hangon, mint a vadnyugat egyik jellemző jelenete!

Kiszolgáló: bejön a színre és kétes tisztaságú kendőjével egy nem létező asztalt törölget. Két cowboy jön!

I. cowboy: Pincér!

Pincér: Parancs?

I. cowboy: Valami ennivalót! Mi van?

Pincér: Csak egy sültünk van!

I. cowboy: Nem baj, adja ide.

II. cowboy: Nekem adja!

Pincér: Sajnálom, csak egy sültünk van!

I. cowboy: Adja nekem!

II. cowboy: Nekem adja!

I. cowboy: Nem kaphatjuk meg mind a ketten az egy sültet, el kell intéznünk egymással, kié legyen az.

II. cowboy: Rögtön elintézem! (Pisztolyt húz elő és lő.)

I. cowboy: Leesik a földre és meghal.

II. cowboy (nevetve): A sültet nekem hozza!

Speideren, 1931 március.

Norvégből fordította: Pándy Pál ö. cs.

Tréfás akadályversenyek.

Az alábbi tréfás versenyeket, kivált látogatási napon nagy sikerrel gyakorolhatjuk:

Zsákfutás. Padokon átugrás. Gerendán, szálfnán, deszka-élén hosszában végigmenni. Papírszeleteket, fenyőtobozt (mondjuk: hatot) összeszedni. Kétágú létrán föl- és lemászni. Ponyvát, pokrócot, cserkészuhanót szabályszerűen összehajtogatni. Terepszállásban álló fiúk lába alatt átmászni. Vissza tért poharat, csajkát húsz lépésnyire vinni. Tábort „könnyű“-ből cserkészdiszbe öltözni (menetközben). Homokba, földbe írt egyszerűbb összeadást, kivonást megállás nélkül elvégezni, eredményt kiáltani.

„Vers-futás.“ (Cédulán írt ismeretlen, rövid vers gyors megtanulása s a célnál való „elszavalása“.) Szűk nyíláson, hordón stb. keresztülbújni — teljes felszereléssel. Közben egy üveg tejet meginni. Egy útszakaszt féllábon (négykézláb stb.) megtenni. Egy útszakaszt konzervdobozokon megtenni. Egy útszakaszon kanálon tojástartó szállítani. Csukott szemmel (bekötött sz.) haladni egy ideig. Póznára erősített almát lehozni.

Velösy Elek és Béla.

Cukros rizs!

Ez volt Gazsi álmainak teteje! Ha néha cukros rizst kaphatott a szakás jóvoltából, hát azt olyan élvezettel eszegette, hogy csodájára járt az egész tábor.

Minden jónak azonban vége szakad egyszer . . .

Letelt a táborozásra szánt húsz nap a Balaton partján és az 51-esek tábort bontottak.

Kora hajnalban futtak ébresztőt, három óra alatt a cserkészek szétbontották a tábort, elrendezték a terepet, bőséges tízórait kaptak és utána kivonultak az állomásra, hogy a déli vonattal haza induljanak.

Matyi a hóna alatt cipelte a ludat az állomásra. Nagy gond szakadt a nyakába, mert nem tudta, hogy mit csináljon a madarával? Már megérkezett a vonat, a cserkészek beszállottak a számukra fenntartott kocsiba, Ludas Matyi még mindig tanácstalanul állott, mert azt tudta, hogy a libát magával nem viheti a vasúti kocsiba, így gondoskodnia kellett valami módról, amellyel a lúdtól megszabadulhat. Ahogy nézelődik, egy szegény vasúti hordáron akadt meg a szeme, aki izzadva cipelte a fürdőző vendégek málhait. Most megállott a vonat mellett, elővette a nagy piros zsebkezdőjét és letörölte vele a kövér veritékcseppeket az arcáról.

— Miért ne szereznék örömet ennek a szegény embernek? — gondolta Matyi magában, gyorsan hozzá sietett és a kezébe nyomta a ludat.

A derék ember azt sem tudta, hogy melyik lábára álljon örömeiben, amikor megértette, hogy egy cserkészről hatalmas ludat kapott ajándékba. Mielőtt megköszönhette volna a nagylelkű ajándékot, a cserkész felugrott a vonatra és már el is tűnt a szeme elől. A vonatvezető belefujt a sípjába, a kalauz felemelte a kezét, a vonat nagy csikorgással megindult.

A cserkészek vidám nótázásba kezdtek, amikor a vonat kirobogott az állomásról. A Balaton melletti bokrok forogni kezdtek, majd lassan elszürkültek, elmaradtak, eltűnt a tó gyönyörű azürkék tükre is és a cserkészek utójára pillantottak vissza a Badacsonyra, majd az is elveszett a szemük elől.

Matyi kedve hamarosan elpárolgott. Valami furcsa ürességet érzett a szívében. Gondolkozott, hogy mi bánthatja a lelkét? Hiszen a táborozás testileg-lelkileg felfrissítette, most meg éppenséggel örvendeznie kellene, mert hazafelé viszi a vonat; mégsem tud örülni a többiekkel. Valami mulatságos gágogó hang az, amitől nem szabadulhat, ez verdesi egyre a füle dobját. Talán bizony a liba után búsul, amiért ott kellett hagynia Fonyódon? Eh, dehogy is búsul! Alapjában örülnie kellene, hogy megszabadult végre attól az alkalmatlantkodó lúdtól.

Matyi valahogy mégsem örült, hogy lerázta Gazsit a nyakáról. Most, amikor végleg megvált tőle, érezte, hogy igen megszerette a mulatságos állatot, amely annyira ragaszkodott hozzá. Elszontyolodva ült a szakaszban és nem vett részt a cserkészek vidám nótázásában, akik oly hangosak voltak, hogy majd felfordították jókedvükben a vonatot . . . Miért is ajándékozta el a libáját? Ha jobban utána járt volna a dolognak, talán lett volna mód arra, hogy magával hozhassa . . .

Amikor a vonat Szombathelyre érkezett, Matyi maga sem tudta, hogy miért csomagolja olyan rosszkedvűen a holmiját. Persze, ha Gazsi itt lenne, az bizonyosan csinálna valami mulatságos dolgot, ami jókedvre derítené. De hát szegény Gazsi Fonyódon maradt és sohasem láthatja többé.

Az állomáson nagy csapatban állottak a várakozó szülők és boldogan integettek a vonatról leszálló cserkészek felé. A parancsnok megállott a vonat mellett, megvárta,

amíg mindegyik cserkész lekerült a szakaszból, azután gyülekezőt fujt. Az éles síphang végigsivított az állomáson, amelyre egy csodálatos visszhang felelt: a vasúti kocsis tetejéről erős és élénk gágogás hallatszott, majd egy jól táplált lúd totyogott a kocsis pereméig és amikor a gyülekező cserkészeket megpillantotta, vidáman leröppent közbük és némi keresgélő fejforgatás után megtalálva Matyit, gyorsan melléje állt, szabályosan „igazodott” és várta az utolsó parancsot.

Erre a látványra a cserkészek alig tudták a nevetésüket visszatartani. A parancsnok maga is sokáig kereste a szavakat, amíg elmondta az utolsó utasításokat és elbúcsúzott a fiúktól, akik háromszoros éljen-t és „huj-huj-hajrá“-t kiáltottak a parancsnokra. Az oszloj vezényszó után a fiúk mind Gazsi körül szorongtak, amelyet Matyi akkor már a hóna alá kapott. Gazsi jókedvű gágogással felelgetett a hozzáintézett kérdésekre és aki csak egy csepvet érti a libanyelvet, az megtudhatta, hogy Gazsi Fonyódon abban a minutumban megszökött az elképedt baktertől, amikor a vonat megindult; nagy iparkodással felröppent a kocsis tetejére és ott gubbasztott, amíg a vonat Szombathelyre nem ért. Azóta a fonyódi bakter bizonyosan szent fogadást tett, hogy cserkésztől nem fogad el ajándékot, mert az elröpi . . .

Köszegi mama forró öleléssel fogadta Matyit és egy kissé elcsodálkozott, amikor megpillantotta a hóna alatt a ludat.

— Kedves vagy, Matyi fiam, hogy vacsorára való ludat hoztál haza! Nem hizott lúd ugyan, de azért vacsorára éppen megfelelőnek látszik! . . .

Matyi elsápadt még arra a gondolatra is, hogy a Gazsi nyakát elvágják és pecsenyét süszenek belőle. Élénken tiltakozott ez ellen a terv ellen és nagy vonásokban elmondta Gazsi történetét. Köszeginé mosolyogva hallgatta fia elbeszélését.

— No, ha így áll a dolog, akkor pardon — grácia a liba életének. Szállást csinálhatsz neki valahol az udvar sarkában és megtarthatod magadnak.

Gazsira szép napok derültek. A gazdája csinos sátrat állított fel az udvar sarkában a nagy eperfa alatt. Gazsi csakhamar kedvence lett az egész háznak. Még hasznossá is tette magát azzal, hogy a ház körül a rovarokat rendszeresen irtotta. Barátságot kötött a macskával, sőt arra is rávette, hogy békét kössön Hektorral, a házörző kuvasszal. A békekötés után a három állat között igen megerősödött a barátság és igazi egyetértésben üldögéltek együtt az eperfa alatt és valami szörnyű zagyvalék nyelven társalogtak egymással, amelyen a házbeliek sokat mulattak. Matyi maga is sokszor ült az eperfa alatt, a kellemes árnyékban tanulgatva, félszemmel gyakran ránéz a különös társaságra. Amikor verset tanul, a hangos szóra Gazsi eléje áll és ha valahol megakad a versmondásban, élénk gágogással kíséri őt zavarából . . .

Igy idegél Gazsi Köszegiék házában, akik mindent elkövetnek, hogy Matyi hűséges állata megelégedésben éljen a liba-kor legvégső határáig . . .

Fábián Gyula.

Fontos változás a vasúti kedvezményeknél.

A m. kir. Államvasútak Üzletvezetősége arról értesít bennünket, hogy a vasúti kedvezmények kérdésénél a bélyeg helyett készpénzzel kell leróni a 25 filléres illetéket, mégpedig a 12.060 postatakarékpénztári csekkszámára a budapesti üzletvezetőségnek címezve. A csekkszelvény megörzendő és a vasúti kérvénnyel együtt nyújtandó be.

EGY KIPRÓBÁLT TÁBORI MŰSOR.

(Ezt a műsort tábori ünnepélynél vagy tábortúznél egyaránt fel lehet használni. Mind egyszerre nagyon hosszú volna, egyharmada bátran elhagyható az egyik műsornál és az állandó részekkel együtt egy másik műsort tesz ki. Nagy előnye, hogy nem kell hozzá különösebb előkészület és valami különleges eszköz, ami a táborban rendelkezésre nem állhat.)

1. *Prológus.* (Üdvözlése a vendégeknek és főleg egy pár szelletes mondat, konferansz révén megteremteni mind a vendégekben, mind a cserkészekben a szükséges hangulatot. Legjobb egy cserkész vagy tábori vonatkozású humoros eseményt elmondani vagy pedig azt a speciális alkalmat, amiért az ünnepélyt tartják.)

2. *Ének,* ezek közül: Erdőkön, mezőkön járók, — Sej, haj, gyöngyvirág, — Szól a kakas már, — Este van már késő este, — Fördik a hold világ, — A gyimesi havas alján, — Cserkészinduló, — Tizenhárom ezüst pityke.

3. *Előkelő vendég.* (A rendező bejelenti, hogy az ünnepélyre egy exotikus előkelőség is megjelent: egy hindu fejedelem. Kéri, hogy jelentkezzenek, akik üdvözlésére akarnak sietni. A fejedelem bevonul kíséretével és a turbánjában elrejtett csajka vízzel leönti az előtte hajlongókat.)

4. *Tábortüzi mese* vagy a parancsnok beszéde.

5. *Csatakiáltás.* (Brávó. — Hát a nénéd. — Vízi csatakiáltás.)

6. *Tréfás jelenet.* (A tör című megvan a Játékoskönyvben. A cowboy című hasonló rémdráma. Ennek leírását keressétek meg ebben a számban.)

7. *Szavalat.* (Ujabb alkalmas költemények: Sík: Gyalogjáró ember éneke, Megyeri hitvallás, — Mécs: A királyfi három bánata, Hiszek a vérszerződésben, Szegény emberek, — Lévy: Hajnalt vár a farka.)

8. *Drinápoly ostroma* (Játékoskönyv), vagy dugóhúzó imitálás vagy rakéta eresztés.

9. *Zenesám.* (Hegedű, énekszóló, tárogató, gitár, trombita stb.)

10. *A pásztorfiú és a királyleány.*

11. *Kuruc nóták.* Tiszán innen, Dunán túl . . . , Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország . . . , Nem lesz mindenkor így . . . , Nádi veréb . . .

12. *Szavalkórús.* (Ha egy kicsikét is intelligens fiúkkal van dolgunk, felejtethetetlen hatást és nagyszerű élményeket nyújt egy ilyen szavalkórúsos előadás. Minden olyan költemény alkalmas szavalkórúsos elmondásra, amelyben több személy szerepel, illetve nem egy valaki hangulatának a kifejezője. Az elv: szerepeket csinálunk a versből s ezeket a mondatokat vagy versrészeket rendes szavalkó modorban és gesztikulálással, de más-más fiú vagy fiúcsoport mondja el, vagy közös részeket egy egész tömeg uniszónó (együtt) ad elő. Lásd a tábori számot és a M. Cs. régebbi számait.)

13. *Filmvetítés vagy bábjáték.* (A bábjátékról másutt bővebben van szó. A filmvetítés úgy megy, hogy erősen megvilágított fehér vásznon mellett ügyes mozdulatokkal jeleneteket játszanak, aminek az árnyékképe a vásznon nagyszerűen látszik. Most persze a hangos film a divat.)

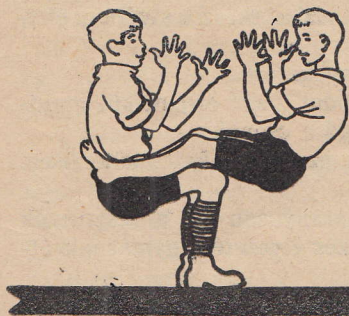
14. *A muzsikás cigány.* (Szükséges hozzá, hogy valaki valamilyen hangszeren tudjon néhány egyszerű magyar nótát lejátszani. A játék menete ez: a néma cigányt a bíró elé vezetik, mert valami gázságon rajtacsípték. Kezdik vallatni, minthogy néma, hát mindig egy nótával felel, amit a hangszerén elmozdít. Pl.: Ki vagy? — „Én vagyok a falossza . . .” Mit lopott? — „Nem loptam én életemben . . .” Persze, elég csak az első néhány taktust eljátszani.)

15. *Cirkusz.* (Erőművész, Dongó, Kotkodácsolás.)

16. *Aktuális strófák.* (Minden cserkész-táborban történik elég tollhegyre kínálkozó esemény a tábor érdemes résztvevőivel. Ismert dalok vagy költemények kaptafájára könnyű ezeket ráhúzni. Alig mondatunk nagyszerűbb és derűsebb számot, mint mikor előjönnek az aktuális strófák.)

17. *Takarodó.* (Mindenki kezétfog egymással és egy szép hazafias ének kíséretében befejezik az ünnepélyt.)

Csináld utána!

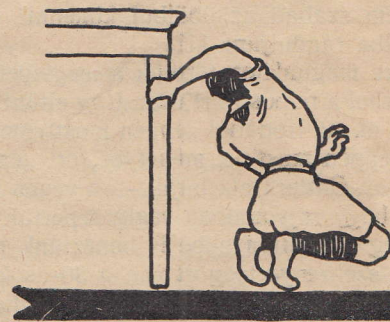
Miki és Misi. Miki és Misi hintáztatni akarják egymást. Az egyik legugol, a másik kinyújtott lábakkal úgy ül rá, hogy combjait az első térdei támasszák alá, aki lábszárait könyökével nyomja le. Most elkezdődik a hintázás.

Ugorj át saját lábodon! Ha valaki valaminek nagyon megöriül, egy lábra áll és jobb lábának újjait bal kezével megfogja, azután

bal lábbal a jobb lábán át, anélkül, hogy lábujjait eleresztené, többször átugrik előre és hátra.

Átfordulás. Fogd meg az asztal lábát jobb kézzel, hajolj le és fordasd át magadat karod alatt anélkül, hogy letérdelnél és az asztal lábát eleresztenéd.

A K. Cs. F. Sz. készülő német szótárából.

A múltkor, mikor bent jártam a Szövetségben, véletlenül betévedtem az első emeleten a Külföldi Cserkészeket Fogadó Szervezet irodájába. A helyiségben lázas munka nyomait tapasztalhattam mindenfelé. Eddig átlag minden másfél ideérkező külföldi cserkészt két egész és egynegyed magyar fogadás, tolmács és idegenvezető esik, a különböző csoportfőnököket leszámítva. Ami azonban a legnagyobb, a K. Cs. F. Sz. egy új német szótárt is állít össze, mely tartalmazza azokat a szavakat, melyek az idegenvezetés alkalmával egyrészt hasznosak, másrészt szükségtelenek. A kiváló munkából sikerült egy pár adatot elcsípnem és most sietek ezeket közreadni a Magyar Cserkészből, hogy még a táborbaindulás előtt minden cserkész kezébe eljuthasson és mindenki buzgón nekiláthasson a német nyelvi tanuláshoz. Ime a készülő német szótárból néhány szó:

borsó — Weinsalz
bölcső — Weiser
cselló — Tschechisches Pferd

fiakeres — Sein Sohn sucht
folyosó — Fleissalz
keménymagos leves — Harthochsuppe
kereskedő — Suchtdienstager
kibőgő — Kleinweiner
korsó — Altersalz
levélhordó — Blattfas
napló — Tagpferd
rádió — Draufnuss
rántott csirke — ausgerissene Händel
szekfűszeg — Nagelgrasnagel
tolvaj — Federbutter
írásztal — Buttermilchtisch.

Jegyzet. Ezeket a szavakat mindenki szorgalmasan gyakorolja a táborban, hogy azután az idegenvezető tanfolyamon levizsgálva, szakértő német tolmács lehessen. Remélem, hogy senki sem fog tanulás közben verejtékeze úgy felsóhajtani, hogy „Ich auch, du nicht!”

PÖTTÖM ZSIGA VIZES TÁBORSZEMLÉN.

En, mint a vízisikló-örs próbázott, tehát valóságos és jogosultan két vörös sávós örsvezetője, a korral haladok és nem helyeslem az erdőrengetegek mélyén meghúzódó, tagadhatatlanul hangulatos és nyugalmas táborokat, ha nincs a közelben fürdési lehetőség. De viszont a jó fordóstrandokon rendszeren olyan zsbivásár szokott lenni, akár csak a megyeri gátnál. Így a jó *táborhely megkereséséhez* (ivóvíz, olcsó beszerzési forrás, játszótér, árnyék, száraz talaj, csönd és más követelményekről nem is szólva) nagy tudás és tapasztalat szükséges. Nagyon természetes tehát, hogy mikor csapatunkban arról volt szó, hogy ki menjen el a főváros közelében árnyékos, vízparti táborhelyet keresni, akkor más nem is mert erre a fontos feladatra jelentkezni, mint én. Meg is kaptam a megbízást rá és szombaton este örömmel kiyonultam a víztelepre, mert az volt a gondolatom, hogy vízen megyünk a Szentendrei sziget körül és úgy kutatjuk körül a partokat. (Mert minek cipeljünk a hőségben hátizsákot.) És előrebozsátom, *feladatomat fényesen meg is oldottam*. De — ne siessük el a dolgot, elmondok sorjában mindent.

Kiérve a telepre, némi nehézségeink voltak, mert mikor nagynehezen egy csapdaszerű, szűk sikátoron valahogy betaláltunk a telepre, akkor zöld és fehér belépőjegyet követeltek rajtunk. De ezen a bajon a napostiszt még csak átsegített. Inkább azon csodálkozott, hogy csónakot kérünk, azt kérdezte, tudunk-e úszni? Az uszodában meg is úsztatott. Aztán a Nagy Gyuszit és az Auzáger Bélát haza is küldte, mert hamar kifulladtak és nagyon kapálództak. Még az evezésben is próbát csináltatott velünk. De mi szerencsére azelőtt is sokat ladikáztunk volt a lágymányosi tavon és így a próba sikeres kiállása után a kezünkbe kaptunk valami árjegyzéket, mely szerint legfeljebb 4 személyig óránként 50 fillér bért *kell fizetni* egy csónakért — és nem szabad az öbölből kimenni! (Hát akkor hogy a csudába ránduljunk ki?)

Mire magunkhoz tértünk a meglepetéstől, már nem láttuk sehol a napos tiszt urat. Ugy eltűnt, mintha a víz nyelte volna el. Az irodából „éppen most“ ment az uszodába, onnét „éppen most“ a műhelybe, ott „éppen most“ mondta, hogy a „Gatter“ alá bújik — a végén is csak úgy találtuk meg, hogy rajvonalban végig separtuk az egész telepet — és még a szekrényekbe is benéztünk mindenütt. Az iroda egyik szekrénye mögött van a 30-asok titkos szobája, ott aztán lecsaptunk rá, sarokba szorítottuk, végül a parancsnok úrral történt hosszas távbeszélgetés, sőt rekordhosszúságú távalkudozás után mégis csak megengedte, hogy közülünk négyen az egyik „balatoni“ csónakon elinduljunk.

Azt hittük, már minden rendben van, de nem úgy volt. Beszállásnál a többiek ránkriparokdtak, hogy *csak meztláb*

szabad beszállni, hogy a csónakot nem szabad félig partra húzni, hogy „előírt“ sorrendet tartsunk a beszállásnál — először azt hittük, ugratni akarnak, de aztán észrevettük, hogy mindenki betartja ezeket a furcsa szabályokat, hát beletörődünk mi is, de örültünk, mikor a látótávolon kívül kerültünk. Még hallottuk, hogy valaki valami vazelinről és napról is kiabál utánunk, de mi rohantunk, ahogy bírtunk.

Muki, az öcsém, megkérdezte az öböl kijáratánál, hogy miért van ott az a nagy tábla az 53-as számmal. Rá akartam fogni, hogy ez az 53-ik téli kikötő — de nem mertem, mert hátha mást jelent? És a Muki, amilyen szemfüles, rájön, aztán oda az örsvezetői, meg a bátyai tekintély. Megkérdeztük tehát néhány embertől, de egyik sem tudta. Végül aztán egy cserkész azt mondta, hogy ez *kilométertábla* és a Duna torkolatától számít. De ezzel aztán hamar odább is állott. Jól is tette, mert olyan bolondnak talán még sem tart, hogy elhinném neki, hogy ide 53 kilométer a Duna torkolata . . .

Az újpesti hídnál váltottunk. Akik eddig eveztek, azok kormányzásra és pihenésre ítéltettek, akik még pihentek eddig, azok „gályarabok“ lettek. Csodálatos, hogy a munka minőségétől hogy megváltozik az ember megfigyelőképessége. Amíg kormányoztam, sohasem tűnt fel nekem, hogy távol vagyunk a parttól és a víz ott sebesebb, miért is lassabban haladunk, sőt magamban mérgeződtem is, amiért a Pista meg a Laci folyton jajgattak, hogy „nem látom a szárazföldet“. Amióta meg magam evezek, majd megöl az idegesség, mikor ez a szórakozott Laci, nem figyel és eltávolodik a parttól. A Duna közepén hiába húz az ember, hogy majd megszakad, mégis alig jut előre — míg a part mellett csak úgy suhanunk a bokrok előtt.

A Lidó-sziget körül már egyebekre is rájöttünk. Tapasztalataink eredményeiből kezdő vízicserkész testvéreim okulására itt közlök néhányat:

1. A „puhafa“ ülések kemények.
2. Bolondság nagyon erőlködni, mert erő nélkül majdnem éppen olyan gyorsan halad a csónak.
3. Az erőlködéstől feletörlik az ember keze, különösen, ha sokat mártogatja a vízbe.
4. A lerótt kilométerekkel arányosan nő a résztvevők udvariassága, amellyel az evezés élvezetét egymásnak átengedni hajlandók.
5. A nap nem olyan hamar pirítja meg az embert, mint mesélik, hiszen már egy órája evezünk és még meg sem látszik rajtunk.
6. Az ember minden kiránduláson éhes lesz és eszik, de evezésnél ezenfelül sokszor azért is eszik, hogy ürügye legyen a pihenésre — vagy hát ha nem azért, akkor hogyan lehet az, hogy minél többet eszik, annál éhesebb lesz.

4-ES. KANON

RÓZSA RÓZSA DE HAMAR ELHERVADTÁL
EL REPÜLT VELED A REMÉNYSESEM

3-AS KANON

HAMU VAGY MAMU MAMU VAGY
HAMU KINEK KELL HAMU.

Táborüzeinket változatossá tehetik a kánonok. Nálunk is van néhány (pl. János bácsi), de az angoloknál még sokkal jobban el vannak terjedve. Itt közlünk három angol kánont magyar szöveggel. Éneklésük úgy történik, hogy a következő csoport mindig két taktussal később kezd.

Javítás. Az első nótá második sorának 4. hangja hibás rajzolás folytán tévesen „h“-nak van feltüntetve, jóllehet helyesen „b“ hangnak kell ott lenni.

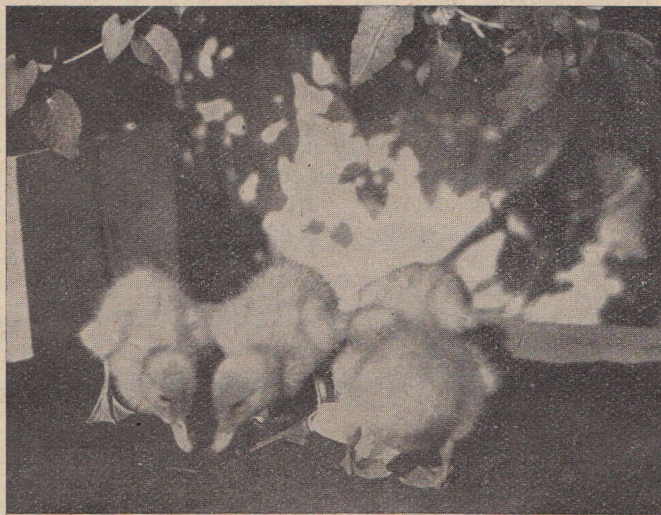
7. A partokon táborhely nincs, csak csónakház és kocsmá. Kifelé mind kevesebb a csónakház, de mind több a kocsmá. Ahol meg kocsmá sincs, ott tilos a kikötés.

Amint így elmélkedünk és megtett útunkra vissza-visszszanézőnk, egyszer csak látjuk, hogy a vízitelepen nagyon otthonos egyik testesebb öregcserkész kajakjában korát meghazudtoló frissességgel csapkodja a vizet, lapátja úgy forgott, mint a szélmalom a viharban. „Vajjon ezt mi lelte“, kérdeztük egymást. De alig, hogy ezt kimondtuk, mint az Istenyila, csóptt belénk a megismerés és szó nélkül mi is

— minden fáradság dacára — teljes erőnkől nekiláttunk húzni, húzni, húzni, mintha csak a csapatunk becsülete függött volna ettől. Magyarázat: a Duna közepén méltóságos lassúsággal haladt egy vontató sok uszályal, az utolsók ladikjain fűrtökben lógtak már a legkülönbözőbb sajkák, ide sorakoztunk mi is. Sőt, mint merész és ügyes ifjak, nemcsak, hogy az egyik uszály ladikjához kötöttük csónakunkat, hanem fel is másztunk az uszályra, ott árnyékba leheveredve élveztük, hogy hogyan utaznak a part fái és bokrai lefelé — minden erőlködés nélkül. Az öreg bácsik aggódó érdeklődésére megnyugtattuk őket, hogy a vízisikló-örs tagjait nem kell félteni. Jó kilátásunk is volt, nézhettük a táborhelyeket és — bár nem volt rá éppen nagyon szükségünk — ismét elfűnk — és minthogy közben sötét is lett — bizony el is aludtunk egy kicsit, egy egészen kicsit. Nagyszerűen és soká aludtunk volna, ha a kormányos egyszer csak fel nem kelt és meg nem kérdezi, hogy hova akarunk menni.

A feleletünkre, hogy Vácra, elkezd nevetni, a nagy határozásban a térdeit is csapkodta a tenyerével és kijelentette, hogy már rég elhagytuk. Ijedt érdeklődésünkre, hogy hová mennek, azt felelte, hogy Bécsbe. Nosza, kaptuk magunkat, hirtelen beugráltunk a csónakunkba (a többiek mind elhagytak már) és elereszkedtünk. A nagy sietségben sem felejtettük el azonban megkérdezni, hogy hol vagyunk, de a felelettel nem lettünk okosabbak, mert valami *Lepen-cét* emlegetett; térkép nélkül sejtelmünk sem lehetett arról, hogy ez hegy vagy falu és hol, merre van.

Amint így elszabadultunk az uszálytól és rendezkedünk,

Idill a víz partján.

Evezünk rendületlenül és sokáig — ám látjuk, hogy a világos pontok helyzete semmit sem változik, mi tehát — a logika örök törvényei szerint — *egy helyben* voltunk. Hát ez hogyan lehetséges? Nem vagyunk éppen útkel-ütöttek, rájöttünk mihamar a nyitjára. Csakis úgy — mondta Pista —, ha itt a Duna délről északra folyik. Az okoskodást folytatva: nekünk a visegrádi nagy kanyarulatban kellett lennünk és északra, majd keletre evezünk, hogy Vácra jussunk. Szóval hátra arc! (Mire nem jó az iránytű!)

Az első csapások után egyszerre csak félelmes magas árnyak közelednek a Duna közepén rohamos gyorsasággal és alig ordítom el ijedten az „*állj!*“ vezényszót, máris reccsés, ropogás — alulról. No ez kellett csak nekünk! Mindenki egyszerre kiabált valamit:

„Zátony — zátony!“

„Ne mozdulj, vízmélységet mérni.“

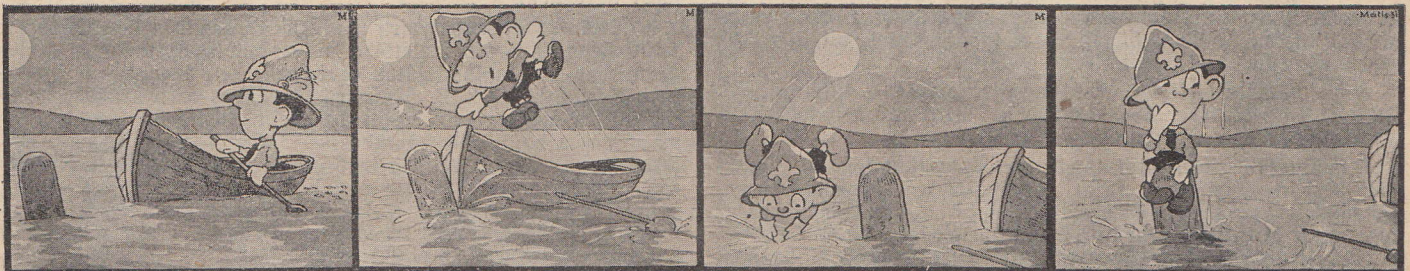
„Kiugrani, mert eltörik a csónak.“

„Most mi lesz velünk?“

Végül is nem történt semmi baj, megnyugodtunk és kiszálltunk. Muki tartotta a csónakot, mi meg szertegázoltunk a vízben — mélyebb helyet keresve, ahol tovább evezhetünk. Én voltam a legbátrabb és egyenesen a sötét, fekete árnyak felé mentem — s nemsokára szárazföldet találtam. Azt hittem, ez a szentendrei sziget, de embert, falut hiába keresve, hamar rájöttünk, hogy ez valami külön, kerek kis szigetecske (hát ez hogy lehet? Mikor a folyóvízben minden sziget keskeny és hosszú szokott lenni?) — Nagy nehezen partra vontattuk a csónakot, külön meg is kötöttük,

Málé Marci és a holdvilágos, bűvös éjjel.

Mélabús történet 4 képbén.

Langy holdvilágnál megremeg
A Marci szíve-húrja,
A kanalával a vizet
Elábrándozva túrja.

Az alattomos zord Való
Ép ezt a percert leste:
Eddig csak Marci lelke szállt,
De most repül a teste!

Fent fürdik a szép holdvilág
Az égnek tengerében,
Ilyesmit művel Marci is,
Bár nem szívesen épen.

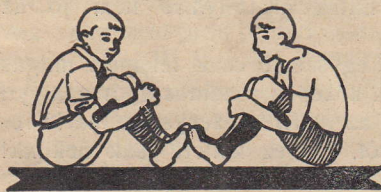
Csak az a csónak legalább
Magától ide jönne,
Vagy Marci mint élő szobor
Kuksolhat itt örökre.

Iksz-Priksz.

sátrat vertünk és hálát adtunk a Mindenhatónak, hogy nem valami gátnak, malomnak vagy hajónak vitt neki az ár. Nagy izgalmak közt tárgyaltuk meg az eseményeket, de végre is elaludtunk. Egyszer csak álmodom, hogy ismét tévedezünk a sötét vizen, elvarázsolt várkastélyok kerengenek körülöttünk, egy vízisikló belefúrja magát a csónakunk fenekébe, lyukat vág rajta és dül befelé azon a víz — mind nedvesebb leszek . . . fel is ébredek . . . és komolyan érzem a nedvességet . . . nem tudom, hol vagyok — de vízben ülök — ébredeznek a többiek is. — Kisül, hogy amíg aludtunk, 10—12 cm-t nőtt a vízállás, a Duna a lapos parton tovább mászott és az alacsonyan felállított sátrunkba is bejött minket meglátogatni, — mi meg költözködtünk most tovább! Sötétben, éjjel ez nem kis feladat. Az örs rendszeretét és fegyelmét dícséri, hogy nem úszott el semmink (a Laci bicskája, az én ceruzám és a Pista nyakkendője nem számít), sőt, a csónak sem. Pedig, ha a szárazra kitéve külön meg nem kötöttük volna egy bokorhoz, elment volna bizony.

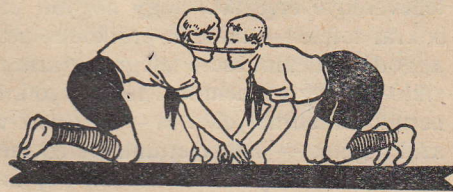
Mikor így a vízben gázolva nekifogunk a hurcolkodásnak, egyszerre csak egy óriás fekete árny tűnik fel valami hosszú fegyverrel és ránkripakodik: „Allj, ki vagy?” Szegény Muki öcsém abban a pillanatban a vízbe ült ijedtében.

A kiáltásra mozgás támadt a bokrok között — és — figyeljetek — most jön a fordulat:

Lábujj-harc. A fiúk a földön egymással szemben leülnek. Térdüket felhúzzák, hogy lábujjaik érintkezzenek. Térdük alá cserkészbotot dugunk olyképpen, hogy az a könyök felett legyen. Cél az ellenfelet erős lökessel hátrafelé gurítani.

Cserkész-kötélhúzás. Két térdepelő cserkész nyakát egy derekszíjjal vagy vastagabb kötéllal kapcsolják össze úgy, hogy orruk majdnem egymáshoz ér. Az indítás jelére mindegyik törekszik a másikat helyéről elhúzni. A nyakszírt mereven tartandó.

Pöttöm Zsiga.

VÍZI HADIJÁTÉK.

A szárazföldi hadijáték igen szép, és gyors fejlődése mellett a vízi hadijáték még csak az első próbálkozásoknál tart.

Felvetődik most már az a kérdés, lehet-e a hadijáték eme fajtáját komolyan bekapcsolni a nagyobb hadijátékokba és ha ez lehetséges, milyen szerephez jut a vízi haderő.

Az 1930. évi I. ker. hadijátékon kapcsolódott be első ízben a hajóhad a harcba. A vizen egy igen érdekes bekerítési műveletet bonyolítottak le, mellyel egyidejűleg egy szárazföldi csata is folyt. E közös hadműveletnek eredménye az volt, hogy a kikötőbe beszorított fél majdnem elvesztette egész hajóhadát és a hozzátartozó legénységet.

A leírt igen szép és érdekes hadműveleten kívül, de ennek lebonyolításánál is megfigyelhető volt, hogy a vezetők, a rendelkezésre álló csónakokat nem tudták a csónaktípus adta előnyöknek megfelelően felhasználni.

A vízi csata a görög-római csaták képét idézte fel. Ugy jellemzően, hogy vizen bonyolított szárazföldi ütközet. Ezt a harcmódot csak a ladikok bírják ki, a többi csónak túl kényes e célra s így indokolt a vezetők aggodalma.

A mi cserkész-vízicsatáinknál a hadvezetésnél a modern hajóhadról kell példát vennünk. Nálunk is felosztható a hajóhad különböző egységesoportokra.

A ladikok megfelelnek a nagy páncélos csatahajóknak. A páncélt a ladikra felállított sátor pótolja, melynek nyílásából parittyákkal vagy kartonból készített labdavető-ágyúkkal lehet az ellenségre lövöldözni. A sátor biztos menedéket nyújt a legénységnek, csupán a kormányos van kitéve az ellenség labdazáporának.

Az örsi hajó megfelel a könnyű páncélos cirkálóknak, mely meglehetősen gyorsan mozog. Az itt felállított sátor védi a hajtógépet, illetve az evezősöket az ellenség támadásaitól. Itt is csak a kormányos és a harcosok vannak veszedelemnek kitéve.

Kisült, hogy vízicserkészek táboroztak, akik azután nemcsak száraz pokrócokkal láttak el és megmagyarázták, hogy a szentendrei sziget felső csúcsának egy kis fiókszigetén vagyunk, hanem még másnap reggel szép vázlatot is csináltak nekünk a helyről, amely kitűnő táborhelynek bizonyult — persze nem a zátonyos szélén, hanem beljebb az árnyékos sötét fák lombjai között, amelyek az éjjel olyan félelemeseknek látszottak, sőt testvéreink Kisorosziban megszerezték a használati engedélyt is, lediktálták, hogy mit, kinél, mennyiért lehet beszerezni és még ingeket is adtak kölcsön, meg jól be is vazelinoztak, mert kisült az is, hogy alaposan lesütött a nap, égett tőle a bőrünk, csakhogy ez nem jelentkezett akkor mindjárt, hanem csak hosszú órákkal azután, hogy már árnyékban ültünk. Az én vállam úgy fájt, hogy mikor otthon büszkén átadtam a szép jelentést és a parancsnok úr a vállamra ütött, mondván: „Sokkal jobban elintézted, semmint vártam volna. Nagyon, de igazán kellemesen vagyok meglepve” — akkor nem is értem rá azon gondolkodni, hogy ez dícséret-e, vagy lebecsülés, hanem majd elájultam a fájdalomtól. Azonban nem árultam el magam, úgy tettem, mintha jól esett volna a vállveregetés és örsömmel együtt elhatároztuk, hogy víziörssé alakulunk (de egyelőre óvatosabb módon élvezzük majd a vízi élet változatosságait!).

Pöttöm Zsiga.

E két hajótípus csak nehéz és komoly harcoknál alkalmazható.

A gyorsan mozgó párevezős túracsonakra szintén húzhatunk védelmi szolgáló sátrat. E csónaktípus megfelel a torpedórombolójának. Ezeket a hajókat a nagyobb, de más csatában kifáradt hajók üldözésére használjuk. Végül kitűnő szolgálatot teljesítenek felderítő és hírszerző működésükkel.

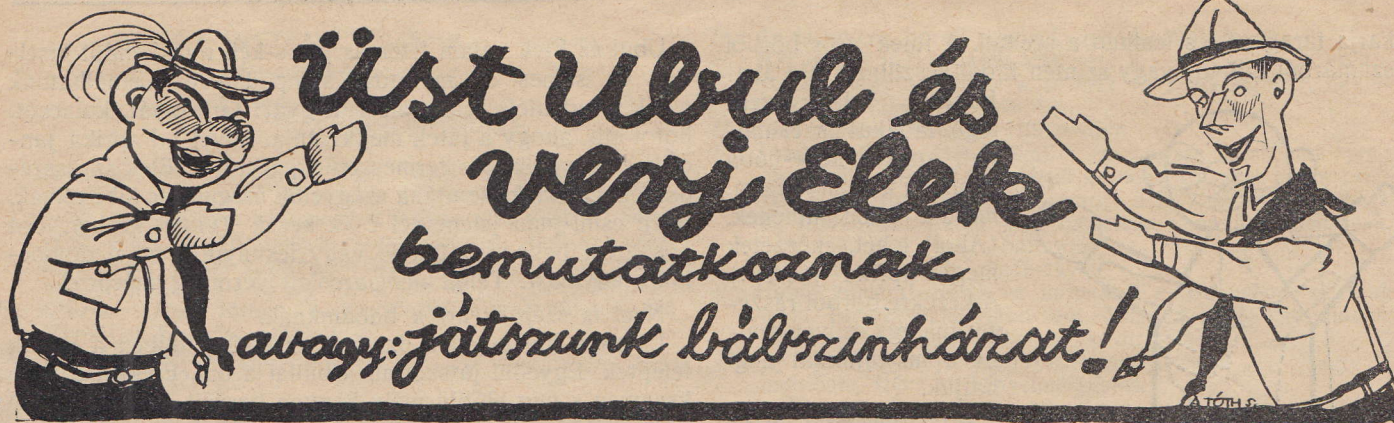
Nem feledkezhetünk meg a kajakról sem. Ezek igen szűk helyen elférnek, befurakodnak a legsűrűbb nádasokba is és onnan lesik az arra vonuló csata- vagy szállítóhajókat. — Megfelelő pillanatban külön rendszeresítendő, a víz színén úszó torpedókkal igyekeznek azokat felrobbantani. A felrobbantott hajó legénysége úszva kénytelen ilyenkor menedéket keresni. A kajakosok ekkor könnyű szerrel elbánnak úszó ellenfeleikkel. A kajak fent leírt harcmodora megtévesztésig hasonló a tengeralattjárókhöz, ezért a kajakokat tengeralattjáróknak (búvárhajóknak) nevezném.

A játék egyéb szabályaira nézve megemlítem a következőket: 1. A vizen és a víz szélétől a szárazföld felé 10 méter széles partsávon csak a labdajáték érvényes, ezen a területen a számok megfordíthatók. 2. A vizen is érvényes az a szabály, mely szerint az ellenség érintése halált jelent. (Kibővítve azzal, hogy az érintés a hajókra is vonatkozik.) 3. Hajófogalás tilos. 4. Halottak nem vehetnek részt a hajó vezetésében (evezés, kormányzás, csáklázás stb.) 5. Ha egy hajó teljes legénysége elesett, a hajó is kiáll a harcból. 6. Ha a legénység maradványa hazahozta a hajót, ez friss legénységgel ellátva ismét beállhat a harcba.

A fent leírt néhány alaplehetőség után rátok bízom, fiúk, hogy a nyári táborokban megkeressétek és kipróbáljátok azt a szinte végtelen sok harci alkalmat, melyet egy vízicsata nyújt.

Ha ősszel összemérjük erőnket, kiderül majd, ki volt a legényesebb.

Gantz-Gólya.

A pünkösdi tábortűz körül rém furcsa dolgok történtek. 600 eleven szempár csillogva leste a fejleményeket s bár sok alvás nem esett előző éjjel az újoncok részéről, egynek se volt kedve szünyökálni. De mit is akarhat ez a külső országokból hazavetődött vezető? — Most leültet két fiút, szembe a nézőkkel, azok egy botra vetett pokrócot tartanak, ő maga pedig elbújik a pokróc mögé. Nahát, mi lesz ebből? Feszült várakozás a fiúk közt, pár pillanatnyi sutogás, pöszmötölés a pokróc mögött, aztán hopp, éles hahota hasít bele az éjszakába s egy pöttömnyi cserkészbaba bukkan fel a pokróc-spanyolfal mögül s mosolya egy pillanat alatt átragad mind a 600 gyerekre. Üst Ubul ő, a mindig nevetős, pocakos, pajkos jó cimborá, aki testileki jópajtasával, Verj Elekkel minden mókára kapható.

Most léptek először a cserkész közvélemény elé s rohammal vették be a cserkészszíveket. Másnapra ők voltak a tábor legnépszerűbb cserkészei.

Mikor a munka végeztével szépen becsomagolva apjuk hóna alatt beléptek a BKIE táborába, a kiscserkészekkel nem lehetett bírni. Ubul és Elek a csomagból is, láthatatlanul is, megbabonázták őket. A vezetőjük látva a kavarodást, feltette a döntő kérdést: „Hát mit akartok, uzsonnázni vagy bábszínházat nézni?” „Bábszínházat!” harsogta 50 egészséges torok s Ubulnak és Eleknek bizony elő kellett bújni a papírból, hogy pesti kisfiúkat (zárójel közt legyen mondva még a 24 évesek is egyszerre 10 éveseknek érezték magukat) s nagykovácsi parasztlánykákat mulattassanak.

A nagyobbakat azonban több is érdekelte: mi is hát az a bábszínház, nem tudnánk-e olyat mi is csinálni?

Dehogyan, dehogyan, ide hallgassatok:

A bábszínház nem kicsinyített mása a nagy színháznak, hanem ezer lehetőségével, egy ősrégi önálló és eredeti művészet.

Bizony művészet. Kimondtam a nagy szót és vállalom is. Épp úgy művészet, mint a nagy színház, ami persze nem zárja ki, hogy a műkedvelők is ne tudjanak benne mulatságosat és jót alkotni.

Ha egyszer jobban ráérünk s ti is úgy akarjátok, elbeszélek nektek egyet-mást a bábszínház múltjáról, a régi görögöktől, jávaiaktól kezdve, de most maradjunk a jelennél.

A jelen pedig az, hogy a bábjátékok, miután a mozi fellendülése egy kicsit háttérbe szorította őket, hatalmas fellendüléssel kezdenek visszatérni régi jogaikba. A nyugati országokban, amellett, hogy régi népies színházak újból játékba fognak, a bábszínház kezd bevonulni az iskolákba

s elképzelhetitek, hogy ahol a gyerekek fúrnak, faragnak, festenek, öltöztetnek, darabokat fabrikálnak, sőt játszanak, még ha hivatalos nevelési tényező is a bábszínház, még a tornaóránál is népszerűbb.

A bábszínház nem újdonság Magyarországon sem (egyszer majd erről is beszélünk) s a Hincz-család például amelyik ma a budapesti Városligetben székel, színházával már 100 év előtt járta az országot.

Vitéz Lászlóban az olasz eredetű Paprika Jancsi ízig-veéig magyar testvért kapott s ha megpillantjátok őket valahol, nézzétek meg játékukat s értesítetek engem is róla, a lehető legpontosabban (beszéljétek a játszó vezetőjével), mert itt gyakran a népdalok gyűjtéséhez hasonló nemzeti feladatról van szó: tartsuk számon bábszínházainkat!

Talán többen tudjátok, hogy a bábszínháznak változatos formái vannak. A kézre húzott Paprika Jancsik mellett ott vannak a zsinóron rángatott, helyesebben mozgatott marionettek, a kevésbé mozgékony síkfigurák és árnyékjátékok is. Maradjunk ezúttal a kesztyű-babáknál (Paprika Jancsi) s azok között is Ubulnál és Eleknel, akik tudomásom szerint a cserkész bábszínház megalapítói és úttörői. Ha ezekkel belekóstoltatok ebbe a csemegébe, folytatjuk a játékot s a cserkészdarabok mellett megkezdjük Ludas Matyival a jó népies darabok játszását is. Mődomban lesz őszre nemcsak kis színházakat, babákkal, darabokkal mintaképpen használatra bérbeadni csapatoknak, hanem leutazni személyesen is bárhová előadást tartani. Merthát nemcsak beszélni akarok a dologról, hanem megmozgatom az arra való írónkat, keresek épkezláb munkatársakat s olyan művészi bábszínházat csinállok, mint a pinty!!

De most lássuk, hogy készült Ubul és Elek s egy kis darabban azt is, hogy játszanak? Fából (hársfát, topolyafát ajánlok) kifaragjuk a fejeket és kezeket. Ubul fejének gömbjét krumli orrával együtt az esztergályosra bízhatjuk. Nevető száját, a keskeny szemvágást nem nagy kunszt belevésni. Alulról ujjnyi vastag lyukat fúrunk a fejbe. A kezek egyszerűek, kövérek. Elek feje szegletes forma (késsel, reszelővel adjuk meg a módját). Az orr lehet külön rá ragasztva és srófolva, illetőleg szegezve, kezek szegletesek. A kész darabokat üvegpapírral lecsiszoljuk s terpentinnel erősen hígított olajfestékekkel kifestjük. Ubul cinóberpiros, lesült arcával orrával (a többi igen híg festékkel rózsaszínű), Elek okkersárga, ajka és kis pir az arcán kármin. Szemekként csillogó rézszemek is jók. Aki

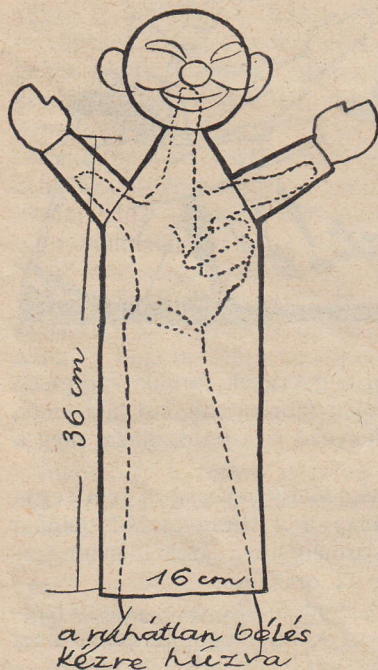

Paprika Jancsi.

Marionette.

akarja faraghatja s festheti a szemet. A fülek erős bőrből (szamárból kitűnő) vagy szintén fából készülnek. Aki akar

Paprika Jancsiszerű lógó lábakat is csinálhat, amiket hébe-hóba kivetnek a spanyolfalra, mintha azon ülnének. (Ahol lehet, nézzétek meg Paprika Jancsit.) A kezekre bőrből rászegezzük egy csövet, amibe a mi ujjunkat dughatjuk.

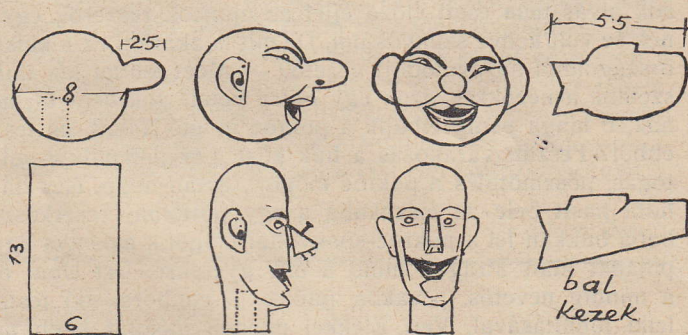
Erős vászonból megadjuk a baba testének varrván a két karját s szegezvén a fejét. Ebbe a zsákba dugjuk majd a karunkat s kezeink mutató-ujja a fejbe, hüvely- és középujjunk a két karba bújik. Cserkészing, mely övön alul fekete anyagban folytatódik, baba ruha varró nővérek, mamák leleményére van bízva.

Ha levehetőre csináljuk, csuklóban egy-egy rajzszög szorítja le az inget (ezt csinálja utánuk valaki!). A kalap, egy ósckaóska kalap posztójából kerül ki, rajz szerint. Rászegezzük a fejre s pántot ragasztunk rá.

Ubul és Elek nálam felemás piros-kék nyakkendőket viselnek ez színes és mutatós: színpadszerű. Csinálhatunk nekik mindenféle felszerelési tárgyat: tarisznyát, kulacsot, botot stb. ahogy a játék megkívánja. Mivel a Paprika Jancsik elég verekedős természetűek, Ubul és Elek is össze-összekocognak, de utána szégyellik magukat s kibékülnek. Ilyen csihi-puhi jelenetnél csak kezek (vagy kézben bot posztóval bevonva) ütnek, vagy lesunyított fejjel dömökölik egymást. Tehát nem arcokat verni egymáshoz!

Nem is szép és árt a babáinknak.

Lássunk hát egy kis darabot az elsőt, amiben a babák feléptek. Egyedül játszottam Ubullal a bal, Elekkel a jobb kezemen s míg előbbi mély hangon beszélt, hi-hivel nevetett, utóbbinak vékony hangja és ha-hás nevetése volt. Fügöny nem gördült le és fel, mert csak pokróc mögött játszottam, mint tudjátok.

hozzávetőleges méretek (cm.-ben)

TALÁLÓS KÉRDÉSEK.

Aki nem találja ki a helyes feleleteket, keresse meg azokat ugyanilyen szám alatt valahol ugyanebben a Magyar Cserkészben.

1. Mikor volt egy esztendő 3 hét?
2. Hogy van az, hogy a félszemű ember többet lát?
3. Ki ordított olyat, hogy az egész világ meghallotta?
4. Hány betű van az abécében?
5. Ki megy át a vizen híd nélkül, csónak nélkül?
6. Melyik ló lát hátul úgy mint elől?
7. Ki volt az, aki a világ negyedrészt megölte?
8. Hogy hajtánál egy ludat száz felé?
9. Esztendő nyúl mibe megy?
10. Tiszta fényes születésem, lucskos, sáros temetésem. Mi ez?
11. Egy jól elkészült csizmának mi a hija?
12. Mi nem lesz vizesebb, mikor a vízbe esik?
13. Milyen fa nélkül nem lehet el. az erdő?
14. Mit csinál az ács mikor farag?
15. Mikor van a vásárban a legtöbb hó?
16. Erdőn lettem, megölettem, halva éneklővé lettem. Mi ez?
17. Miért nem fizet a tarka ló a vámon?
18. Zebedeus két fiának ki volt az apja?
19. A macskának mikor áll felfelé a farka?
20. Hány feje van az embernek?
21. Miért harapott Ádám az almába?
22. Minden formája olyan mint a 1 és mégsem az, mi hát?

23. Fekete bika vörös nyelvét nyújtogatja? Mi ez?
24. Hány paszuly megy egy fazékba?
25. Három holtból egy elevent hogy csinálnak?
26. Melyik galuska fő meg hamarabb, amelyiket először teszik be, vagy amelyiket utoljára?
27. Meddig lehet menni egy jó lovon?
28. Erdőn nő, parton születik, vízben él, tűzben hal meg?
29. Miért varrják a zsákra a foltot?
30. Melyik gyertya ég hosszabbra: az öntött vagy a mártott?
31. Hogy bírál egy óra alatt száz zsemlyét megenni?
32. Szegény paraszt ember mindennap lát olyat. Királyok, császárok ritkán látnak olyat, Isten öfelsége sohasem lát olyat.
33. Ha járok is, ha nem is, mégis egyhelyben maradok?
34. Zöld istállóban fekete tehén vörös szénát eszik?
35. Vadonat új, mégis lyukas, ha beföldják, semmitsem ér?
36. Ha felhajítom a ház tetejére pici kurta keskeny, ha leesik olyan nagy, hogy egy ponyvával sem tudnád betakarni.
37. Vizen megy, nem zuhog
Sáson megy, nem suhog
Eső veri, nem ázik
Fagy éri, nem fázik.
38. Miért nem hal a cigány a vízbe?

MOST JÖTTEM PÁRIZSBÓL . . .

Bábszínházi jelenet.

Személyek: Üst Ubul } cserkészek.
Verj Elek }

- U.: (Felbukkan) Hihihihihih. Hopp! Most látom csak, hogy nem vagyok egyedül (tiszteleg). Jó munkát! Üst Ubul vagyok, ha még nem ismernétek (hangok a nézőtérrel: ismerünk, ismerünk). No persze, hogy ismertek. Ahol egy cserkész akkor is tud nevetni, ha fejen koppintják, ott én nem vagyok idegen. De ki jön itt, ki jön itt . . . (Lebukik.)
- E.: (Énekel: „Most jöttem erdélyből“ dallamára) Most jöttem Párizsból, Franciaországból . . .
- U.: (Mögé ugrik, befogja a szemét.)
- E.: Hé, hó, ki az?
- U.: Találd ki.
- E.: Üst Ubul vagy, úgy igaz, ahogy engem Verj Eleknek hívnak (tisztelegnek, kezét fognak).
- U., E.: Szervusz. Szervusz (jobbról-balról megcsókolják egymást: cupp, cupp).
- U.: Hát te, hogy kerülsz ide?
- E.: Hipp, hopp, hazajöttem, itt vagyok és itt is maradok.
- U.: Derék dolog, komám, kioldhatod a nyakkendőd összes csücskeit!
- E.: (Észreveszi Ubul színes nyakkendőjét, rámutat) Nyakkendő! Ejha, hisz te máris azt hordod, amit Párizsból küldtem, tudod, ezt hordják a párizsi központi K. I. E. cserkészei. Ca c'est chic! (Kiejtése: sza sze sikk = ez már döfi).
- U. (ingerülten): Mit szíszegsz? El akarod hitetni velem, hogy franciául beszélsz! Nojszen, emberedre találtál, mert én azt is tudom, hogy: Parlez vous français! (Ugy ejti ki, magyárosan, ahogy írva van.)
- E.: Ha-ha-ha-ha! Mais vous parlez Français comme une vache Espagnole! (Mé vu parlé Franszé kom ün vas Eszpanyol = De hiszen ön úgy beszél franciául, mint egy spanyol tehén!)
- U. (előnti a méreg): Ne beszélj olyan csúnyákat, micsoda cserkész vagy (leken egyet jobbról). Piff.
- E. (nem marad adós, verekednek, a közönség indignálódva zajong, tütyül valaki, a babák észbekapnak, megállnak s egymásnak hátat fordítva, fejüket a karjuk közé kapva szégyenkeznek).
- U.: Jaj, de resteltem magamat.
- E.: Jaj, de resteltem magamat.
- U.: Te Elek (kicsit hátranéz).
- E.: Te Ubul (visszapillant).
- U.: Ne haragudj, Elek (szembefordulnak).
- E.: Ne haragudj, Ubul (közelebb mennek egymáshoz).
- U. (magyarázkodik): Tudod, én csak kicsit akartam ütni, így (leken egy minta pofont).
- E. (nyugodtan): Én meg így (visszaadja, mire újból hajbakapnak, mint fent).
- U. (restelkedő pózban hátrapillant): Elek.
- E. (ugyanúgy): Ubul, szégyellem magam.

- U.: Én is, gyere, borulj a pocakomra (csókolódnak).
- U.: Hát mesélj már valamit Párizsról.
- E.: Kérdés, hogy akarják-e a többiek (a közönséghez), meséljek, fiúk? (Hangok: igen, igen.)
- U.: Látod, milyen édesek? Hihihihihih.
- E. (nagyképfen): Hát tudjátok, a párizsi cserkészek pont olyan fiúk, mint ti. (Hatásos szünet.) De nem olyan cserkészek! Három szövetségük van s a K. I. E. cserkészeknek 12 törvényük! Aztán nem menetelnek, nem trombitálnak, nem csinálnak jobbra-balraátot!
- U.: Jé! Hát akkor mit csinálnak?
- E.: Hohó, komám! Nekik ez katonásdi és ők mások akarnak lenni. Élvezet velük táborozni. Magától megy ott minden, nincsenek pattogó vezényszavak, dirigálás.
- U.: Ej ha! Milyen jó lehet ott a magamfajta . . . hogy is mondjam, izé . . . kényelmeskesnek.
- E. (megfenyegeti, majd megböki): No, no! Nem bírnád ki a lógást, ahol nem parancs elől bújsz, hanem a lelkiismereted elől!
- U. (elfordul, szégyenkezik): Mesélj mást!
- E.: Hja, barátom, mesélhetnék én reggelig is, de nem látod, hogy feszkelődik már Sándor bá' (aki éppen vezeti a tábor-tüzet). Jobb lesz odébb állni. De visszajövök máskor is és ha nem csalódom, egy év múlva már annyira leszünk, hogy versenyt lehet kiírni bábszínházból is. Akarjátok, fiúk?
- U. (ugrál, ordít, ahogy a torkán kifér): Vivát! Éljen! Akarjuk! (A közönség is belemelegszik.) (Elekhez.) Látod, csak vezető kell nekik, mennek aztán maguktól is.
- U., E. (együtt hajlongva): Viszontlátásra, fiúk, jó munkát (karongva, énekelve el).
- U., E.: Most jöttem Párizsból . . .

(Rádásul Elek énekelhet egy francia chansont, megtanítva a refrént a közönségnek míg Ubul tréfás megjegyzésekkel kíséri.)

Ha magatok is irtok darabokat (a fogfájós Ubul p. u. zsebkendővel az állán igen jó pofa) küldjétek be.

Ubul és Elek csókolgatnak és jó munkát kívánnak

Toth Sándor
rajztanár,
cserkésztiszt.

A leégett Kazinczy Ferenc vagy készül az új nyelvújítás.

Talentum Matyi, akinek eddig már éppen 34 versét minősítette közölhetetlennek Kálmán bácsi, a papirlapok zordszívű szerkesztője és aki eddig csak a szerkesztői üzenetek hasábjain szólalhatott meg, elhatározta, hogy tehetségét új irányokban fogja érvényesíteni és nevét így biztosan örök időre be fogja írni a magyar irodalomtörténetbe. Az esettel csak azért foglalkozunk részletesebben, mert Matyi a saját örsében kezdte meg újabb irányú tevékenységét és hogy még él, azt csak a Vadgalambok különben szelíd türelmének köszönheti. A Vadgalambok siránkozó levélben írták meg, hogy Matyi nyelvész lett és teljesen meg akarja újítani a magyar nyelvet. Mutatóba közöltek is néhány ilyen Matyi-féle új szót, amit itt közreadunk:

ágyú — meszelő
bagó — rágalom
báj — kecske
bélyeg — ragály
birkózó — tepertyű
bolha — csipke
csikó — lóca
cvikker — szemérem
disznócsorda — kantár

eső — légből kapott
festő — színigazgató
kalapos — főmérnök
kiadóhivatal — labda
kerék — forgalom
kézfogas — tagadás
kocsikerék — agyafurt
kulcslyuk — csuklik
meleg — hűtlen

monokli — szemfedő
N. Frigyes lova — poroszló
paplan — takarmány
párna — nana
pásztor — nyájas
száj — fogház
tonzura — hajlék

tótágas — Balaton
tubák — orsó
vadász — himlő
vakáció — tanoda
vízcsap — csorda
vendéglő — borda

Ezeket a szavakat mindenki használhatja örsigyűlésen, kiránduláson és a táborban, de életéért nem vállalunk felelősséget.

Szepszo.

Táborverő ének

a. Miss Antal, Győr.

DUGÓ JANI TÁBORBA SZÁLL.

(Szintér Dugóék őrsi tábora. Két sátor, erdő, táborkerítés. Dugó-féle berendezkedés; hogy milyen, időközben kitérnek. Parancsnok úr és Porkoláb tiszt úr a színre lépnek.)

1. JELENET.

Porkoláb (folytatva): Hát kérlek, megengedtem nekik, hogy külön tábort üssenek.

Parancsnok (körülnéz): S ez az a tábor. Nem rossz! Dugó-féle tábor, az ötletek tábora!

Porkoláb: Utóvégre, a cserkészlet nem iskola és nem kaszárnya. Hadd érvényesüljenek az egyéni értékek. Dugó megígérte nekem, hogy minta-tábort épít s örsével bemutatja a százpercentes cserkészéletet.

Parancsnok: Hanem azért legyen rajtuk az egyik szemed.

Porkoláb: Természetesen. Hiszen itt van a közelben a csapattábor. (Benéz a sátrakba.) Ugy látszik, nincsenek itthon. S őrt se hagytak itt. Hiszen ezeket kirabolhatják! (Odább lép, de megbotlik, végigvágódik a földön.)

Parancsnok: No, no! Nem tudsz vigyázni!

Porkoláb (föltápászkodik s a lábát vizsgálja): Ne te ne! Hurok! Ezek a betyárok hurkot vetettek. (Nézi a fűvet.) Itt is egy ravasz hurok!

Parancsnok: No látod, őrség helyett telerakták hurokkal a tábort.

Porkoláb: S nem tudom belőle kiszabadítani a lábamat! Milyen erős dróthurok! Dugó-féle találmány. (Föláll, mert két parasztfiú lép a színre.)

2. JELENET.

Jancsi: Aggyisten! Dugó parancsnok urat keressük.

Parancsnok (elámul s Porkolábra néz): Dugó parancsnok urat? Dugó parancsnok úr nincs idehaza. Mért keressitek?

Gyurka: Mer' azér! Munkába akarunk állni.

Porkoláb (még mindig a hurokkal bajlódik): Miféle munkába, te?

Gyurka: Hát háztartási munkába. Mer' hogy nagy nálunk a munkanélküliség, Dugó parancsnok úr ad munkát. Meg is fizeti. Tegnap a Gergő-gyerekek dolgoztak neki, de azok ma nem gyűhetnek. Tudunk mink is fát vágni tüzet rakni, krumplilevest főzni, sátort takarítani, miegymás. Egy pengőt kapunk egy napra.

Parancsnok: Ejha! Ez a Dugó jól csinálja, te Porkoláb! Személyzetet tart. De mit vacakolsz azzal a hurokkal? Bújj ki már belőle!

Porkoláb: Nem tudok.

Jancsi (kuncog): Ez Dugó parancsnok úr tábori őrsége. A parasztok már ismerik. Nem is gyün ide lopni senki. Tessék csak nyugodtan állni, én benfentes személyzet vagyok, én ismerem a titkát. (Kibogozza a dróthurkot.) Így.

Porkoláb (a fejét csóválja): No de ilyet! Szóval te benfentes személyzet vagy? Hogy hívnak?

Jancsi: Csak úgy Jancsinak hívnak, ez meg a Gyurka. Mezszer Gyurka. Tessék vigyázni, mert ott is van egy hurok! (Porkoláb óvatosan lépdel.) Maguk mifélék?

Parancsnok: Cserkészek volnánk mi is. Látogatóba jöttünk. Szeretnénk megismerni Dugó úr tábort berendezését.

Gyurka (nagy tisztelettel): Biz' a Dugó parancsnok úr nagy szű cserkész! Célszerű eszejárása van. Ilyen tábor hét vármegyében se akad. Van itt, uram, minden!

Parancsnok: Mi ez a ménkü nagy drótköteg ott a fa tején?

Gyurka: Az a? Antenna az, kérem. Pókháló-féle keret-antenna. Mer' kérem, azt mondta Dugó parancsnok úr, hogy a pók a legnagyobb antennamester. Azt kell utánozni.

Parancsnok: S hol a rádiókészülék?

Gyurka: Az nincs. Csak antenna van.

(Távolból nótá hallatszik.)

Parancsnok: Dugóék jönnek haza. Megvárjuk?

Porkoláb (félrevonja a Parancsnokot): Parancsnok úr, menjünk most a csapattáborba. Később én visszajövök inkognitóban.

Parancsnok: Jó lesz. Öltözz föl, mondjuk, vándorlegénynek.

Porkoláb: Estére úgyis szindarab lesz a táborban. Én egy öreg parasztot alakítok. Átjövök ide néhány percre. Szeretnék bepillantani a Dugó-tábor titkaiba. (A két parasztfiúhoz.) No, Gyurka, mi most elmegyünk. Már eleget láttunk!

Jancsi: Isten áldja! (A nótá közelebb hallatszik, Gyurka, Jancsi figyelik, a Parancsnok és Porkoláb elmennek.)

3. JELENET.

(A Dugó-örs bevonul a színre. Vidám, jóképű legények. Tele vannak aggatva célszerűséggel. Kalapjukon hátul fehér zseb-kendő lóg, megvédi nyakszirtjüket a napszúrástól. Az örs tagjai: Dugó, Kócz Matyi, Záp Ferkó, Fal Gyuri, Keőtseög János, Nett Olivér, Tuba Muki.)

Dugó (vezényel): Állj! Pihenj! Lepihenj! (Az örs lepihen

Arsal, a hatalmas óriás-kígyó. Közvetlenül az őserdőből származik és naponta legalább egy farkaskölyköt kell megennie. Erős cowboyok hozzák a nehéz állatot a köröndre. Színe barna, kívül zsák-szerűen egymáshoz kötött sátorrészekből, belül legalább három erős emberből áll. Amint a földre tesz, összezsavarodik, morog, mert igen jól érzi

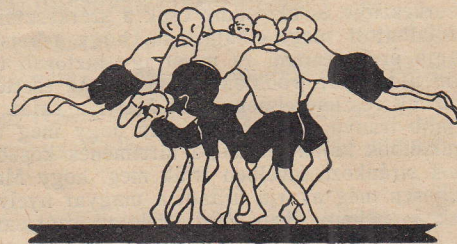
magát. Néha elül, néha hátul emelkedik fel és magasra felágaskodik. Ez a nagy éhség jele. Ez alkalommal kétfelé hasadt nyelve is látható. Ezután az állatszeliidítők hozzák az edelt, egy rémüldöző farkaskölyköt, aki halovány és reszket a halálfélelemtől. A kígyó-elé dobják, amely egyszerre felemeli fejét és szemét az áldozatra mereszi. A farkaskölyök meg van babonázva és kimeredt szemekkel megy a halál elé. A kígyó sokáig fojtogatja,

mielőtt lenyelné. A nézők lélekzet-visszafojtva látják, hogy a szegény farkaskölyök teste a mérhetetlen hasban eltűnik.

Körhinta. Két fiú áll egymással szemben. Kezeiket társuk vállára helyezve összekulcsolják.

A másik pár ugyanígy fogózkodik össze, de keresztben. Az első pár nagy sebességgel körbe kezd forogni, a másik pár pedig nyújtott testtel a centrifugális erő következtében a forgás közben mindjobban közeledik a vízszintes helyzethez. Ezeknek homorítániok kell.

Ezt többen is megcsinálhatják. A négy forgató egymás nyakszirtjét fogja meg, a négy repülő pedig a forgatók térközeibe állnak és azok karjai felett kettős kezüzleti fogással tartják egymást, hogy a körhinta mozgásba kerüljön, a forgatóknak igen gyorsan kell futniok.

a sátrak árnyékában. Megérkezik két parasztfiú megterhelve hátizsákokkal s körgallérokkal.) Csakhogy itt vagytok már ti is!

I. Parasztfiú: Jaj, de nehéz volt! Phú! Ezért megérdemlünk három pengőt.

II. Parasztfiú: Koponyánkint hármat.

Dugó: Huszonötöt. (Suhogtatja a pálcáját. Kedélyesen.) De azért ne ijedjete meg, mert én szociális alapon táborozom. Kaptok uzsonnát és fejenkint húsz fillért. (Jancsi és Gyuri előállnak és mélyen meghajtják magukat.)

Gyuri: Dugó parancsnok úr, kérem szépen, munkaalkalom irányában jöttünk.

Dugó: Jó, jó! Csak dolgozzatok, fiaim! A munka nemesít. Már a régi rómaiak korában is dolgoztak az emberek. Munkásság az élet sója, rothadástól mely megóvja. Míg mi kipihenjük a kirándulás fáradalmait, készítsétek el a vacsoránkat.

Gyuri (parancsol): Jancsi, fát vágni, tüzet rakni!

Dugó: Állj! Nem kell tüzet rakni! Megérkeztek a spiritusz-kockák. Azon főzünk.

Gyuri: Minek a spiritusz, ha van jó száraz ág?

Dugó (göggösen): Te ehhez nem értesz! A cserkész a fejlődés embere, a jövő fundamentuma, hogy úgy mondjam. Haladni kell a korrallal. A modern ember igénybe veszi a chemia produktumait. (I. Parasztfiúhoz.) Hé, te fiú, hozd ki a szerszámotból azt a hengeralakú dobozt! — (Az kihozza.) Itt a spiritusz-kocka. Két téglaközé teszed a földre, meggyujtod s föléje teszed a fazekat. Jancsi, vizet! Ivóvizet!

Jancsi: Igenis. (Elfut a sátor mögötti forráshoz, vizet merít.) Tessék!

Dugó (szagolja): Hiszen ez forrásvíz! Hát a szűrőkészülék mire való?

Nett Olivér: Jancsi fiam, jegyezd meg, hogy a modern cserkész csak szűrt vizet iszik. A tegnapi eső után maradt elég pocsolya: abból szűrünk kristálytiszta vizet. Egy réteg kavics, egy réteg szénpor, egy réteg izé, — szóval azon kell átszűrőd a pocsolját. Ezt jegyezd meg! Forrásvizet minden számar tud inni! Az nem cserkészies.

Záp Ferkó (a szűrőkészülékből merít s iszik): Egy kissé langyos, de legalább nem kap az ember tüdőgyulladást. Nesze, Dugó, igyál te is! A kor színvonalán álló szűrt víznek nincs párja!

Dugó (iszik): Na! Most pedig megtartom vacsora előtti előadásomat.

Kócz Matyi: Az arcismét folytatod?

Dugó: Azt. Telepedjete ide körém. (Leül, majd följjadul.) Jujj!

Záp Ferkó: Mi bajod?

Dugó: Amint gesztikuláltam, beleakadt a hurokba a jobb kezem. Majdnem átvágta a drót a csuklómat. Tuba, szereld le rólam ezt a drótot. Jujujuj.

Gyuri: Parancsnok úr, kérem, ma is rakottkrumplit csináljunk?

Dugó: Hát mit? Tán császármadarat akarsz sütni, mi? Vagy pisztrángot! Persze, hogy rakottkrumpli lesz. Ki kell próbálni az új Robinzon-féle krumplihámozó gépet! Igazán, épen ideje, hogy a nép közé egy kis technikai kultúrát vigyünk. Ezek még mindig biciskával akarják hámozni a krumplit.

Keötseög: Fél óra múlva enni akarunk. Siessetek a vacsorával!

(Az I. és II. Parasztfiú lekváros kenyeret kap s fejenkint 20 fillért.)

Dugó: Most már mehettek. Reggel 9-kor kelünk, 10-kor térképezünk. Ti is itt legyetek, mert az ötméteres mérőleceket is visszük, azaz vizítetek. (Tapsol.) Most pedig figyelmet kérek!

Fal Gyuri: Kérlek, Janikám . . .

Dugó (méltósággal és sértődötten): Kérlek, Fal, én a táborban parancsnokod vagyok és nem Janikád.

Fal Gyuri: Csak azt akartam mondani, hogy tegnap arról beszéltél, hogy az ember tulajdonságait legjobban az arcvonásokból tudjuk meg.

Dugó: Ugy van! Ezért kell mindenkinek a szemébe nézni s jól meg kell vizsgálnunk az arcát. A hosszúkás arc, lelógó áll, lebiggyedt ajk, bámész tekintet korlátolt-ság jele. Akinek az arcán állandó vigyorgást tapasztalunk, az aligha komoly ember. A magas homlok, nyílt tekintet okos ember jele. Továbbá meg kell figyelni a kezeket is. Az idegesen doboló ujjak a kedélyizgatottságot árulják el. Az egymáshoz simuló kövér ujjak kényelemszeretetre vallanak. De a test többi részét s a ruházatot is meg kell figyelni. A cserkész mindenből következtet. (Kezd esteledni.) Kócz! Ha például egy cserkész bakkancsa poros, haja csapzott, rogyadozó térdekkkel, görnyedten megy az utcán, mit következtetsz e jelekből?

Kócz Matyi: Azt, hogy egésznapos kirándulásról jön s hogy nem modern cserkész, mert maga cipelte a hátizsákját.

Dugó: Nagyon helyes. (E pillanatban a színre lép egy idősebb parasztember. Tanácstalanul néz körül. Dugó súgva.) Nézzétek meg jól ezt a parasztembert, figyel-

Kánon. (Lásd a 196. oldalt.)

4-ES KÁNON

SZÉPET ÁLMODJÁL, HISZ VANOKOD RÁ

A FEHÉR ANGYAL SEREGE VIGYÁZZON RÁD

JÓ EJT JÓ EJT JÓ EJT JÓ EJT

Társadalmi és egyéb kötelezettségeink a táborban.

1. A tábormegszálló jelentést beküldeni.
2. A táborbontó jelentést beküldeni.
3. A táborozási engedélyt láttamoztatni a legközelebbi közrendészeti hatósággal (csendőrség).
4. A szervező testület tagjait, pártfogóinkat, külföldi barátainkat üdvözölni a táborból.
5. Vendéglátó házigazdánkat, a falubeli jóltevőinket, vezetőembereket felkeresni tisztelgő látogatásunkkal. Táborozás után köszönő levelet írni nekik.
6. Fentieket és a falut meghívni tábori ünnepélyünkre és a táborfüzünkhöz.
7. Tiszteletükre egyszer zenés, lampionos felvonulást rendezni.
8. Vasuton érkező vendégeinknek, a szülőknek stb. fogadásáról gondoskodni.
9. Képviseletet a csapatot a faluban rendezendő esetleges ünnepség alkalmával.
10. Végül minden látogatót meleg szeretettel és magyaros vendéglátással fogadni és gondoskodni szórakoztatásáról az ottléte alatt.

jétek meg az arcát, mozdulatait s majd beszámoltok róla. Én most idehívom őt. (Föláll.) Hé, bátya! Bátyámuram, hé! Gyűjék kend ide.

4. JELENET.

Porkoláb (mert hiszen ő az, — a közönségre kacsint, majd Dugóhoz fordul): Aggyisten, ifiurak. Már csak elnézem, mifélek maguk. Tán csak nem komédiások? (A fiúk fölállnak, körülveszik, vizsgálgatják az öreget és jegyzeteket készítenek róla.)

Dugó: Cserkészek volnánk, bátya. Mintacserkészek. Jőmagam vagyok a parancsnok: Dugó János a nevem.

Porkoláb: Aha! Cserkészek. Láttam odaát a Nagyréten is cserkészeket. Bizonyos nevezetű Porkoláb parancsnokol a táborukban.

Dugó (legyint): Azok csak félcserkészek.

Porkoláb: Ne mondja! Szóval maguk az igaziak! Aztán mi a hibájuk nekik, amazoknak odaát, — mer' hogy csak félcserkészek?

Nett Olivér: Tudja, bátya, a cserkész olyan fiú, aki a magyarlábán áll.

Porkoláb: Oszt azok csak féllábon állnak?

Dugó: Ne keverjük össze a dolgot. A cserkészlet megalapítója kiadta a jelszót, hogy vissza az erdőbe. Erre a fiúk visszamentek az őstermészet úgynevezett ölébe, úgy éltek, mint a vademberek. Ez volt a cserkészlet első korszaka. S Porkolábék még mindig itt tartanak.

Porkoláb: Ugy? Tehát úgy élnek, mint a vademberek!

Dugó: Igen. Fát vágnak, földbeásott konyhában kődarabokon főznek, patakvizet isznak, állathangokat utánoznak, elnevezik egymást sasnak, zergének, sólyomnak s ami igazán barbár dolog, önmaguk végeznek minden munkát.

Porkoláb: De mán csak leülök, no! (Leül. A többi melléje telepszik.) Szóval maguk, lellem, olyan cserkészek, akik nem szennyezik be a kezüket munkával.

Kócz Matyi: Nem egészen! Azért mi is dolgozunk, de szociális alapon.

Porkoláb: Szociális alapon dolgoznak? Hm. Ezt szeretném érteni.

Dugó: Majd megmagyarázom, bátya. Maga értelmes parasztnak látszik, bizonyára megért engem. A Dugó-féle modern cserkészlet egy fokkal magasabb, mint a Porkoláb-féle cigányélet. Mert kérem szépen, a cserkész földadata a kultúra, az úgynevezett technikai kultúra áldásait bevinni az erdőbe, bevinni az egyszerű nép közé.

Porkoláb: Nagyon helyes a beszéd! De mi az a szociális alap?

Dugó: Most akartam rátérni. Az én táboromban is serény munka folyik. Egész nap térképezünk, hadimozdulatokat tanulunk, színdarabot rendezünk, dallal erősítjük tüdőnket és szívünket. Hiszen még a pihenésünk se üres pihenés, hanem erőgyűjtés. Szóval dolgozunk. Megvalósítjuk és kipróbáljuk a Dugó-féle célszerű újításokat és találmányokat. De nem vesszük ki a szegény parasztnak szájából a kenyeret. Ugyis nagy

a munkanélküliség. Munkát adunk a szegény nép fiainak is.

Keötseög: A mi táborunkban parasztfiúk végzik a testi munkát. Ahhoz ők jobban értenek.

Fal Gyuri: Hát ez a szociális alapon való táborozás.

Záp Ferkó: Közben a nép egyszerű gyermekei megismerik a kultúra áldásait.

Porkoláb: Ezeket én is szeretném megismerni.

Dugó (fölugrik): Jöjjön, bátya, megmutatom! Tuba, szedd föl a dróthurkokat.

Porkoláb (ijedten): Ezeket már ismerem! (Tuba fölszedi a hurkokat.)

Dugó (mutogat): Ez itt a szűrőkészülék. Mi nem iszunk forrásvizet, magunk tesszük ihatóvá a pocsolyát. Ez a kultúra, érte?

Porkoláb: Értem. Megnemesítik a természetet. Hm. Hát ez a kalicka minek van itt a bokorban?

Záp Ferkó (lelkesen): Fülemlé van benne. Ez énekel nekünk. Fal Gyuri hozta Pestről.

Porkoláb: Madarat hoztak az erdőbe, Pestről?

Dugó: Természetesen! Nem tesszük magunkat függővé az erdei madarak szeszélyétől. Ha madárdalban akarunk gyönyörködni, mindig kéznél van a madár. S mégcsak meg sem szökhet, mert kalitkában van. Remélem, most már érte?

Porkoláb: Értem. Ámbár inkább gramofont hoztak volna. A gramofonlemezen is van madáracsicsérgés.

Dugó (a homlokára üt): Nagyszerű ötlet! Köszönöm, bátya! Csak aztán el ne árulja ezt az ötletet Porkolábéknak, mert megvalósítják!

Porkoláb: Nem szólnak nekik. (A fára néz.) Hát az, mi ott a fán? Disznóhólyag?

Fal Gyuri: Az nem disznóhólyag: — az a tábori hold. Éjjel gyertya ég benne.

Porkoláb (elámul): Tábori hold? Hát nem elég maguknak az igazi hold az égen?

Keötseög: Nem elég, mert nem mindig süt. A mi technikai holdunk sötét éjszakában is világít és megadja a holdas éj költészetét, hogy úgy mondjam. Dugó parancsnok úr a műhold alatt írja legszebb verseit.

Porkoláb: Verseket is ír?

Dugó: Majd a tábortűznél fölolvassok egy párat. Most pedig idenézzen! Kakukkoló falióra a fán.

Nett Olivér: Nemcsak az időt mutatja, hanem kakukkol is. Igaz, hogy van az erdőben igazi kakukk is, de az nem mindig szól. A technika mégis szebb, mint a vad erdő szabálytalansága.

Tuba (közben kihoz a sátorból egy összecukukható réz-ágyat): Mi nem a csupaszföldön alszunk, mint a vademberek. Nézze, milyen nagyszerű!

Dugó (sípjába fúj. Az örs vigyázz-ba áll): Itt a tábortűzgyújtás ideje. A vacsorát a tábortűznél költjük el, mert úgy látom, a személyzet még nem készült el vele. Kócz, teljesítsd kötelességedet!

Kócz Matyi: Igenis. Gyűjön, bátya, megmutatom, milyen az igazi tábortűz. Itt a szárazelem, itt a piros papiros, itt a mű-gally. (Mű-tűzet gyújt. A zsebvilnyilámpát

1. 777-ben.

2. Ő két szemet lát, te egyet.

3. A szamár Noé bárkájában.

4. Három: a, b, c.

5. A hang.

6. A vak.

7. Kain.

8. Arra hajtom őket, amerre száz van.

9. A másodikba.

10. A hó.

11. A párja.

12. Az eső.

13. Szélső fa nélkül.

14. Forgácsot.

15. Mikor az ökröket hajtják.

befedi piros papírossal és gallyakat rak rá.) Kár, hogy mű-sötétséget még nem tudunk előállítani.

Porkoláb (félre): A mű-sötétség ott van a fejetekben, majmok! (Dugóhoz.) Aztán mivel szokták eltölteni az időt? Mikor idejöttem, éppen magyarázott valamit Dugó parancsnok úr. (Leülnek a mű-tűz köré.)

Dugó: Arc-isme-tanfolyamot tartottam: hogyan lehet az arcvonások megfigyelése alapján a jelleemre, foglalkozásra következtetni.

Porkoláb: Nagyon szép tudomány! Vajjon az én arcomat is megfigyelték?

Dugó: Természetesen. A cserkész mindent megfigyel és mindenből következtet. Például, bátyámuram arca nagyon karakterisztikus, hogy úgy mondjam. Ha nem haragszik, elemezni fogom a maga arcát.

Porkoláb: Kérem, parancsnok úr, csak tessék!

Dugó (a többihez): Figyeljétek! Nézzétek ezt a jellegzetes paraszt-arcot. A sok ránc a homlokon a sok gond jele. A savószinű, fűrge szemek ravaszságot árulnak el. Ravasz paraszt, mint mondani szokták. A durva arc sok mezei munkára enged következtetni. Keze érdes, durva. Látszik, hogy ősei is parasztok voltak. Egyszóval bátyámuram típikus paraszt.

Porkoláb: Köszönöm szépen. Megtisztelve érzem magam.

Záp Ferkó: Most énekeljünk néhány nótát. Majd én intonálom. (Énekelnek.)

Dugó János tábort ütött
Magasan az erdő fölött.
Ez a tábor csoda-tábor;
Csodatábor a két sátor.
Tyuhajja!

Modern cserkész Dugó Jani,
A jelszava: Újítani.
Célszerűen újítani,
Híres cserkész Dugó Jani.
Tyuhajja!

Dugó Jani táborában
Nem halunk meg a munkában,
A tenyerünk sohse kérges,
A parancsnok sohse mérges.
Tyuhajja!

Fal Gyuri: Ezt a nótát Dugó parancsnok szerzette!

Dugó (elkeszen fölugrik): Fiúk! Tegnap éjjel, a holdunk sápadt fényénél egy új költeményt költöttem. Most bemutatom nektek.

Mind: Halljuk! Halljuk!

Keötseög: Remélem, nem hosszú.

Dugó (lesujtó pillantást vet Keötseögre, előveszi versét és nagy páthosszal szavalja).

ÉJJELI CSODAHANGOK AZ ERDŐBEN.

Az erdő méla csendje harsog
Az ég tengerén a felhő-partok
Szélén Lucifer üldögél
S a pokol hárfáján zenél,
A szívem mégse fél.

Az ördög-had ma vihart intonál,
Agyamban elszakad egy ideg-fonál.
Hah, tombolnak az elemek,
Csatáznak a vihar-szelek,
Mint vad ellenfelek.

A felhők között zokog a hold,
Ez a méla-bús, sárga folt . . .

Porkoláb (fölugrik): Jani, nem bírom! Elég volt! (Lekapja parókáját és fejbeveri vele Dugót.) Te csirkefogó! Majd adok én neked külön-tábort a zokogó mű-hold alatt! [Mind fölugrál. Össze-vissza.] Jaj, a Porkoláb tiszt úr! Phű, de meleg ez a mű-tábortűz! Jaj, nekünk!

Dugó (rémülten): De, kérem, tiszt úr! Hát ön nem paraszt?

Porkoláb (fúj mérgében): Nem vagyok paraszt! Még az ükapám is vármegyei alispán volt. Te csirkefogó! (Lecsillapodik.) Különbön gratulálok az arc-ismédhez. A sok ráncot elismerem a homlokomon, de ez miattatok van, akik ennyi gondot okoztok nekem.

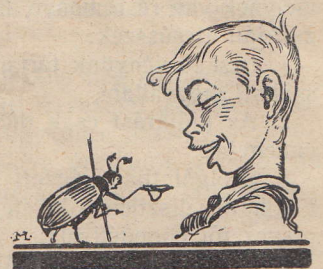
(Gyuri és Jancsi hozzák egy tálban a vacsorát.)

Gyuri: Tessék, cserkész-urak, kész a vacsora!

Porkoláb: Csak egyétek meg, amit főztetek. Dugó úrék ma este már a csapattáborban forgnak vacsorázni!

Gyuri (elképedve): Hiszen ez a . . . izé . . . az a cserkész, aki délután itt hurokra került.

Porkoláb: Ezúttal Dugó úr került hurokra. Majd adok én neked külön-tábort, személyzetet, mű-holdat, meg kakkukos órát! (Vezényel.) Vigyázz! (A Dugó-örs föláll.) Indulj! (Elvonulnak.) *Radványi Kálmán.*

Apród csatakiáltás: Hej-huj-haj nin-csen baj ap-ród-raj nin-csen baj nin-csen baj! (Pattogósan és fokozódó erősséggel kiáltjuk, az utolsó nin-csen baj-t pedig vészesen üvöltjük.)

Máris

Fő, hogy sátorunk legyen!

Hogyan repül a „Keresztbumerang”.

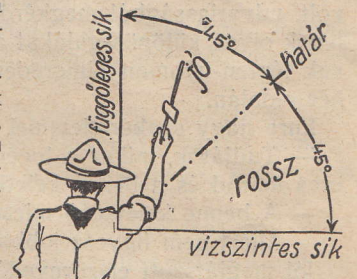
Szerte az országban röpdösnek a „keresztbumerangok” s valószínűleg minden táborban lesz néhány. Éppen ezért közérdekű kérdésre tarthat számot ez a néhány tanács melyet be kell tartanunk, ha azt akarjuk, hogy a bumerang szabályszerűen viselkedjen.

A „Keresztbumerangot” szabályosan kell megfogni. Egyik szárát úgy fogjuk marokra, hogy a „Keresztbumerang” éle a dobás irányába tekintsen. Vigyázzunk azonban, hogy a bumerang sima felét (amelyiken az írás van) ne lássuk. Így a légsavarszerűen lefaragott rész a felső száron hátrafelé, az alsó száron előre tekint.

A „Keresztbumerangot” ferdén kell eldobni! A „Keresztbumerangot” nem szabad vízszintesen eldobni! Legjobb függőleges síkban, de ilyenkor erősen kell megpörgetni, hogy visszatérjen. Ezért a függőleges és vízszintes tartás között a felező-irányban ferdén dobjuk el.

A „Keresztbumerangot” * eldobásnál megpörgetjük! Minél erősebben pörgetjük meg, annál kisebb körben tér vissza.

* A „Keresztbumerang” beszerezhető a „Cserkészbolt”-ban (Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. (Cserkész-ház).

A „Keresztbumerang” helyes eldobása. A bumerangot ferdén dobjuk el.

Az őrsvezető szerepe külföldi mozgótáborban.

Ha még nem tudtat volna, úgy ezennel megsúgom: legtöbb külföldi mozgótáborban ezerszer több alkalom nyílik a jól átgondolt semmittevésre, mint állótáborainkban.

Külföldi mozgótáborban mindamellet egy sereg olyan feladat vár Rád, amire itthoni tapasztalatok alapján nem tudsz előkészülni. Állapodjunk meg, hogy *most csak ezekről lehet szó.*

A legtöbb külföldi mozgótábor új őrsi beosztást jelent. Szerencsés eset, amikor csak egy csapaton belül. Jelentkezés útján összeállított csapatoknál azonban őröd tagjait éppen csak az elindulás előtt ismered meg. Nyolc fiúból ekkor minimális idő alatt őröt kell kovácsolnod.

Ez mindjárt próbára fogja tenni őrsvezetői rátermettségedet, de, ha jól sikerül, sokat segítesz vele parancsnokodnak. Legalább egy összejövetelet a legnagyobb áldozatok árán is tarts még elindulás előtt. Ez két okból fontos. Először is meg kell állapodni a fölszerelés tekintetében. Mozdótáborban a könnyű hátizsák majdnem olyan fontos, mint a könnyű lelkiismeret. Ezért közösen használható tárgyakból fokozottan fontos őrönkint csak egyet vinni. A másik ok . . . én például ilyenkor olvastam fel az őrsi törvényt. Hogy az mire volt jó? Amire a legutolsó ő. v. tábor „titkos őrsi erénye”: az őrsi szellem kialakítására.

Hát jó: ide írom utolsó őrsi törvényünknek azt a részét, melynek van rá reménye, hogy Kálmán bácsi szigorú cenzuráján átcusszák:

1. őrsi törvényünk tartalma titok, melyet kánpadon sem szabad megvallani.

2. Az időjárást csak dícsérő jelzők kíséretében szabad emlegetni.

4. Szolgálatban végzett munka csak hexameterben kritizálható (disztichon kivételesen megfelel, de csak előzetes őrsvezetői engedéllyel).

6. Az őr tagjai méltóságukon alulinak tartják a politikálást.

7. Az őr tagjai nem hisznek a cüg-mesében.

Igen, a cüg-mesében. Ez már az első nap kifizette magát, mikor a Kis-Alföldön haladt velünk a vonat. Ugyanis átjött a fülkénkbe első vizitè Imre, a sirályok őrsvezetője. Mivel ő gazdasági kérdésekben már akkor is szak tekintély volt, udvariasságból megkérdeztük tőle, hogy miért készítenek olyan különös gulákat a lucerna szárítására, amilyenek lépten-nyomon kimeredeztek a zöld vetésből a pálya két oldalán.

Imre nagy szakértelemmel magyarázni kezdte:

— Tudjátok, mikor a lucernát ráraják, akkor az belül üres marad és a benne keletkező cüg szárítja a . . .

— A benne keletkező micsoda? — szólt közbe Kari.

— Miért nem figyelsz jobban: a cüg!

Jól megjátszott elszörnyedés és sajnálkozás. Imre olyan nevetés közben kénytelen eltávozni, amilyenre csak jól összeforrott őr képes.

(Az őrsi törvényt két év múlva elárultam Imrének.

— Mi persze akkor mind az őrsi törvényre gondoltunk — igyekeztem kimagyarázkodni.

— Én meg arra gondoltam, hogy egy őrstől, amelynek ilyen begyepesedett fejű vezetője van, nem lehet mást várni — válaszolta Imre, de aztán ő is úgy nevetett, mint akkor mi.)

Az időjárásról szóló szakasz is bevált, mikor később tíznapos esőbe kerültünk. Laci az őr egésznap jökedvét biztosította azzal, hogy reggelenként kissé éneklő hangján jelentette:

— Ugy . . . illetőleg olyan gyönyörűen esik az eső már megint!

*

Néhány gyakorlati útmutatás.

A *naplóvezetés* mozgótáborban nehéz mesterség. A fiúktól csak a legfontosabb események följegyzését követeld meg, ellenben vezessetek őrsi naplót, amelyben minden napot felváltva más és más örökít meg, *azonban legjobb tudása szerint* (szép emlék s az úton hasznos megbeszélési téma).

Vetted észre, hogy a legtöbb fiúnak nincs kellő *gyakorlata a hátizsák ki- és becsomagolásában*? Az ilyen fiú élete mozgótáborban kényelmetlenségek sorozata lesz, mert ott ez a művelet naponta sokszor előfordul. Tehát előre, gyakorolni.

Vetted észre, hogy, akik még keveset utaztak, azokat valószínűleg kényszeríteni kell rá, hogy úton töltött éjjel megfelelő kényelembe helyezték magukat? Eltekintve a sok új benyomástól és sok esetben rendszertelen életmódtól, az így *elmulasztott felfrissülés* az oka a fiúk néha nagyfokú *ingerlékenységének*. Ez legnagyobb átka a hosszú utazásnak, ezért több figyelmet érdemel.

Elsősorban Magadban kell leküzdened: erre voltaképpen hosszan elő kell készülni, mert itt csak az önfegyelem magas foka ér valamit.

Őrsődben a következőképpen küzdhetsz meg vele:

Nem hívod rá fel a figyelmet, ellenben gondoskodik róla, hogy a fiúk csomagja ne legyen túlnehéz és a csomagolásban mindenkinek kellő jártassága legyen. Utón töltött éjjeleken lehetőség szerint gondoskodik a fiúk kényelméről. Az ingerlékenységet legjobban ellensúlyozhatod a jó kedv állandó ébrentartásával, főleg pedig a szabadiőknek mulatságos társasjátékkal és énekekkel való kihasználásával. Játék és ének itt a legjobb orvosság és a világerért se képzeld, hogy ez csökkentené a komoly élmények (s ezek a céljai minden külföldi mozgótábornak) iránt való fogékonyságot. Legszebb emlékem külföldi mozgótáborokból egy nyári alkonyatkor a Walhallában tett látogatásunk: pedig aznap Lipschtől egészen Regensburgig játék közben majd halálra nevtük magunkat.

Arról külön levelet írhatnék, *hogyan viselkedjünk kifelé*. Annyit már az eddig elmondottakból láthatsz, hogy, ha egyszer őrsvezető vagy, korántsem adhatod át magad teljesen a látnivalók és új benyomások élvezetének. Ezzel a gondolattal is előre meg kell barátkoznunk. A továbbiakban irányelv: szerénység és megbecsülés külföldiekkel, főleg külföldi cserkészekkel és nagyfokú alkalmazkodás a megváltozott körülményekkel szemben. Ebben föltétlenül szükséges, hogy őröd mintaképe légy, ami azt is jelenti, hogy igazán csak akkor felelhetsz meg kötelességednek, ha az utazás színteréül választott ország földrajzát, nyelvét és népét őröd minden tagjánál jobban ismered.

Atányi István.

Fontos! Olvassátok el!

Felkérjük mindazokat a parancsnokokat, tiszteteket, segéd-tiszteteket és gyakorlott öregcserkészeket, akik a nyáron a nyár egy részében szabad idővel rendelkeznek és szívesen vállalkoznának akár kerületi vagy más csapat táborában segítőül, jelentsék ezt be hozzánk, közölve címüket, az időt és esetleges óhajaikat. „A cserkész, ahol tud, segít.” Erre pedig ennél szebb alkalom alig kínálkozik. Együttal felkérjük azokat a csapatokat is, melyek táborozásukra szívesen vennének magukkal néhány olyan cserkészt, akiknek csapata valamilyen okból táborba nem mehet. Az O. V. T. T.-nél kell bejelenteni, hogy hány cserkészt lenne hajlandó elvállalni a csapat.

Orsz. Vezetőtiszt Testület.

Hogyan készül az őrsvezető a táborra?

A husvéti vakáció egyik napján Lacival, a Fecskék őrsvezetőjével sétáltam a Cserkészpark útjain. A nemrég lezajlott országos őrsvetetői tábor tapasztalatait beszél-tük meg, majd a már aktuálisra váló kérdésre: a nyári csapattáborra térünk át. Alig térünk át erre a tárgyra, amikor így szólal meg Laci:

— Dezső kérlek, most tanácsot kérek tőled. Azt szeret-ném, hogy igazán jól készüljek fel az idei táborunkra, hogy őröm mindenben jól megállhassa helyét. Mond kérlek, mit kell tennem, hogy ezt elérjem?

A kérdés nem lepett meg. őrsvetetőim gyakran szok-tak hozzám jönni hasonló kérdésekkel. Ilyenkor közösen megállapítjuk a teendőket. Most is ez a megoldás látszott a legmegfelelőbbnek.

— Azt szeretnéd tudni, hogy hogyan készülj elő a tá-borra és hogyan készítsd elő erre őrödöt?

— Igen. Mert azt szeretném, ha a tábor őröm szá-mára az eddiginél is jobban sikerülne és a fiúk számára az eddiginél is ér-tékesebb lenne.

— Bevallom, így hirtelenében nem tudnám pontosan és hiány nélkül fel-sorolni, hogy mit kell csinálnod. De közösen már könnyen össze tudjuk ál-lítani majd a teendőket. Kezdjük mindjárt hozzá. — Neked, mint őr-svetetőnek a táborra való készülődé-sed két részből áll majd: 1. a magad felkészülése az őrsvetetésére; 2. az őröd és őrsvetetőidnek a táborra való előkészítéséből.

— Akkor vegyük mindjárt az elsőt. Mit kell nekem, mint őrsvetetőnek ten-nem?

— A tábor előtt őrsvetetői összejövetelek programját úgy állítod össze, hogy az előkészület legyen a táborra. Vagyis az őrsvetetői összejöveteleken átismétlítek azokat a próbapontokat, amikre a tá-bor életében szükség lehet.

Próbáljuk csak mindjárt összeállí-tani, mik ezek?

Laci mindjárt hozzá is kezdett a felsorolásukhoz:

— Tábori munkák, főzés, térkép, morze, megfigyelés. Ugy-e ezeket gondoltad?

— Igen. Ezek a legfontosabbak. Tehát a tábor előtti 4—5 őrsvetetői összejövetel programjába ezeknek a pontoknak átismétlését, és pedig gyakorlati átismétlését, beilleszted. Ezeknek a táborra előkészítő összejöveteleknek programjába vedd be a tábor megbeszélését is. Beszélges-setek a fiúkkal a táborról. Meséljétek el egymásnak az eddigi táborok közös élményeit, készítsétek el az új tá-bor terveit. Megbeszélhetitek a tábor napirendjét s már most eldönthetitek: mi mindent akar az őrsvetető közösen meg-valósítani a rendelkezésére álló szabadidőben? Kitervez-hetitek ezeken az őrsvetetői összejöveteleken: miképpen csino-sítjátok majd az őrsvetetői sátor környékét, hogyan rendezitek be a lakósátratokat? És sok más ehhez hasonló dolog van, amit így megbeszélhettek, kitervezhettek.

— Hiszen mindezek megbeszélésére alig lesz elég az a 4—5 őrsvetetői összejövetel. De majd úgy segíték a dolgon, hogy egy vagy talán két őrsvetetői összejövetelt egy-egy őrsvetető kirándulás keretében tartok meg, ott majd lesz időnk bő-ven a megbeszélésekre.

— Nagyon helyes! Látom, már te is belejössz a sze-repedbe.

— Igen, most már nekem is jönnek gondolataim. — Az előbb valamit kifejejtettem. Ugy hiszem néhányszor rendgyakorlatot is kell tartanom, az őrsvetető kirándulások pedig alkalmasak lesznek arra, hogy a fiúk hozzászokja-nak a szabadban való tartózkodáshoz.

— Helyes. Ez a második teendő tehát. Most még egy dolgot kell megbeszélned őröddel: elhatározások, mi lesz a táborban az őrsvetető külön kifizető célja?

Laci tanácstalanul nézett rám. Majd hirtelen felélén-külve mondta:

— Megvan! Tudom már mi ez. Az országos őrsvetetői táborban is megvolt ez az őrsvetető cél. Kár, hogy a tábor ko-rábbi befejezése miatt nem bonyolódott le a verseny.

Tovább sétáltunk a fasorban. Rövid ideig gondolkod-tunk a további teendőknél. Most én szólaltam meg:

— Van még valami, amit mindezek előtt kell elintézned. Meg kell állapítanod: kik mennek őrsvetetőből táborba?

Ezután megállapítod, kik azok, akik-nek táborozási segélyre volna szük-sége. Ezt a parancsnokságtól kieszkö-zöld, vagy talán őrsvetetői belső is el tudjátok intézni, ha van az őrsvetető pénz-tárban egy-két megtakarított pengő. Ha valakinek nehézség áll táborba me-netelésnek útjába, igyekezzel azt is el-távolítani. Elmész az őrsvetető tagod szü-leihez és közösen igyekeztek kiküszö-bölni az akadályokat.

— Mindent megteszek, hogy egész őrsvetető elmehessen táborba. Nem sze-retném, ha valakinek itthon kellene maradnia.

— Befejezőül még egy dolgot. Még tábor előtt tervezetet készítesz ma-gadnak, hogy mire használod az őrsvetető rendelkezésére álló időt a táborban. Összegyűjtesz néhány új játékot, amit majd megtanultok; feljegyzel néhány problémát, amit majd megbeszéltek. Végül pedig ellenőrzöd a fiúk táborra való előkészületét.

— Ez már a második ponthoz tarto-zik, amit az előbb az őrsvetető előkészítésének mondtál.

— Igen. Vigyázol arra, hogy minden egyes fiú testben és lélekben felkészüljön a táborra, mert csak így lesz számára ez a tábor jó és hasznos.

— De az őrsvetető tagjai voltak már táborban. Tudják, hogyan kell előkészülniök a táborra, mit kell magukkal vinniök.

— Még ebben az esetben is meg kell vizsgálnod, hogy az előírt felszerelést idejében előkészítik-e? És útmuta-tást, buzdítást kell adnod számukra, hogy lélekben is felkészüljenek a táborra.

Most megint Laci mondta a következő teendőt:

— Vissza van még az őrsvetető felszerelésének előkészítése. Ezt még jóval a tábor előtt elintézzük, hogy az előírt őrsvetető felszerelés idejében együtt legyen.

— Helyes. — Látod Laci, így közösen milyen könnyű volt összeállítanunk a tábor előtti teendőket? Most csak csinálj is meg e terv szerint az őrsvetető előkészítését és meglátod: a Fecskék megállják helyüket a táborban!

— Köszönöm Dezső útmutatásaidat. Követni fogom a jó tanácsokat.

Egy vidám őrsvetető.

(Szabó Bendegúz felv.)

AZ APÁM LAKODALMA.

Háromszéki mókás népmese. Kriza János nyomán.

Egy szép napon hajnalban azt mondja az édesapám, hogy ő bizony megházasodik. Elveszi az édesanyámat, mert arról legálább tudja, hogy jó asszony. Nekem az lesz a dolgom, hogy elmegyek a malomba örletni a lakodalomra kenyérnek valót.

Nosza, kapom magam, keresek egy átalvetőt, fölmegek a hiuba (= padlásra) s megtöltök kilenc háziszóttos zsákot olyan dálnoki búzával, mint a makk. Mind a kilencet egyszerre a vállamra billentem s viszem a szekérre. Kivezetem az ökröket, hát egyik sem talál a régi helyire. Befogom a csást hőcsból, a hőcsost csából, úgy aztán jól volt. Próbálok a járompalcát: nem fér a helyire. Bedugom az egyik helyett a lapát nyelét, a másik helyett a kötőrudat: akkor rendben volt a dolog.

Elmentünk hát a malomba. Megállítom az ökröket, felütöm előttük az ostor nyelét a földbe, nehogy meginduljanak, magam pedig bemegyek a malomba, hadd hívjam a molnárt, hogy segítsen behordani a teméntelen búzát.

Csak hogy odabent nem találtam egy lelket sem. Benézek az ágy alá, a kemence mögé: senki. Akkor látom, hogy a zöld kancsó nincs ott a szegen. Abból megtudtam, hogy a molnár oda van eprézni. Először azt gondoltam, hogy szép békességesen bevárom. De aztán eszembe jutott, hogy nemigen szokott egyhamar hazatérni s addig én akár meg is öszülhetek. De meg az ökröknek is bajosa esztendőszám várakozni, mert nem is hoztam zúgását, amit adjak nekik. Sebes kutyafuttában a molnár után eredem a hegyoldalba. Hát látom, hogy ott szimatol a bokrok között. Vágok hát egy jóféle husángot, hogy azzal megbiztassam: csak hallom, hogy zakatol a malom a völgyben. Épen az én búzámat járatta a molnár.

Hogy hamarabb leérjek, nekifeküdtem és lehegerődztem a hegyoldalon. Ami csutak és kóro csak volt, az mind megkívánta tőlem ezt az időtöltést: usgyé utánam. Nem is lett semmi bajuk. Én ellenben gondolhattam volna, hogy a molnár tehenei ott szoktak legelni s az ritkán marad nyom nélkül.

Most már úgyis mindegy. Utánanéztam az ökröknek, vajjon nem mentek-e el állóhelyükről, hát mit látok? Az ostoronyelem gyökeret vert s akkora fá nőtt belőle, mint a brassói nagy torony. S annyi seregély fészkel rajta, hogy a csárrogásuktól még a malom zúgását sem lehetett hallani. Föl is másztam mindjárt a fára seregély-fiakat szedni. Benyúlnék az odúba: hát a kezem nem fér be. Próbálok a fejemet: az már belefér. Teleszedtem a keblemet kis seregélyekkel, de amint ki akartam bujni a lyukból, nem tudtam kihúzni a fejemet. Hazaszaladok hát az erdőlé fejszéért s kivágom magamat. Lemászni azonban már nem tudtam, szédült a fejem nagyon. Kiabálásomra a molnár gyereke feldobott egy kötelet. Jó erős volt, de rövid: nem ért le a földig. Nosza kétrét fogtam, hát olyan jól leért, hogy a földön még meg is hajlott. Mászok lefelé, de jaj, ott, ahol az ághoz odakötöttem, valami féreg lefrágta a kötelet, én meg kötelestül le-cseppentem. Még mielőtt földet értem volna, a keblemben lévő seregély-fiak egyszerre csak szárnyrakaptak s elkezdtek engem repíteni. Mikor az Őlt fölött repültünk, az ingem dereka valahogyan kiszabadult a harisnyám* szíjja alól, amennyi szárnyam volt, az mind elrepült, én pedig belesubbantam az Őlt kellős közepébe. Ki is csaptam a folyót a medréből, hogy egészen a hegy aljáig loccsant. No de vissza is takarodott a víz menten, csak annyi hiányzott belőle, amennyit egy szomjas gidófalvi komondor fel-lefetyelt. A tengersokhal mind a szárazon maradt. Tizenkét bivalyos szekér egy álló hétig se tudta volna mind elszállítani. Szerencsére arra jött egy csoré cigánypurdó, az mind fölszedte az ingébe és elvitte.

Akkor eszembe jutott, hogy nem játszani küldtek engem, hanem öröltetni. Elindulok arrafelé, amerre az ökreimet hagytam, de csuda meleg volt és hamarosan megszomjaztam. Nem messze valami aratók dolgoztak, odakiáltottam hát nekik, hogy hol találnék ivóvizet. Azok meg is mutattak nem messze egy forrást. Odamegyek, hát — befagyott. Próbáltam betörni a sarkammal, kövel, de a jég volt vagy egy araszos. Fogtam magam, lekaptam a koponyámat, azzal egyszeribe betörtem a jeget s jót húztam a forrásvízből.

Visszamentem az útra és tovább ballagtam. Találkozom két emberrel. Amint elmennék mellettük, rámkialt az egyik: „Te, fiú, hová lett a fejed?” Megtapogatom a nadrágomat hátul, hát bizony nincs ott a fejem! Sebes kutyalépésben vágattam vissza a forráshoz. De ott mit látok? A koponyám — úgy látszik — elúnta magát nélkülem, csinált magának sárból nyakat, derekat, kezét, lábát s vígan csuszka a jégen. Én persze utána. Nagy mester vagyok a csuszkalásban, mégsem tudtam utolérni. Megharagudtam, csináltam sárból egy agarat, utánauszítottam a fejmenek. Az egyszeribe elfogta és szépen odahozta elem. Elvet-

tem, föltettem s most már lóhalálába baktattam a malom felé.

Amint közeledek, hallom az édesapám jajveszékését. „Jaj, lelkem fiam, hová lettél? Jaj, jaj, minek is küldtelek el egymagadban? Jaj, lelkem fiam, most már véged van, elpusztultál valahol, jaj, jaj!! . . .” Amennyit az apám engem életemben szidott, korholt, sosem hittem volna, hogy ennyire tudjon sajnálni. Távrolról odakiáltottam hát, hogy soh'se búsuljon, édes apám-uram, itt vagyok ám! Rossz fejsze nem vész el!

Akkor megnyugodott. Rögvest fölraktuk a liszteszsákokat a szekérre, hazamentünk és fájtos lakodalmat csaptunk. A menyasszony az édesanyám volt és a menyasszonytáncot legelsőbben velem járta el. Csak azután került sor másokra. Mikor a lakodalomnak vége lett, a vendégek eltakarodtak, mi pedig otthon maradtunk. Én meg szépen fölcseperedtem s úgy-e, helyre legény lett belőlem?

Édesapámmal, édesanyámmal még ma is élünk, ha meg nem haltunk.

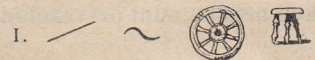
Egyenes, görbe . . .

E beszéltben.

(Ezt a fenti mulatságos játékot táborútnél, táborigényűnél igen kevés előkészület után be lehet mutatni. Nem kell más hozzá, mint ezeket az egyszerű ábrákat amúgy nagy vonalakban felvázolni egy nagy papírosra, amelyet egy cserkészbotra erősítünk fel. Előadásnál valaki műfoghatja az ábrákat és evvel vezeti az egész produkciót.)

I. Ez az egyenes, ez a görbe, ez pedig a fa kereke, egyenes, görbe, fakerék, ó mi szép, jaj, de szép, ez a három lábú szék.

II. Ez itt a kés, ez a villa, ez pedig a koppantója, Kés villa, koppantója. Egyenes, görbe, fakerék, ó mi szép, jaj, de szép, ez a három lábú szék.

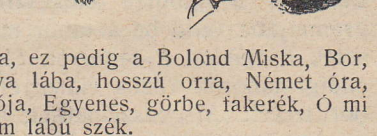
III. Ez a német, ez az óra, ez pedig a mutatója, Német óra mutatója, kés villa, kop-

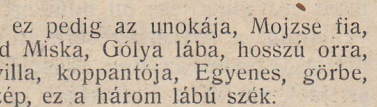
IV. Ez a gólya, ez a lába, ez pedig a hosszú orra, Gólya, lába, hosszú orra, Német óra, mutatója, Kés, villa, kop-

V. Ez itt a bor, ez pálinka, ez pedig a Bolond Miska, Bor, pálinka, Bolond Miska, Gólya lába, hosszú orra, Német óra, mutatója, Kés, villa, koppantója, Egyenes, görbe, fakerék, Ó mi szép, jaj, de szép, ez a három lábú szék.

VI. Ez a Mojzse, ez a fia, ez pedig az unokája, Mojzse fia, unokája, Bor, pálinka, Bolond Miska, Gólya lába, hosszú orra, Német óra mutatója, Kés, villa, koppantója, Egyenes, görbe, fakerék, Ó mi szép, jaj, de szép, ez a három lábú szék.

16. Hegedű.

17. Mert a gazdája fizeti.

18. Zebedeus.

19. Ha felülről jön lefelé.

20. Őt: a feje, a két keze feje meg a két lábfeje.

* Harisnyának hívják a székelyek testhezálló daróc-nadrágját.

ESTI CSEMEGÉZÉS.

Mi zúg, mi búg az erdómélyen?
Mily titokzatos suttogás:
Kincsét most rejti el egy kútba
Nyalfalvai Torkos Tamás.

Ezt a dinnyét titokban vette,
Zsebpénze piculáiból,
Mert haj, Tamás görögdinnyével
Tán sosem tudna lakni jól.

Féltett kedvencét hús habokba
Vigyázva küldi most alá,
Fehér kendőt kötött köréje,
Erős zsinórt tekerve rá.

S szólt halkán, szinte áhitattal
Megnyalva szája széleit:
„Míg este érted jövök újra,
Dicső dinnyém maradj te itt!

Ez elhagyott kút rejtekében
Legyen rejtett hüvös tanyád,
Gazdádön kívül — úgy remélem —
Más nem találhat itt reád.“

Ekkép Tamás odébb osonva
Cserkésztáborba visszatér:
Az esti titkos csemegezést
El nem cserélné más öté.

Ábrándozik és nem is sejt,
Hogy ketten őrzik lábnyomát,
S hogy szörnyű összeesküvés vert
A cserkésztáborban tanyát.

Szép nagy futballjának hiányát
Észre aznap dehogy veszi,
Étvágycsiklandó cuppogással
Csak az estét, estét lesi.

Nos hát az este, mint szokása
Megjött egész hibátlanul,
Vacsora után Tamás úrfi
Megugrik lopva, mint a nyúl.

Megérkezik s a holdvilágnál
A kút mélyére letekint,
A fehér batyu fenn lebegve
A víz színén csábítva int.

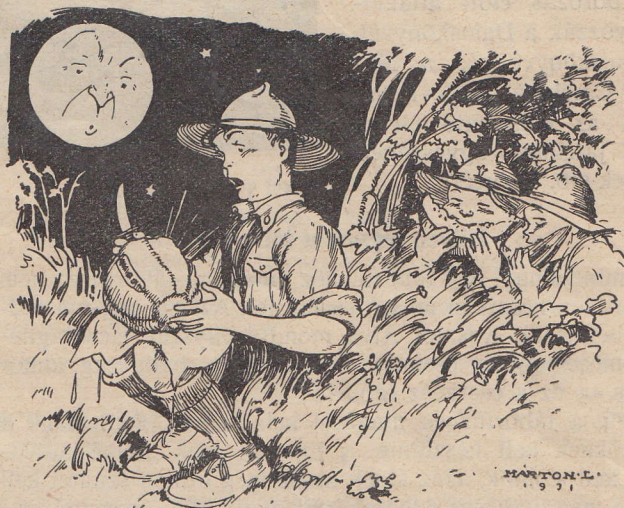
Felhők kerengnek, most sötét lett,
Ha jól esik, hát csak legyen!

A dinnyebányász kis manőver
Attól hibátlanul megyen.

Elő a bicskát, le a kendőt!
Tamás, Tamás, hogy vártad ezt!
Hajrá, fiam, a hús falatból
Pukkadásig zabandum eszt!

Pukk . . . pukkadásig! Úgy van, úgy van!
De nem a gyomor repedez!
Hanem a dinnye . . . vagy nem dinnye? . . .
Jóságos Ég, mi ez? Mi ez?

Amint hosszút hasít a penge
Az áldozat nagyot szuszog:
Tamás csak néz, mikor kibújnak
A hold s a fényes csillagok.

Dinnye helyett, — ó, vad varázslat! —
Halandó ész, hogy érje fel!
Futballja fekszik az ölében,
S halódva már végsőt lehel.

S a bokrok közt hiúz szemekkel
Két csintalan cserkész kacag,
Belől hús dinnyelél fűrösztí
Ármányos ádáz gyomrukát.

A kárvallott kövémeredten
Nézi a dinnye-változást:
Igy hagyta cserben csemegeje
Nyalfalvai Torkos Tamást.

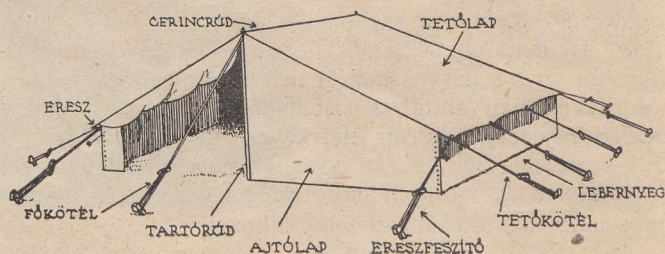
A „Hangya“ (15 R) típusú örsi sátor gyors felverése.

A „Hangya“ típusú örsi sátor gyors felverését az alábbiakban összefoglalt nyolc pont szerinti sorrendben lehet a legjobban elvégezni.

1. A sátorponyvát a földön teljesen kiterítjük, úgy, hogy a lebernyeg is ki legyen hajtvva.
2. A cöveket a leterített ponyvától egy arasznyira a tetőkötélek helyénél leverjük.
3. A köteleket mindkét oldalon lazán ráakasztjuk a cövekekre.
4. Ha a tartórúdak hosszabbak 2.10 m-nél (2.30 m-es), a leterített ponyva közepénél, a két zászlórúdnak arányos mélységű gödröt ásunk.
5. Az összeállított U alakú vázra ráakasztjuk a ponyvát s a vázat felállítjuk.
6. A főköteleket lecövekeljük úgy, hogy a tartórúddal egy egyenesbe essenek.
7. Az ereszfeszítő köteleket kicövekeljük.
8. Az összes köteleket megfelelően megfeszítjük, a ponyvát a sarkokon befűzzük.

Ha a sátrat egy örs (8 fiú) veri fel, a munkamegosztást a kö-

vetkezőképpen csinálhatjuk meg: 1, 2, 3 és 4-es kitergeti a ponyvát, leveri a cöveket, ráakasztja a tetőkötéleket. Az 5, és 6-os ássa a tartórúdnak gödrét, kicövekezi a főkötelet. A 7 és 8-as összeállítja az U alakú vázat, tartja a rúdnak. Míg 1, 2, 3 és 4-ek lecövekelik az ereszfeszítő köteleket, 5, 6, 7 és 8-ok megfeszítik az összes köteleket befűzik a sátor négy sarkát. — Ezzel a sátor kész. B. D. 10.

TÁBORTÜZÜNK.

Készüljünk rá előre.

A kéthetes tábortoknak áttekintő, nagy programját otthon már jó-előre megalkottátok. Amellett minden napnak megvan a maga általános, sablonos programja. De gondoltunk-e arra, hogy a nagy tervezetünk keretébe beillesztett ünnepélynek, vagy az „ünnepi-tábortűznek” mi lesz a műsora? Pedig ezt sem szabad figyelmen kívül hagyni. Legjobb, ha egy-két idősebb vezető veszi kezébe a tábori bemutatások, szórakoztatások, tábortűz stb. kérdését s ők a táborozás előtt áttanulmányozzák a Daloskönyvet, Játékoskönyvet és a Magyar Cserkész régi évfolyamait, az előadható jelenségek, játékok, ügyességek, énekek stb. kedvéért.

Regél a tábortűz.

Szabó Bendegúz felv.)

Milyen legyen a tábortűz?

A mindennapi esti tábortűzhez (magunk-tábortűze) nem kell otthon készíteni műsor-tervezetet. Azt ott úgysem tudnók betartani. Koszter Atya mondta egyszer: „csillagnézés, mesemondás, csendes elbeszélgetés, hallgatag álmodozás — ez a cserkész tábortűz”.

Igen, a tábortűznek magától kell folynia. Arra csak a vezetőknek kell készülnie, a fiúknak csak „felkészülteknek” kell lenniök, azaz kinek-kinek még otthon számot kell vetnie magával: mit adhatok, mit nyújthatok én csapatomnak majd a tábortűznél.

A „magunk-tábortűze”.

Egyesek megkülönböztetnek vidám-, magyar-, történelmi-, alkalmi-tábortűzeket. Mi csak *cserkész-tábortűzet* tartunk. Ebben benne lehet minden. Esti munkánk elvégzése után gyülekezünk a tábortűznél. Míg a tüzet élesztjük, addig furulya- vagy tilinkó-szó mellett csendben dalolgasunk (1. 101 magyar nóta). Lassan körülüljük mindnyájan a tüzet és akkor elkezdődhetik a napi hangulatnak megfelelően a dalolás: vidáman, elevenen, pattogásszerűen. Közben megjelenik az est váratlan szenzációja: az állatoknak öltözött két cserkész, éktelen állathang-utánzással. Aztán átalakulnak kakasviadal két küzdő harcosává. Lehet más ilyen bohóságot is közbeiktatni. Utána folytatjuk a megszakított éneklést. Kiscserkész-pajtás előad egy kis humoros költeményt, majd egy élénkítő társasjátékba kaphatunk (Amerikából jöttünk . . . stb.). Közben mindig ének és ének, mert ebből sohasem elég. Daloljunk most már magyar nótákat, hegedű, cigánybanda kísérhet. Azután egy mese, felolvasás, vagy az aktuális napi problémákról való beszélgetés komoly mederbe terelheti az estét. Felsírhat a tárogató, előjöhetnek a szebbnél-szebb kuruc nóták, kesergők, irredenta versek, míg lassan a láng leapad, az idő későre jár s a parancsnok úr néhány szóval berekeszti a tábortűzet. Esti áhítat, zászlólevonás, „Hiszekegy” és mindenki egy szép tábortűz emlékével hajtja álomra fejét.

Ugy-e, ez elég sablonosan hangzott, mégis a ti ügyessétek, találékonyságtok, humorotok és művészetetek mindennap más-más értéket tud ebből kihozni.

Elmondhatja ki-ki a saját költeményét, felolvashat naplójából egy sikerült részletet. Felolvashat, vagy elmondhat valaki egy népmesét, vagy a környék történelméből, legendájából egy-egy megkapó részletet.

Csinálhatunk vidám parlamentet: pl. arról, hogy mik a lustaság előnyei, érdemes-e kuktának lenni stb.? Mutatványok, tréfák, bolondozás, mind helyet foglalhat a tábortűz műsorában. Kedves emlék az, ha a tábor utolsó tábortűzénél a parancsnok kihirdeti a jövőévi örsvezetői stb. kinevezéseket, jutalmakat. Az alábbiakban még több konkrét témát fogok felsorolni.

Ünnepi tábortűz.

Műsoros tábortűzet csak akkor csináljunk, ha vendég van: mikor hazulról jönnek a szülők látogatásra, vagy a vendéglátók és falusiak tiszteletére rendezünk délutáni ünnepélyt. Örülünk, ha jönnek a tábortűzünkhöz, de ne engedjük, hogy mindennapos vendégsereg tegye idegenszerűvé legmeghittebb óránkat. — Ha váratlanul ér valami magas látogatás, arra mindig jó egy előre kéznél lévő program. De ezekben is ott legyen mindig a hétköznapi tábortűzeknek kedves, közvetlen melegsége. A vendégeknek nem szabad észrevenniök, hogy itt minden egy előre megbeszélte program szerint történik.

Műsorok:

1. A csapat, tábortűznél csatakiáltással fogadja a vendégeket.
2. Cserkész-induló, vagy csapat-induló.
3. Kiscserkész prológot mond (M. Cs. 1927 dec. 1. szám).
4. Cserkész-nóták.
5. Tréfás versenyek, akrobaták.
6. Gyorsrajzoló.
7. Népdalok, magyar nóták furulya, hegedű, vagy cigánybanda kíséretével.
8. Szavalat.
9. Katona-nóták.
10. Csatakiáltások, vagy Drinápoly ostroma.
11. Kis jelenetek, rövid színdarab.
12. Kuruc-nóták.
13. A vezető rövid búcsúszavai.
14. Esti áhítat.
15. Zászlólevonás.
16. Hiszekegy. Utána a vendégek eltávoznak.

*

- 1., 2., 3., 4. sz. 1. fentebb.
 5. Krinolin, gúlák, „telepaticus-bűvész” mutatványok.
 6. Nóták.
 7. Magyar tánc bemutatás.
 8. Bábszínház, némajáték vagy árnyképek.
 7. Magyar nóták.
 8. Tárogató-szóló.
 9. Cserkész-avatás, vagy jutalmak kiosztása. (A parancsnok pár szóval ismertetheti a cserkészélet jelentőségét is.)
 10. 1. a fenebbi 14—16. sz.
- Roppant jó hatást kelt, ha van a csapatban egy ügyes fiú,

aki a konferáláshoz is ért s minden számot néhány szóval bevezet, a hangulatot előkészíti. Rövid legyen; egy-egy frappáns mondat mindennél többet ér.

Források az előadható műsorszámokhoz.

Dalokat 1.: A Magyar Cserkész Daloskönyve, IV. kiadás és a 101 magyar népdal.

Játékokat 1.: Bánlaky—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv. Ajánlhatók: A titokzatos ismeretlen (bemutatóköz), Kakasviadal, Gyufaskatulya-verseny, vontatás stb. Lásd még: mai számunk „Tábori ünnepély” c. cikkünket.

Csatakiáltások, megtalálhatók a M. Cs. 1925. évf. 2. számában és Sik Sándor: „A magyar fiú szavalókönyve” című kötetében.

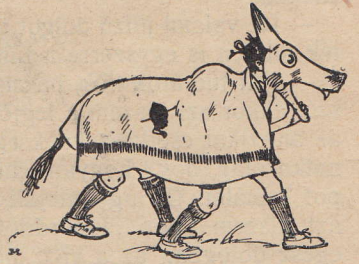
Szavalásra ajánlható verseket 1. Sik Sándor: Szavalókönyvében. Különösen alkalmasak: Sik Sándor (Megyeri hitvallás, Alszik a sátor), Radványi (Magyar cserkész dala), Noszlopy A. Tihámér: („En is ilyen leszek”, I. M. Cs. VI. évf. 4. sz.), Sajó Sándor, Végvári, Áprily Lajos (Az irisórai szarvas), Gyóni Géza, Mécs László, Szathmáry István (Mi nem feledhetünk),

Gyököcssy Endre (Hiszek), Abrányi Emil (Mi a haza?), Sándor Dénes („Nagytábor”, I. M. Cs. 1926. évf. 13. sz.), stb. versei. — Tréfások: Petőfi: A tintásüveg, Csokonai, Jaj a hátam; Arany: Epilógus, A fülemile; Vörösmarty: Petike, Skorka Károly monológja: Kis cserkész őrt áll (I. M. Cs. 123. évf. 8. sz.).

Előadható színdarabokat találsz a M. Cs. könyvei 24—25, 47, 62, 64—67, 69, 71—72. sz. alatt. Azonkívül Sándor Dénes: Rádióduplexe (M. Cs. 1929. évf. 10. sz.). Shakespeare: Pyramis és Thisbe jelenete a Szentivánéji álomból. Erzbrucker: Erdő mellett nem jó lakni (M. Cs. 1923. évf. 3. sz.) stb., stb.

Remélhetőleg ezek után még fog tudni választani mindenki és így a Magyar Cserkész egy kicsit enyhített a táborfűz-vezetők „nagy gondjain”.

Frank Kálmán.

Dár a farsang itt lenne... Somogyi csigány nótá

Dár a farsang itt lenne Jaj kedvem is maggyúrne,
Vennék szép se-le-séget egyip-to-mi szép-sé-get.
Gön-dör ha-ju se-hér so-qu egyip-to-mi szép-sé-get.

Vennék neki kandrizsát,
Pasomántos síp soknyát.
Megtanítom szeget verni,
Ő fog engem ébresztgetni.

Fúvóval, fúvóval
Tűzset fog gerjeszteni.

Hogyha kéri azs adót,
Hazahívjuk nagyapót.
(Kifizeti, el is viszi)
Azs a huncut nagyapóka
Kifizeti azs adót.

Hanem visik azs adót,
Majd elvisik a fúvót.
(Ha nem sikrázsik a vas)
Azs nem élet, betyár csigány élet.
Nincsen fúró, nincsen kalapács, nincsen vas.

Ha van, üllön, sinderabon ki lehet kalapálni a taktust — két kalapáccsal, mint a kovácsok.

CSAPATLÁTOGATÁSAIM.

Irta: Vitéz Faragó Ede.

Putnok. A 106. sz. Tomory-cserkészcsapat és a 769. sz. gr. Serényi Béla cs.-cs. tulajdonképpen új csapatok, bár a 106-os régebbi, de nemrég szerveződött újjá, az új polgáriban csak most kapta meg új otthonát. A 769. otthona régebb és igen kedvesen van berendezve. Uttörő munkát végeznek, mert a közönség még nem ismeri őket, de a lelkesedés nem hiányzik a hódítás győzelméhez. A község határában van egy domb, amelyre az arra menők követ dobnak, hogy az oda betemetett — mondaszerinti emberből átváltozott gyilkos — szakálás farkas, amelyet agyonverték s a kövek alá temettek, ne bírjon többet felkelni. Putnok a nevét állítólag egykor mint királyi szőlő terület a putnyosok vezetőjétől, a putnokosról nyerte? A kuruc-labanc világ csodálatos napjainak is tanuja volt Putnok, de állítólag járt arra már Hunyady János is és valamikor a tatár. Van is valami kevés várfal maradványa. Szeretném, ha arról bővebb adatot és fényképet, rövid beszámoló keretében a putnoki cserkészek közölnének. Csonka Gömörország fiai a putnokiak, akik — mint Gömörország lakossága — Attilától származtatják magukat. Azt mondják, hogy ők már akkor itt voltak, amikor a magyarok Árpád vezérlete alatt újra megérkeztek.

Tolna. A legöregebb csapat után feljegyzem ide az egyik legfiatalabbat, a tolnai 686. sz. Szt. Imre királyfi cserkészcsapatot. Telve van ez a kis csapat minden nagy cserkész-eszme iránti lelkesedéssel és sok szép tervvel. És annyi lelkes tűz lobog parancsnokban, fiúkban egyaránt, hogy a nagy tervek megvalósulása nem kétséges. De baj is volna, ha nem lennének nagy célkitűzései fiatal és öreg csapatnak egyaránt.

Szent Imre királyfi csapatá-

nak minden kiscserkésze üdvözlő sorokat írt érkezésemre, íme az egyik levél:

„Köszöntő.

Kedves Ede bácsi!

A mi kis csapatunk nem is érdemli meg, hogy a szeretett Ede bácsi meglátogassa. Ez a kis csapat most egy éve alakult meg, mikor a Pallai tanár mondotta, hogy kérjük meg az igazgató urat, hogy nagyon szeretnénk, ha megalakulna a cserkészlet. És az igazgató úr megadta a kérést. Így tehát nagyon szépen köszönöm a többi testvéreim nevében is, hogy eljött ide közénk meglátogatni ezt a kis csapatot.”

Csak azért írom ide, mert szeretet sugárik belőle és én a szeretet ezüst-szálát húzom, fonom csapatlátogatáshoz, hogy ezzel a nagy szeretettel behálózhasam a Csonkaországot.

Nyomolvasásról és sok mindentől esett szó, de nincs ahhoz elég hely, hogy minden kedves részletet ide leírjak, mégis egyet megemlítek. Ott ültünk a cserkészek között: a polgári iskola igazgatója, mint a csapat parancsnoka és én, mint az igazgató egykori iskolatársa. Amint egymásmellett ültünk, meglepőnek lelkünkben a diákkori emlékek, s az iskolapadban a fiúk között, újra diákoknak éreztük magunkat és egyet-mást elmondtunk a mi diákéletünkben is a fiúknak. Azután nagy körbe állva kezelt fogtunk, összefonódtunk egy nagy szeretetgyűrűbe mindnyájan, — boldog idők elé nézve, amikor minden tanár, minden igazgató, minden diákkal kéz a kézben összefogva fog haladni a modern pedagógia lélekszabta útján a magyar nemzet boldog fejlődése felé.

765. Bolyki T. otthon. Súlyolnak a „mackók”

VILÁGFELFORDULÁS.

— Most pedig megkérjük a mi Ferkó bátyánkat, hogy meséljen megint valamit az amerikai cserkészekről — szólta Pista a táborvezető s.-t., amint éppen befejeztek egy énekét.

— De valami józú dolgot tessék most elmondani — kérétek többen is egyszerre a fiúk közül.

— Hát tudjátok fiúk, ha már valami vidám dologról van szó, akkor azt hiszem a legjobb lesz, ha elmondom nektek az amerikai cserkészeknek egy nagyszerű ötletét arra vonatkozólag, hogy hogyan lehet egy igazán mulatságos napot csinálni. Ők úgy hívják, hogy Topsy-Turvy Day, mi azt hiszem talán „felfordított nap”-nak nevezhetjük. Az egész dologban az a vicc, hogy az egész tábori napirendet megfordítják és az egész nap mindent fordítva csinálnak.

— Akár csak nálunk a Pali — hallatszott egy hang a sötétebből.

— Nem egészen. A dolog úgy van, mint egy film, amit fordítva pergetnek le. Különben az lesz a legegyszerűbb, ha elmondom nektek egy ilyen fordított napnak a történetét, ahogy magam is végigélveztem a tavaly nyáron.

Reggel mindjárt a takaródó hangjaira ébredtünk fel, majd alig szedtük össze magunkat, felállott az „éjjeli” őrőség. Gyors mosakodás után leültünk a tábortűzhöz, amit a tábortűzvezető azzal kezdett meg, hogy „tábortűzünk, véget ért”. Az énekeknek először az utolsó versszakát énekeltek el, a tréfás párviadaloknál először a győztest hirdették ki stb. és a tábortűz azzal a mondással fejeződött be, hogy „a tábortűz megkezdődött”.

Majd következett a fordított vacsora, vagyis a reggeli. Itt is és a többi étkezéseknél szigorúan betartottuk a fogásoknál a fordított sorrendet.

A délelőtti játékokkal és fürdéssel telt el. Különböző tréfás versenyeket és stafétákat tartottunk, amikor természetesen mindig hátrafelé kellett szaladni vagy ugrálni. A fürdésnél szintén háton úsztunk hátrafelé.

A fordított sorrendben elköltött ebéd után volt egy kis pihenő. Ekkorára a társaság már annyira benne volt a mókában, hogy egyesek elég nagy sikerrel próbáltak visszafelé beszélni is. Ezután megint játszottunk, mégpedig fordított futballt. A cél az volt, hogy az egyes csapatok minél több öngólt lőjenek. Az öngólok természetesen csak úgy voltak érvényesek, ha a kapus érintette a labdát. Sajnos az a csapat, amelyikben én játszottam 6:4 arányban kikapott. Igen tehetségtelen kapusunk volt, mert csak négy öngólt eresztett be.

A játék után következett a sátorvizsgálat. A sátorvizsgálatnál a legrendetlenebb őrök kaptak meg a tábla csokoládé jutalmat.

— Hiszen akkor ez nagyszerű! — kiáltott fel Géza, aki előtt ez volt a legszimpatikusabb.

— Azért várj csak. A sátorvizsgálat után az őrök rögtön olyan rendbe rakták a holmikat, mintha maga B. P. jött volna látogatóba. A vacsora-reggeli befejezése után tréfás reggeli torna volt még, majd következett a lefekvés és az ébresztő hangjai mellett fejeztük be az izgalmas napot.

— És mit gondolsz Ferkó bátyám, nem csinálhatnánk mi is egy ilyen világfelfordulást? — kérdezte az új ötletek iránt fogékony Laci.

— Én azt hiszem, hogy igen. Azonban vigyázni kell a következőkre: mókát lehet csinálni, de a tábor nem szabad felforgatni. Minden munkának ép olyan rendesen kell továbbhaladnia, mint máskor. Azytán pedig ti is tudjátok, hogy vannak olyan komoly dolgok a tábor napirendjében, amit a felfordított nap kedvéért sem szabad elhagyni, vagy pláne ezekből viccet csinálni. Ha ilyen fegyelmezettséggel próbáljuk meg a dogot akkor azt hiszem nem lesz semmi baj és nagyszerűen fogjuk érezni magunkat.

Péterffy Gedeon, 554.

Néhány „kim”-játék. Az asztalon bizonyos számú különféle tárgy van elhelyezve. Bekötött szemű fiút vezetünk oda, akinek tapintás segítségével kell a tárgyakat megismernie. Esetleg meg is szagolhatja őket. Megállapításait és sejtéseit a játékvezetővel közli.

Vagy ütődés vagy esés hangjából kell következtetni a tárgyakra. A különféle tár-

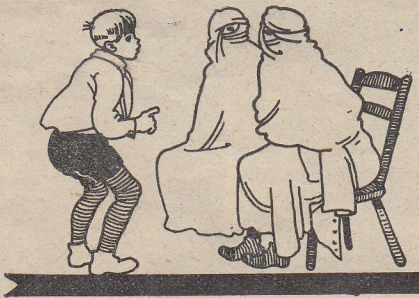

gyakat, pl. kés, nyakkendőgyűrű, pénztárcát leejtjük, egymáshoz ütjük és a zajból kell azokat megállapítani.

Vagy a bekötött szemű fiúk előtt a többiek különféle foglalkozások zaját hozzák létre, pl. fát vágják, kést élesítenek, cipőt tisztítanak stb. Ezekből a hangokból kell azután megállapítani, hogy azok milyen eredetűek.

Németből: G. K.

Megismered őrőd tagjait? Az őrök két részre oszlik. Mialatt az egyik rész kint van, a másik rész a felismerhetetlenségig be-

burkolózik sátorponyvákba, pokrócokba, úgy, hogy csak az egyik szem marad szabadon. Hangtalanul ülnek egymás mellett. A másik csoport feladata őket felismerni. Ha már mindenkit sikerült felismerni, úgy a fiúk másik fele burkolózik be.

Krokodilus-versenyfutás. A krokodilust a következőképpen állítjuk össze. Az egyik fiú fekvőtámaszba helyez-

kedik, a másik szintén, de fordított irányban és az előbbi felsőtestét lábával átkarolja, illetve az indító segítségével összekulcsolja úgy, hogy kezeivel a felső fiú lábujjait megfoghassa. A krokodilok olyan szelídek, hogy lovasokat is megtűrnek magukon. Csak-hogy ilyenkor szívesen bomlanak alkotórészeikre. A krokodil tud előre is, hátra is mozogni, de nehéz eldönteni, hogy melyik ennek az állatnak az első és melyik a hátsó fele. — Nagyon mulatságos, ha több krokodilus hemszeg össze-vissza a „porondon”.

Mesélő: Volt egy tyúkom, tojott egyet, tojjon még?

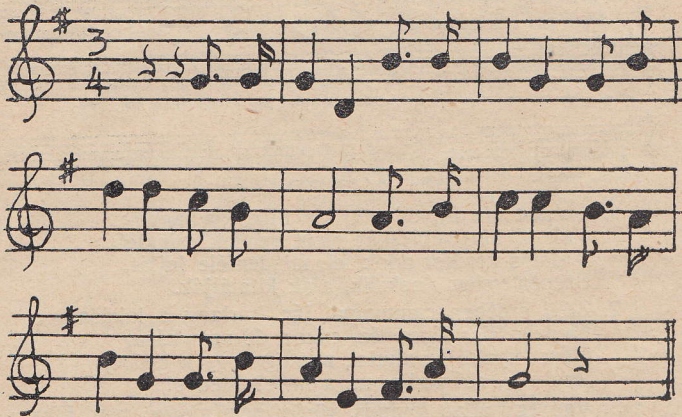
Hallgató: Tojjon!

Mesélő: Nem mondtam én, hogy tojjon, hanem: volt egy tyúkom, tojott egyet, tojjon még? . . . És így tovább.

Volt egyszer egy zöld jáger, kiment az erdőbe, meglátott a fán egy fülesbagolyt, ráfogja a puskát, lelövi. A bagoly nem látott, a jáger vak volt, felveszi, nézi, viszi, leteszi, felveszi, nézi, de nem olyan jáger volt, mint a többi, zöld jáger; a bagoly vak volt, a jáger nem látott, felveszi . . .

CLEMENTINA.

(Érzelmes angol dal Clementináról.)

Egy bányában, egy tárnában
Élt egy bányász egymaga.
Vele lakott magányában
Leánya, Clementina.

Refrain:

Ó, a kedves, ó, a drága,
Hű, de hamar elmúla.
„Megfulladtál, elpusztultál,
Jaj nekem, Clementina!”

Lenge volt ő, mint a tündér,
A cipője oly parány,
Konzervdoboz üres alja
Szolgált neki, mint szandál.

Refrain:

.....

Egyik reggel, pont kilenckor
Lement a víz partjára,
Megcsúszott és beleesett,
Nem látszott más, csak szája.

Refrain:

.....

Láttam őt a vízbeesni,
A halállal küzdeni.

Ó, mert úszni nem tanultam,
Nem tudtam kimenteni.

Refrain:

.....

A temető egy sarkában
Nyugszik némán, egyedül.
Rózsák nyílnak ott gaz helyett,
A talaj termékenyül.

Refrain:

.....

Édesapja, a jó bányász,
Elsorvadt bánatában,
Utána ment leányának
Ötvenéves korában.

Refrain:

.....

Álmaimban ma is látom,
Mint ölik a zord habok.
Életemben őt szerettem,
Most meg tőle borzadok.

Refrain:

.....

Clementinát elvesztettem,
Am megláttam kis lugát,
Egyszeriben boldog lettem
S feledtem Clementinát.

Refrain:

.....

Clementina ma is élne,
Hiszitek-e, hát fiúk?
Ha cserkészhez hasonlóan
Minden ember úszni tud.

Refrain:

.....

Cserkészek, ha éneklitek,
Gondolatok néha ránk,
Kik e nótát Angliában
Hallgattuk négy héten át.

Refrain:

.....

Mit érdemel az a bűnös, kinek a záloga a kezében van?

1. Intézzen mindenkéhez hízogó szavakat, mialatt az illető a legmogorvább arcot mutatja. Nevetni tilos.

2. Ugyanezt fordítva, a legbarátságosabb mosollyal nagy gorombaságokat mondjon. Természetesen fontos a megfelelő arc-kifejezés.

3. Füttyölni, s közben a csapat legjobb humoristájának arcába tekinteni, anélkül, hogy az illető nevetne.

4. Mindenki előtt kifogástalanul meghajolni, azután mindenkinek erősen szemébe nézni és nem nevetni, habár az illetők csábító fintorokat vágnak.

5. Eglábon állva a felemelt térden elhelyezett könyvből egy fejezetet elolvasni.

6. A zálogot kiváltónak valakit, aki nem is jött be, az ajtónál kell fogadni, teljesen komolyan s a láthatatlant a sátorba vezetni, leültetni.

7. Egy lépést előre és kettőt visszafelé és emellett mégis a sátor egyik sarkából a másikba kell jutni. (Egy lépést előre, gyorsan megfordulni, kettőt visszafelé, ismét megfordulni, míg a másik sarkot elérjük.)

8. Néhány közmondást (pl. hatot egymásután) egyfolytában elmondani.

9. Egy lábon állva tüt befűzni, vagy valami más nehéz dolgot csinálni.

10. A zálog kiváltója a szomszéd sátorban átöltözködik úgy, hogy a ruhája hátán legyen begombolva. Bejövetelénél ügylátszik, mintha arca a fordított oldalon lenne és így mozdulatai nagyon mulatságosak.

11. Égő lámpát tartani, anélkül, hogy az illető látná azt, habár a többiek valamennyien látják. (Saját fejére állítja.)

12. Bekötött szemekkel tapintás útján felismerni örsének tagjait.

13. Gyűlöletet, örömet, bosszúságot, részvétet, szeretetet, vagy bármely más kedélyhullámzást arcjátékkal és mozdulatokkal kifejezni.

14. Valamelyik jelenlevőnek egymásután felváltva hízogó és gorombaságokat mondani szemtől-szembe. A hízogókat legkomolyabb arc-kifejezéssel, a gorombaságokat jószagosan, nevetve.

15. Az egyik földrész 5 jelentékeny folyóját, valamelyik ország 5 nagy városát vagy 5 magas hegyét, 5 nagy tavat stb. felsorolni.

16. Pohárból inni, anélkül, hogy azt megérintené.

17. Történetet mesélni, amelyben örsének valamennyi tagja névszerint előfordul.

18. Egy palackra, vagy sodrófára ülni, s a lábakat lehetőleg egy másik palackra tenni, s emellett tübe fűzni, gyertyát gyújtani stb. A kezeknek nem szabad a padlót érinteniök.

19. Egy percig komolyan és határozottan maga elé nézni, mialatt a csapat minden lehető tréfát üz.

20. Egy ismeretes nótát énekelni, miközben valaki az ütemet (gyakran szándékosan hamisat) a megbüntetett hátán üti.

21. Valamilyen tárgyat meghatározott ideig kifeszített, vízszintes karral kitartani.

22. A kezek használata nélkül a padlóra ülni és felkelni.

23. Néhány ismeretes vagy kevésbé ismert hangszerezen való játszást néma játékkal utánozni, a többiek feladata a hangszereket kitalálni.

24. Több zálogot kiváltó fiú vónos vagy fuvó zenekart alakít. Egy zenedarab után a zálogok visszaválthatók. Aki nevet, úgy idő előtt abbahagyja a játékot és zálogát nem kapja meg.

25. Saját legnagyobb erényét és saját legnagyobb hibáját elárulni a valóságának megfelelően.

Németből: G. K.

Előszó.

Babszem Jankó

Ismeritek Babszem Jankót, úgy-e hogy mindnyájan Szüleiével ott lakott az erdő-széli házában. Endőszélen szoktak néha farkasok tanyázní, Elment egyszer Babszem Jankó farkas-ra vadászni. Ekkora-akkora mekkora-ra, mint egy bab orom, akkora-ra mindegyik kezén huncut kis csibész!

- I. Ismeritek Babszem Jankót, úgy-e hogy mindnyájan, Szüleiével ott lakott az erdőszéli házában. Erdőszélen szoktak néha farkasok tanyázní, Elment egyszer Babszem Jankó farkasra vadászni:

Refrain:

Ekkora, akkora, mekkora, mint egy babszem akkora, minden rosszra mindig kész, huncut kis csibész!

- II. Volt neki egy kis puskája, vagy két centiméter, Megtöltötte csöppnyi csöpp kis, millió seréttel, Megleste a farkaskomát, elsütötte rája, Mint egy ágyú akkorát szóló a kicsiny puskája:

Refrain:

- III. Meglátta a farkaskoma, így kiáltott rája: „En rám bizony nem lössz, Babszem!” — s mindjárt be [is kapta.]

Hej, sirt-rítt most a kis Babszem, de bizony hiába, Lecsúszott farkaskomának mély, sötét gyomrába:

Refrain:

- IV. Az volt ám a szerencséje, a papája látta, Nekiment a farkasnak és a gyomrát felvágta, Nadrágját az édesapja csúnyán kiporolta: Hej, örült most a kis Babszem, de bizony hiába,

Refrain:

(Ezt a dalt lehetőleg valami pengető hangszer kíséretével énekeljétek. Lehet előénekléssel és csak a refraint éneklí a csapat.)

A MODERN ANATOMIA.

A multkorában elhangzott az a vélemény, hogy a „Cserkész-könyv” anatómiája nagyon nehéz. Sikerült most ismeretlen szerzőtől kézbekaparítani a Temesi „Cserkészkönyv” századik kiadásában tervezett legmodernebb anatómiát.

A fej (caput) rendesen a nyakra illesztett gömb, mely azonban lehet hosszúkás vagy tojásdadalakú is, ez esetben kókusz-fejről beszélünk. A fej tartalmára nézve vannak szénával, szalmával, korpával töltött, üres-, víz-, haj- és tökféjű emberek. Gyakran látunk embereket, akik fej nélkül futkosnak és dolgoznak.

Ha elgondoljuk, hogy minden szál gyufának, gombostűnek, szegnek, minden hangjegynek van feje, elszomoríthat bennünket az a tudat, hogy emberek legyenek kiknek nincsen fejük. Ha többeknél mutatkozik eme jelenség, fejtelenségről, latinul káptalanságról beszélünk. A fejtelenség nem tartozik a ritkaságok közé, Horváth Mihály oknyomozó történetírónk szerint hazánkban egész korszakokon át fejtelenség uralkodott.

A szem (oculus) a koponya alatt lévő két üregből kimeredő látókészülék. A szemet szemügyre véve megkülönböztetünk szemes és szemtelen embereket. Ez utóbbi szerencsétlen lényekkel „Hazánk Siketnéma Intézetei” c. könyv fejezetei bővebben foglalkoznak. Visszatérve a szemes emberekre, megkülönböztetünk egy, két, három és négy szemű embereket. Egyszeműek azok, kiknek a másik szemét kiütötték. Kétszeműek azok, akiknek még a másik szemét nem ütötték ki. Ha kétszeműek monoklit viselnek, háromszeműekké válnak. Négy szeműeknek nevezük azokat a buzgó embereket, kik mindig magukon hordják a pápaszemet. Ha a két szem úgy néz egymásra, mint kutya a macskára, bansza, kancsal, vagy csóglí szemekkel állunk szemben. A szem színére nézve beszélhetünk: bogár, égszínkék, kökény, mák, macska, tyúk és tengerszemekről. Ez utóbbiak leginkább a Kárpátokban találhatók. A szemek gyakran szikráznak is és mivel a szikráknak gyújtó hatása van, a szem szikrázásának gyakran szemgyulladás a vége.

A fül hallásra és bajuszkötő feltételre szolgáló szerv. Mint-hogy a fül a fejnek két egymással szemben lévő helyen foglal helyet, a fej szellőztetésére is szolgál. A fülek között vannak tiszta, piszkos és szárfülek. A fül alkotórészei: a csigáját,

Találós mese.

Szépen ide figyeljétek kis fiúk, kis lányok, Valami kis tréfácskát most veletek csinálók. Találós kérdést adok fel, mindenféle fajtát, Szépen velem énekelik, akik kitalálják. Zöld erdőben cammogva jár, barlang a lakása, Eledele friss lépesméz, cukor, de nem kása, Mézet nyalni és aludni, mindig nagy a kedve, Énekelje, aki tudja, mi a neve? Medve! Van egy állat, lompos, vörös, nem medve, nem foka, Ha megjelen, riadalom van minden tyúkökban, Ellopja a kis csirkéket, ez bizony nem móka, No, kis fiúk, tudjátok-e, mi a neve? Róka! Van egy állat, nagyon buta, de ő nem galiba, Repülni tud és önéki még sem kell kalitka, Gágog is és jó nagy kövér, de ez ám nem hiba, Alljon fel az, aki tudja, mi a neve? Liba. Nos, gyermekek, a nótának a végére értem, Köszönöm, hogy ily okosan feleltetek nékem, Ha jók lesztek, legközelebb megint játszunk szépen, De mostan csak arra kérlek: tapsoljatok nékem!

1. Szépen ide figyeljétek, kis fiúk, kis lányok, Valami kis tréfácskát most veletek csinálók. Találós kérdést adok fel, mindenféle fajtát, Szépen velem énekelik, akik kitalálják.

2. Zöld erdőben cammogva jár, barlang a lakása, Eledele friss lépesméz, cukor, de nem kása, Mézet nyalni és aludni, mindig nagy a kedve, Énekelje, aki tudja, mi a neve? Medve!

3. Van egy állat, lompos, vörös, nem medve, nem foka, Ha megjelen, riadalom van minden tyúkökban, Ellopja a kis csirkéket, ez bizony nem móka, No, kis fiúk, tudjátok-e, mi a neve? Róka!

4. Van egy állat, nagyon buta, de ő nem galiba, Repülni tud és önéki még sem kell kalitka, Gágog is és jó nagy kövér, de ez ám nem hiba, Alljon fel az, aki tudja, mi a neve? Liba.

5. Nos, gyermekek, a nótának a végére értem, Köszönöm, hogy ily okosan feleltetek nékem, Ha jók lesztek, legközelebb megint játszunk szépen, De mostan csak arra kérlek: tapsoljatok nékem!

(Ezt a mesét valami pengető hangszer kíséretében egy jobbhangú fiú előéneklí, a többi pedig a feleletet éneklí hozzá.)

a fülkagyló, a vatta és a piszok, nőknél a fülbevaló is.

Az orr a száj fölött haránt irányban foglal helyet. Minthogy az orrba télvíz idején nem lehet vattát dugni, mint a fülekbe, ezért e kényes szervünk ki van téve az időjárás viszontagságainak, könnyen kéké, majd cseppfolyós halmazállapotúvá válik. Ezt az állapotot mi náthának nevezzük. Az orr aszerint, hogy a földre vagy az égre néz, lehet sas, vagy pisze orr.

A fog a fog két főrészből áll, úgy mint a gyökérből és koronából. A fogak lehetnek igazi, vagy hamis fogak. A korona száz fillérből áll és szintén voltak igazi és hamis koronák.

A nyelv. A bonctannak azt a részét, mely a nyelvet foglalja, nyelv-tannak, latinul grammatikának hívjuk.

A nyelv a beszéd és társalgás szerve. Beszélni azonban nemcsak nyelvel lehet, hanem hassal is, ez a hasbeszéd. A has gondolkodik is, így pl. a diák hasból beszél és elhasal. Vannak klasszikus és modern nyelvek. Klasszikus nyelvek: a görög, latin, héber, szanszkrit és a tót nyelv, ezenkívül az eszperantó nyelv, anyanyelv csibésznyelv, harangnyelv és cserkész-cipőnyelv.

A fejről a nyakon át a vállra jutunk. Itt vannak a karok és a kezek, ezek a taglejtés szervei. A karok alkotórészei: a csukló, a könyök, a hónalj, az alsókar, a felsőkar, az énekar és a zenekar. Érdekes, hogy azokat, akik valakiért jótállanak, kezeseknek nevezik, míg azokat az edényeket, amiben főzni szoktak és egyáltalában nincs lábuk, lábasoknak. Érdekes, hogy az újj még öreg embereknél is egészen új és nem öreg.

A szív az ember belsejébe helyezett érzékeny burokkal ellátott cifferblatt nélküli óramű, mely egészséges állapotban jár, ketyeg, üt de nem mutat. Helye rendesen a bal hónalj alatt a felső mellényzseb tájékán van, de sokan szívüket a homlokukon hordják, amint ezt Jókainak „Homlókiszívű ember” c. könyvében is olvashatjuk. Vannak köszívűek és vajszívűek. Vannak továbbá még aranszívűek, ezüstszívűek, valamint bábszívűek és csokoládészívűek. A szív fölül egy tág csatornán a gyomorba jutunk. A gyomor a legnagyobb és a legtekélyesebb szervünk.

A lábakat aszerint, amint járásra, vagy állásra használjuk, járványoknak, vagy állványoknak nevezzük. A láb lehet faláb, ágy-láb, löcseláb, kamatláb és harangláb. A láb főalkotórészei a comb, térd, térdkalács, mézeskalács, mákoskalács lábszár, tollszár, pipaszár, talp, lábujj, ingujj, féltalp és borítás. Azokat, akiknek nincs lábuk, lábatlanoknak nevezük és éppen ezek lábatlanoknak legkevésbé.

Most jövk rá, hogy nekem is van lábam és éppen ezért ennek tulajdonítom, hogy ennyi ideig itt lábatlanokodtam. No de most végeredményül bemutatom annak leghasznosabb alkalmazását — a távozást.

NEVESSÜNK.

Szójáték. Megkérdezik a Bakonyban egy kocsisztól, hogy a Dabas-hegy aljára fekvő hatalmas szikladarab mikor gurult oda.
— Hajnalban, uram, kakas-kukorikoláskor. Tetszik tudni, akkor, mikor Péter az Urat megtagadta. Ha azóta kakas kukorékol, mindig — megfordul (t. i. a kakas).

Adta németje! Hajlik (Heilig) az istened, szegény (Segen) az áldásod, háj (Heu) a szénád, mely vizen (Wiese) terem, mégis rossz (Ross) a lovad. Ha tűz van, fájért (Feuer) kiabálsz és tót (Todd) leszel, ha meghalsz.

Találkozik a diák egy debreceni paraszttal, aki két ökröt hajt.
— Hová mennek kendtek hárman?
— Hát mán csak elmegyünk a negyedik mellett — feleli a paraszt.

Táborban az egyik kis jelölt teli tüdővel fujja a kürtöt. Eppen szilencium van s ezért megkérdik, hogy jutott most eszébe ez a dolog.

— Kihasznaolom az alkalmat — feleli —, mert alszik a parancsnok úr és ha ébren van, akkor nem szabad fújni a kürtöt. (Erdősi Híradóból.)

A jó futó. Egy fiatalember szakítja fel a kocsiajtót, betámo-lyog és lihegve dől az ülésre, miközben a vonat kirobog az állomásról. A másik ülésen ülő ember, ki láthatólag „azelőtt” sportember volt, odaszól: „Mikor én az Ön korában voltam, végigfutottam az egész perronon, felugrottam a sokkal gyorsabbnal haladó vonatra és ez nekem olyan csekélység volt, hogy korántsem néztem ki olyan fáradtnak, mint Ön.” — „De én az előző állomáson késtem le a vonatot!” — nyögte a lihegő fiatal-ember.

Öt fillér. Anna néni az unokaöccséhez: „Hansi, gyere ide, csókolj meg, kapsz öt fillért!” — Hansi: „Öt fillér!? Sokkal többet kapok, ha beveszek egy kanál csukamájolajat.” (Speideren, 1931. IV. Norvégból: Pándy ö. cs.)

A lövés eredmény. Valgy két óra hosszat voltak a Pácsirták meg a Sasok céllovészeti gyakorlaton. Persze az „otthon” maradtak kíváncsian kérdik tőlük a lövés eredményt. Pista ezt mondja:

— Az enyém két kilences, egy nyolcas, no meg három levél!
— Miiii? Három levél?
— Igen! Mert míg rám jutott a lövés sora, megírtam három levelet! . . . Péká 32.)

— En bizony nem szeretnék az északi sarkon táborozni.
— A hideg miatt?
— Dehogy, hanem képzeld, a hat hónapos éjjelen át mennyit kellene ott őrsegen állni!

Takarékosság.

— Tessék venni nadrágtartót!
— Köszönöm, nem kell. A cserkész takarékos, maga tartja a nadrágját. (Erdősi Híradóból.)

A IV. osztályban magyar dolgozatot írnak. Tétel: „Egy középkori város leírása.” Laci, aki szereti a pontos részleteket, a következőt írja füzetébe:
„Az utcai lámpák, minthogy ekkor még nem ismerték őket, még sötétebbé tették a városokat.”

A kocavadász elmegy a szabójához és rendel nála egy vadászöltönyt.

— Van valami jó anyaga?

— Parancsolja talán uraságod ezt a khakiszínűt. Tartós anyag és jó szín, a vad sem látja meg.

— Oh, ez egészen mellékes! Nem tudna inkább olyan anyagot mutatni, amelyiktől én látnám meg a vadakat?

Hazatér a kocavadász a kirándulásról üres zsebbel és üres tarisznyával, de mégis igen jókedvűnek látszik. Mikor kérdik tőle, miért olyan meglegedett, közismert önelégültséggel válaszol:

— Nem lőttem egy vadat se, az igaz, de az áldóját, legalább jól megijesztettem őket!

Egy sétáló úr így szól a parkörhöz:
— Mondja, ez a virág úgy-e a Begoniaceae-khez tartozik?
— Nem az, kérem, mert itt minden a székesfővároshoz tartozik.

Egy álnyomorékot a bíró elé visznek tiltott koldulásért. A bíró rárivall:

— Szerencsétlen! Nem szégyenli magát így koldulni? Csak akkor volna joga kinyújtani a kezét, ha tényleg nem volna karja!

Ejjeli őr keres a vállalkozó. Akad is ajánlkozó bőven. Végre az egyikkel megegyezik.

— Rendelkezik maga azokkal a képességekkel, amelyek egy jó éjjeli őrnök szükségesek?

— Hogyne, kérem, minden zajra felébredek.

Bíró: Az ön kutyája szájkosár nélkül jár. 5 P a bírság, vagy egy napi elzárás. Fizet?

— Dehogy is fizetek érte, csak csukják le a gyalázatost.

Tanító: Mondj egy ritka magyarországi állatot.

Tanuló: Elefánt.

Tanító: De hiszen az nincsen nálunk.

Tanuló: Hiszen éppen azért ritka Magyarországon.

Az orvos injekciót akar adni a paciensnek foghúzás előtt.

— Nem kell érzésteleníteni — mondja hősiesen a paciens —, nem vagyok olyan érzékeny.

Aztán vattát húz elő zsebéből és gondosan betömi mind a két fülét.

— Hát ez mire való — kérdezi az orvos.

— Tetszik tudni, a fájdalom-
kat kitűnően tűröm, csak az ordítást nem bírom hallgatni.

8 fa ismerete.

Melyik a leglobbanékonyabb fa? (Gyufa.)

Melyik a legmozisabb? (Ufa.)

Melyik a leggöröggebb? (Alfa.)

Melyik a legcsalafintább? — (Csalfa.)

Melyik a legszajásabb? — (Kofa.)

Melyik a legmulatságosabb? (Jó pofa.)

Melyik még? (Tréfa.)

Melyik aztán a legkellemte-
nebb fa? (Somfa és a mogyoró-
fa.)

Nem tudja?

Miért nem jöttél tegnap őrsi órára?

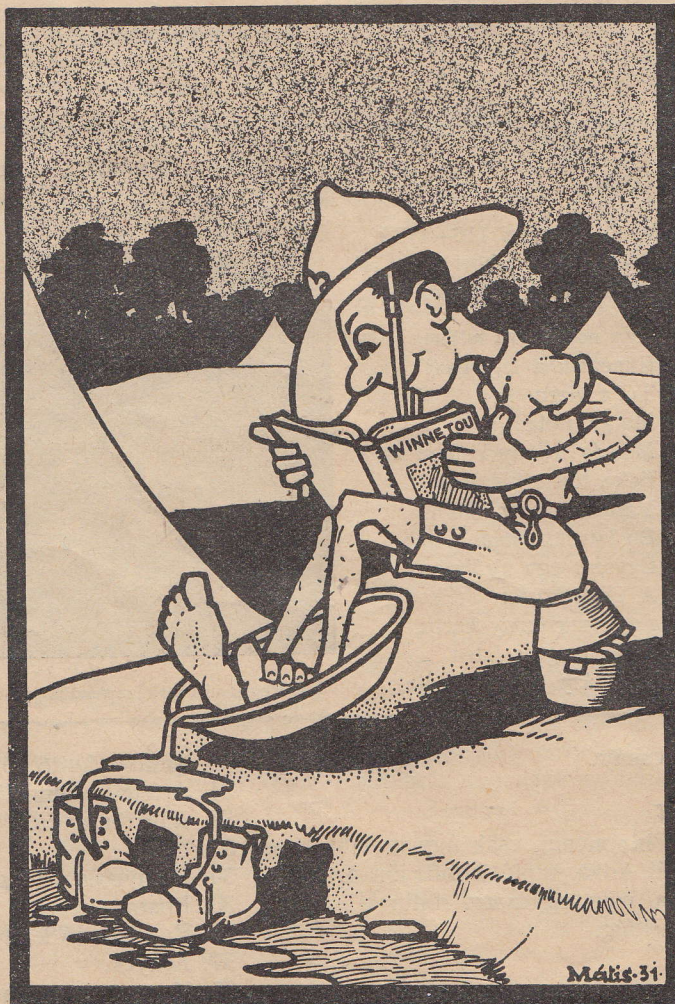
— Iszonytatóan fáj a fogam.

— És most már nem fáj?

— Nem tudom. Most már a fogorvosnál van, tegnap kihúztam.

— Melyik cserkész tud nagyobb ugrani, mint a cserkész-
ház?

— Mindegyik. Mert a cser-
készház egyáltalában nem tud ugrani.

ÉBRED A TÁBOR.

Vidám szavalókórus.

(Először, még leeresztett függöny mögött, ütemes horkolás hallatszik. A horkolás egyre erősödik, közeledik. Függöny föl.)

Kórus (horkol, majd lassan értelmes szavak bontakoznak ki a horkolásból): Fújjuk a kását, fújjuk a kását, fújjuk a kását . . .

Örök: Mi örködünk! Mi örködünk!
Se denevér, se más egér,
a táborhoz hozzá se fér!
Mi örködünk! Mi örködünk!

Szakács: Jaj! Nem tudok aludni! A kozma lidérce bánt!
Kukták (nyujtva): U-ugy kell neked! U-ugy kell neked!

(Trombitaszó, ébresztő. Mindenki tovább horkol.)

Parancsnok: Talpra! Talpra! Talpra, tábor! Szól a kürt szava!
Kórus: Mi horkolunk! Mi horkolunk!

Parancsnok: Talpra! Talpra! Álomszuszekok!

Gömböc (mély, zsiros hang): Oly édes az álom, ó, mért zavarod! Hurkáról álmodom!

Kórus: Gömböc még a borsón is hurkáról álmodik!

A tábori poéta (magas, vékony hang): Én pedig felhőkről álmodom! Meg kínrímeokról! Ó, a lantom!

Kórus: Jaj, a költő! Jaj, a költő! Meneküljünk!
(Még egyszer megszólal az ébresztő. A horkolás csendeseedik, egymásután jönnek most a hangok!)

Hang: A mosdóvizbe léptem!

Hang: Jaj, hol a takaróm!

Hang: Kikeriki (kakaskukorékolást utánoz).

Hang: Naaa . . . hagyjatok aludni!

Kórus: Nézd, Gömböc, az álomszuszek!

Kukták: Leöntjük!

Parancsnok: Csak lassan!

(Csend lesz, csak Gömböc magányos horkolását hallani. Vízcsobbanás.)

Gömböc (a horkolás abbamarad, helyette prüszkölés).

A tábori poéta (magyaráz): Tudniillik áthortyogtad a sátorponyvát! És most rád esik az eső!

Gömböc: Nem igaz! Nem igaz! Jaj, ki tette! Jaj, ki tette!

Kórus: Ne fürkészd az élet rejtelseit!

Gömböc: Megölöm! Felnégyelem! Felapritom! Jaj neki!

Kórus: Szeretnénk látni! Szeretnénk látni!

Gömböc: Ki volt a szemtelen!

Hang: Én is.

Hang: Én is.

Hang: Ti is.

Hang: Mindenki.

Hang: Senki!

Kórus: Találd ki!

Parancsnok: Sorakozó! Mosdóshoz, indulj!

(Cserkésznota, függöny.)

Jegyzet. Ezt a kis szavalókórust bármikor bárhoyá be lehet illeszteni. Fontos a hangutánzás és a gyors, fennakadás nélküli előadás. A közönség ne lássa, kik az egyes szereplők! Csak a hang hasson!

CSALI MESÉK.

(Csak gyorslábú cserkészek számára.)

Volt a világon egy vadász,
Kiment az erdőbe, lőtt egy szarkát.
Felveszi, viszi, nézi,
Leteszi, nézi, nézi:
Szarka vóna,
Farka vóna,
Farka vóna,
Tarka vóna.
Felveszi, viszi . . . És így tovább.

Volt egy embernek egy hosszú pipaszára, a másinak meg egy szőke malaca, ha annak hosszú pipaszára nem lett volna, akkor lett volna neki szőke malaca, de mivelhogy hosszú pipaszára volt, nem volt szőke malaca. Emennek meg, hogy szőke malaca volt, nem volt hosszú pipaszára, ha ennek hosszú pipaszára lett volna . . . (gondolkozik) . . . nem lett volna szőke malaca, de mivelhogy szőke malaca volt, nem volt hosszú pipaszára. Hm, hm! Ha annak hosszú pipaszára nem lett volna . . .

Tréfás dalok

a „101 magyar népdal“-ból. (A M. Cs. könyvei 116—117.)

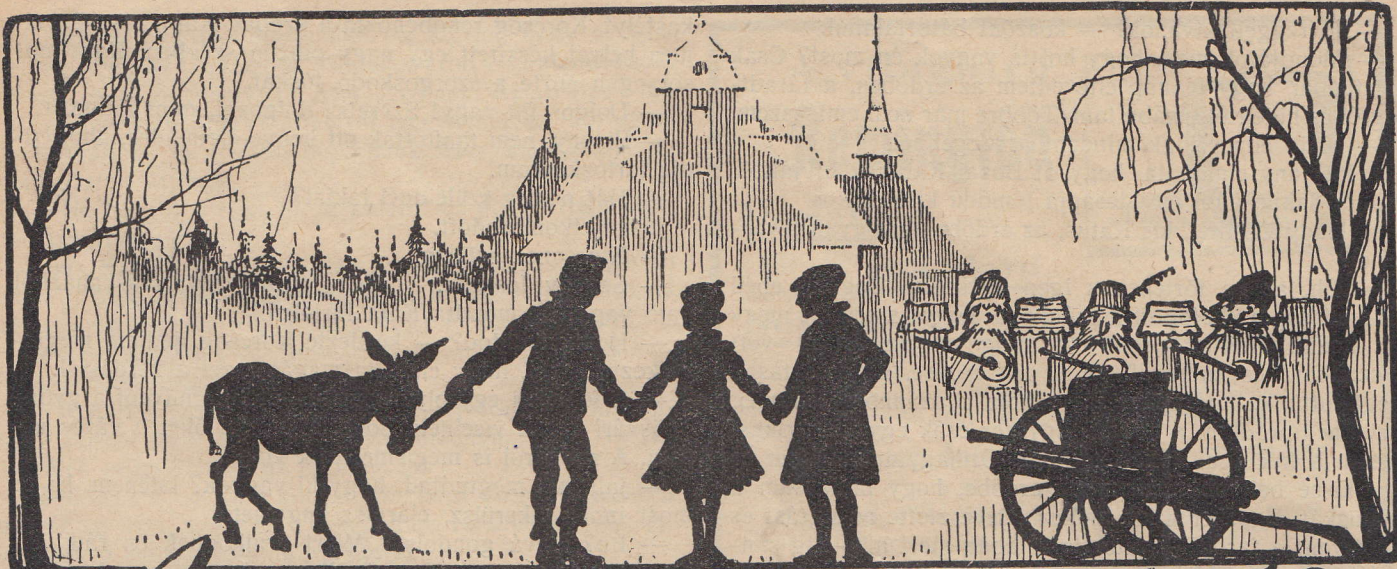
Magyar népünk jóízű humora aranyozza be a tábori életet is! Ime népdalkönyvecskénk legkedveltebb nótái, a tréfásak:

7. Kutyám lába	37. Egy nagy orrú bóha
8. Cigánysirató	38. Elmentek a cigányok
11. Megfogtam egy szúnyogot	50. Túl a vízen
13. Falu végén	51. Mulató nóta
17. Az izsapi bál	53. Molnár legény voltam én
19. Hej Vargáné	65. Félre tölem búbanat
20. Tücsöklakodalom	68. Vasárnap bort inni
24. Kiment a ház	69. Én Istenem, minek élek
25. A csanádi legények	76. Egyszer egy királyfi
30. A tréfás juhász	79. A Csallóközön
31. Hogy veti el a paraszt	80. Angyomasszony kertje
34. Virágéknál	90. Verje meg az Isten
36. Kis kertemben uborka	91. Esterházy bojtár nótája.

A Regnumi cserkészzászlók tisztelgése az irredenta zászló előtt.

21. Mert nem volt bicskája.	30. Mind a kettő rövidebbre ég.
22. Csikó.	31. A fejedre tennél egy órát.
23. A kemencében a tűz.	32. Mint önmaga.
24. Egy se, mert nem bír menni, csak úgy tesszük bele.	33. Óra.
25. A három holt: acél, kova, tapló, ebből jön a szikra.	34. Dinnye és a magja.
26. Amelyiket utoljára, mert egyszerre dűtik ki.	35. Rosta.
27. Csak a fejtől a farkáig.	36. Egy csomó kártya.
28. Hajó.	37. Árnyék.
29. Hogy le ne essen.	38. Mert ott is cigány.

A vadalomszék kastély titka.

Írta: Fabián Gyula. Rajzolta: Fabiánné B. Ilona.

Tamás fölébe hajolt. Figyelte a lélekzését, a szívdobogását, az érverését, majd fölállott, levette sapkáját és megilletődve szólt. A hangja gyászos, komor volt.

— Vége . . . Meghalt. Ime: „a megfagyott gyermek!”

Korcsog Jóska ijedten nézett a kis lány szép kicsiny arcára, amely sápadt volt, mint a viasz. A szíve összefacsarodott, majd letérdelt melléje, a fejét az ölébe vette és föléje hajolt. Nem félt egy csöppet sem a kis halottól. Hiszen olyan szép kis lányka volt. Kilenc esztendősen lehetett. Hányszor gondolt ő szomorú árvaságában arra, hogy milyen jó lenne, ha egy kis húgocskát ajándékozott volna neki az Isten, aki az ő árvaságát megosztaná vele! Talán éppen egy ilyen aranyos teremtsé lenne az, mint akinek fejécskéje itt nyugszik az ölében. Ahogy ezt elgondolta, a szíve úgy megfájdult, de úgy megsajdult, hogy a szeméből óriási könnycsepp buggyant ki és ráhullott a kis lány arcára. A forró könnycsepp egy szempillantásig ott ragyogott a gyermek arcán, majd legördült, végigpergett a nyakán, majd a gallérka alatt befutott a mellecskéje alá és pont a szíve fölött állott meg.

Jóska fölfigyelt. Ugy érezte, hogy a kis lány szíve megdobbant, halkán sóhajtott, mint a szellő a rozsmaringbokorban és a szempillája is megrezdült. Jóska lelke örömmel telt meg.

— Él! Ez a kis lány él! Én érzem, hogy nem halt meg! Jaj, Istenem, mentsük meg őt valahogy!

Tamás csodálkozva nézett höl a megfagyott gyermekre, hol pedig Jóskára.

— No, várj csak! Próbát teszek veled!

Azzal se szó, se beszéd, hirtelen odaugrott, megfogta a tetszhalott orrát, megszorította. A kis lánynak ebben a pillanatban kinyílt a szája és nagyot tüszentett.

— Kedves egészségére! No, ez csakugyan él még! Mentsük meg hát! Vigyük gyorsan a kastélyba!

Most Tamás már elemében volt. Mint cserkész tudta jól, hogy miképpen kell elbánni a megfagyás veszedelmében forgó emberrel. Ügyes dsiu-dsucu-fogással a hátára kapta az elalélt kis lányt és ugyancsak sietett vele a kastélyhoz. Jóska alig tudta követni őt. A kastélyban egy nem meleg szobába vitték és lefektették a szőnyegre. Havat hoztak,

azzal dörzsölték az arcát, kezét. Majd mesterséges lélekzést alkalmaztak. Elköverték mindent, ami csak írva van a cserkészkönyvekben az életmentésről.

A fiúk fáradozását siker koronázta. Hosszú élesztgetés után a kis lány arcába visszatért a pirosság, majd fölnyitotta a szemét és sokáig nézte a föléje hajló Korcsog Jóskát, aki nevetett is, meg sírt is örömben.

— Hol vagytok? — sóhajtott a kis lány gyöngye hangon.

— Jó barátok között — mondta Jóska.

A kis lány mosolygott, majd újra lehunyta a szemét.

Most aztán meleg szobába vitték. Jóska forró almalevest főzött, azt megittatták vele. Takarókat hoztak, lefektették, jól betakarították. Alig egy negyed óra múlva izzadni kezdett a lányka, az arca piros lett, mélyen, egészségesen lélekzett és úgy aludt, mint a tej.

— Megmenekült! Megmenekült! — örvendezett Jóska és összeölelgette a pajtását. — Hogy ennek a teremtsének visszaadtuk az életét, ez rendkívül könnyit a lelkiismeretemen. Szinte elfelejtem, hogy gyilkos vagyok. Egészen kibékít a sorsommal.

TIZENEGYEDIK FEJEZET.

Katalin.

Másnap Korcsog Jóska korán reggel talpon volt, hogy megnézzé, mit csinál az ő kis védenca? Az még édesen aludt, amikor a szobába lépett. Csendben, hogy föl ne ébressze, tüzet rakott, mosdóvizet készített be és amikor mindent elkészített a kis lány reggeli öltözködéséhez, kilopódzkodott a szobából. Azután a konyhára ment és finom rántottleveset főzött. Akkor már Tamás is itt sürgölődött. Asztalt terített, három személyre. Azután bekopogtattak a védencük szobájába.

— Szabad! — hangzott ki a szobából üde, kedves hangocska.

A fiúk beléptek és jókedvűen pillantottak a kis lányra, aki már akkor teljesen felöltözött. Helyes, egyszerű kis ruhácska volt rajta. Olyan, amilyent a falusi gazdák gyermekei viselnek. A ruha finom, drága anyagból készült. A kis jószág igen csinos és kedves volt.

— Jó reggelt kívánok! — köszönt bátortalanul.

— Mondjátok meg, hogy hol is vagyok én most? Csak azt tudom, hogy tegnap eltévedtem az erdőben, a fáradtságtól és hidegtől elkábultam. Többre már nem emlékszem.

— Majd elmesélünk mindent a reggelinél.

A kis lány elmondta, hogy őt Bozai Katának hívják és Pornón lakik, ahol az édesapja jómódú kisbirtokos.

— Hogy kerültél, kis Katus, az erdőbe és hogyan tévedtél el?

— Óh, az én történetem igen egyszerű. Tegnap ebéd után édesapám befogott a szánkóba, hogy az erdőbe megy fát hozni. Addig kértem őt, amíg engem is fel vett a szánkóra és magával vitt az erdőre. Egy tisztáson megállottunk. Édesapám fát rakott a szánkóra, én meg mellette tipródtam a hóban. Egyszer csak egy kis mókust láttam a fák ágai között ugrálni. Otthagytam apámat és egy kissé beljebb mentem az erdőbe, hogy láthassam a mókuskát. Egyszer a kis mókus eltévesztette az ugrást és lepottyant a fáról. Megüthette a lábát, mert alig-alig sántikált a hóban. Utána futottam, hogy elfogjam. Már-már elértem, amikor a kis mókus összeszedte az erejét és tovább osont. Én utána. Így kergettem a mókuskát mindig beljebb és beljebb az erdőbe, óriási répafevők között bolyongtam. Nem hallottam azt a döngést, amint édesapám a szánkóra dobálta a fahasábokat. Nem ismertem az erdőnek ezt a részét. Eltévedtem. Órák hosszat bolyongtam a hóban, amíg annyira elfáradtam, hogy mozdulni sem bírtam. Akkor segítségért kezdtem kiáltozni.

— Ezt a kiáltást hallotta meg Jóska — szólt közbe Tamás.

— Ugy? Te hallottad meg a kiáltásomat? — kérdezte Kata és hálásan nézett Jóskára, aki fülig elvörösödött. — Ez volt a szerencsém. Mert a kiáltozás után nagy álomság vett erőt rajtam, amelynek nem bírtam ellentállni. Kimerülten roskadtam le egy nagy tölgyfa alatt a hóra, elszédültem és azután többre nem emlékszem. Most hol is vagyok?

Tamás válaszolt Kata kérdésére.

— Ez az épület a bajor király vadászkastélya.

Kata tágranyitotta a szemét.

— Ez a vadászkastély? Hiszen én akkor jó három órányira vagyok Pornótól! Az baj.

Most Kata hirtelen fölugrott és elkezdett kacagni, kacagott, de úgy, hogy még a könnyei is csorogtak belé. Valami vidám história juthatott az eszébe, hogy annyira nevetett.

— Hahaha! Tudjátok, hogy mit beszélnek Pornón az emberek?

— Mit?

— Azt, hogy a kastélyban kísértetek tanyáznak. Valami megbabonázott nyúl szaladgál a kastély körül, akkora, mint egy borjú. Gáspár erdész urat egész hazáig kergette s három napig nyomta az ágyat az öreg, mert betege lett a kiállott ijedtségnek. Hát ti vagytok a kísértetek?

— Igenis, mi vagyunk — mondta Tamás büszkén.

— És mi van a megbabonázott nyúllal?

— Azt megettük.

— No, ez szép. De most meséljétek el, hogy ti kik vagytok? Hogy kerültetek ide?

A két bujdosó összenézett. Tamás csak nehezen válaszolt.

— Ej! Hagyjuk ezt. Ennek a dolognak titokban kell maradnia. Sok szomorúság van a mi történetünkben. Jobb erről nem beszélni. Most pihend ki magadat. Ha megerősödöttél, ebéd után kivezetünk a pornói útra, azon könnyen hazatérhetsz. Én most kimegyek az erdőbe, kissé körülnézek.

Tamás felöltözött. Puskát vett a vállára és elhagyta a

kastélyt. Korcsog rendbehozta a szobát, Katusnak kényelmes helyet készített egy nagy pihenő székben. Kata mosolyogva nézte a szorgoskodó Jóskát.

— Dolgos fiú vagy! Szeretsz dolgozni, mint látom.

— Bizony, nem tanítottak ott henye életmódra, ahol eddig tartózkodtam.

— Hát nem a szüleidnél laktál?

Jóska elkomorodott.

— Nincsenek szüleim.

— Segény Jóska! . . . Te a gyöngyösvári árvaházból való vagy — mondta Kata hirtelen.

— Honnan tudod? — kérdezte Korcsog ijedten, meglepedve arról, hogy elárulta magát ezzel a kérdéssel.

— A fogason egy olyan sapkát látok, amilyent a gyöngyösvári árvák viselnek. Sokszor láttam őket a város utcáin. A ruhádról is megismertelek volna.

— Jajj, hát megtudtad, hogy ki vagyok? Istenem, ha te most innen elkerülsz, elárulsz engemet.

— Én? Hová gondolsz? Miért árulkodnék én rád, aki az életemet mentetted meg? Hiszen, te úgy sem követtél el semmi rosszat, mert te jó és becsületes fiú vagy.

— Tévedsz, Kata! — szólt keserűen Korcsog —. Az, aki előtted áll, az nem más, mint: alávaló gyilkos!

— Mit mondasz? Gyilkos vagy? — sikoltott Kata. — Te tréfálsz! Csúfot üzöl belőlem. Ez fáj nekem . . .

— Nem tréfálok — kongott komoran Korcsog hangja.

— Igenis, gyilkoltam. Az igaz, hogy hirtelen haragomban és most szánom-bánom szörnyű bűnömöt, de a baj megtörtént. Én a gyilkosság után megszöktem és most itt rejtőzködöm ebben a lakatlan kastélyban. Nem merek az emberek szeme elé kerülni. Elfognának a csendőrök! . . .

Döbbenetes csend állott be. Kata a félelemtől reszkető hangon szólalt meg.

— Szörnyű! Szörnyűséges dolog ez. Nem tudom elhinni. És én mégsem tartalak téged gonosztevőnek. Nem félek tőled. Aztán mondd, kit öltél meg?

— Csinost.

— Kit? Csinost? Ki volt az? Mi volt a keresztnéve?

— Csinosnak elég volt egy név is, mert ő volt az árvaház szamara, amíg egy csapással agyon nem ütöttem!

Kata nagyra meresztette a szemét. Elcsodálkozott, majd pajkos mosoly aranyozta be az arcát. De nem mutatta, hogy mulat Korcsog Jóska gyilkosságán, hamarosan komoly képet erőszakolt.

— Ha jól értettelek, te egy szamarat gyilkoltál meg? Igazán, csak szamar volt az, amelyet megöltél? . . .

Korcsog elbámult.

— Hát nem elég gyilkosságból egy számár is. A Csinost 50 pengőért vásárolta Gerlóczi igazgató úr az árvaház részére. Éppen elég szerencsétlenség volt az, hogy elpusztítottam. Mit akarsz? Csak nem ölhetek meg egy elefántot!

Kata nem szólt semmit, csak csendesen kuncogott. Ragyogó szemmel nézte a búbanatba merült fiút, akit az önvád marcangolt.

— Hát Tamás miért szökött meg hazulról? Ő is gyilkolt?

— Nem. Az ő bűne sokkal kisebb. Róvást kapott és nem merte hazavinni az intőcédulát, mert az édesapja, aki nyugalmazott ezredes, igen szigorú ember. Talán darabokra vágta volna a fiát, hogyha meglátja az intőcédulát.

— Mégis rosszul tettétek, hogy megszöktetek. Kevesebb baj származott volna akkor, hogyha otthon maradtok. Kikaptatok volna, az igaz, de így meg az egész környéken kísérteties hírbe hozzátok a vadászkastélyt. Baj lehet ebből.

Korcsog lehorgasztotta a fejét.

— A gyilkosság után úgy megjáétem. Félttem, hogy ta-

lán még be is csuknak. Tudom én azt jól, hogy az sem helyes, hogy itt tanyázunk. Tamás szerint — kalandozunk, de hát ez jó búvóhely. Itt nem keresnek. Aztán ilyen téli időben merre menjünk? Mihelyst megenyhül az idő, úgyis tovább állunk és tovább bújdosunk. Hej, kis Katám, de boldogtalan vagyok!

— Ne búsulj, Jóska! Majd kiderül az ég feletted. Minden helyreigazodik.

A kis Kata beszélgetett még egyideig Jóskával, azután elaludt. Még fáradt volt szegényke. Korcsog jól betakarogatta, aztán kiment a konyhába, hogy jó ebédet főzzön.

Tamás megjött a cserkészésből. Nem talált semmi említésre méltó dolgot.

— Rendben van minden. Ebéd után elkísérjük a kis Katát a pornói útra. Szegénykét már bizonyára igen várják a szülei, talán keresik az erdőben is.

Ebéd után a kis Kata kijelentette, hogy elég erősnek érzi magát az útra. Így hát felkerekedtek és szerencsésen elkísérték a pornói útra. Kata körülnézett.

— Ismerem ezt a helyet. Innen behúnyt szemmel is hazatalálok. Köszönöm, fiúk, hogy megmentettetek a csúnya haláltól és hogy kedvesek voltatok hozzám. Különösen neked köszönöm, Jóska, hogy fáradtál értem. Nélküled elpusztultam volna.

— Szívesen tettem meg érted mindent.

Tamás ékes szavaló hangon búcsúzott.

— Isten veled, kedves Katalin. Emlékedet szívünkbe zárjuk! De tégy szent fogadást, hogy a mi titkunkat, amelyet mély homály főd, el nem árulod!

Kata arcocskáján kis gödröcske huncutkodott.

— Megigérem nektek, hogy nem ártok nektek semmiféle okatlan fecsegéssel. Isten áldjon meg benneteket.

— Isten veled —, köszönté Jóska reszkető hangon a kis Katát. — Sajnálom, hogy soha többé nem láthatlak.

A Kata arcán újra megjelent a kis gödör.

— Viszontlátásra, Jóska!

A kislány megindult Pornó felé. A két bújdosó addig kíséerte a szemével, amíg el nem tűnt.

(Folyt. köv.)

„Mit viszek a nagytáborba?” Ez volt a legutóbbi pályázatunk címe. De mintha kissé félreértették volna a témát. Nem arra voltunk kíváncsiak, hogy miért mentek a táborba és hogy micsoda haszna lehet egy cserkésznek a táborozásból, hanem azt szerettük volna látni, hogy micsoda lélekkel indultok el oda, hogyan készültök fel az év legszöb cserkészélményének hasznos felhasználására és hogy micsoda terveitek, hasznos célkitűzéseitek vannak a táborral kapcsolatban? A kevés számú pályázó közül még legjobban megfogta a témát „Péká” 32. sz. Levente-cs. (aki célul tűzi ki egy rossz szokásán való győzedelmeskedést, a környék természetrajzi viszonyainak a tanulmányozását és fényképekben való feldolgozását, egy sportágnak (úszás) a megtanulását s mindennekfelett való kötelességtudást stb.). De egyik pályázat sem ütötte meg azt a nívót, amelyet szerettünk volna s amelyért a díjakat kiadhatnók. — Nem baj! Jövőre majd újult erővel folytathatjátok a rejtvényfejtő munkátokat.

Uj pályázatot a nyárra és a táborozásokra való tekintettel most nem tűzünk ki. Rejtvényfejtőinknek és minden törekvő cserkésztestvéreinknek kellemes, jó táborozást kívánunk.

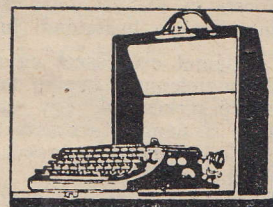
A világhírű

Remington

Portable,

Standard,

Noiseless — Tizedestabulátoros

írógépek legújabb modelljeit országszerte díjtalanul és vételkötelezettség nélkül bemutatja és 18 havi részletfizetésre is szállítja a

Remington Írógép Részvénytársaság

a M. Cs. Sz. szállítója

Budapest, VI. kerület, Andrásy-út 12. szám.

Telefon: Aut. 212-84, 212 85 és 218-09.

Írógépeink kiválóságáról véleményt ad a Magyar Cserkész Szövetség gazdasági hivatala.

◆◆ KÜLÜGYI HIREK ◆◆

Mortimer L. Schiff, az Egyesült-Államok cserkészszövetségének elnöke, a nemzetközi bizottság tagja hirtelen elhunyt. Amerikai cserkésztestvéreink gyászában osztozunk, mert tudjuk, hogy nemcsak nekik jelentett sokat Mr. Schiff, aki évek hosszú során át működött mint a Boy Scouts of America külügyi főtitkára, majd néhány hónap óta elnöke, de az egész világ cserkészei is sokat köszönhetnek neki. A nemzetközi bizottságban előforduló legkényesebb kérdésekben mindig higgadt amerikai észjárásával segítette elő a döntéseket. A Jamboree alkalmával nagy fel-tűnést keltett 10.000 angol fontos adománya az angol cserkészek javára, amely összeget a walesi herceg rendelkezésére bocsátotta.

Márton Jenő magyar származású svájci cserkészparancsnok, aki tavaly a csapatával Magyarországon járt és erről az útiról igen élvezetesen számolt be „Mit Hahaha durch Paprika” című könyvben, most azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy július 12—26. közötti szabadságát egy olyan vidéki úri családnál tölthesse, ahol a lovaglásban is gyakorolhatja magát, amellet, hogy magyarul is megtanul, mert már csak németül tud. Olyan cserkészszülők, akik a fentiek értelmében volnának szívesek meghívni a rendkívül szimpatikus és művelt cserkésztszítet, szíveskedjenek a külügyi hivatalnak írni.

Az amerikai cserkészszövetség legújabb határozata szerint a cserkészszakmák a fiaik által elért cserkészminősítés jelvényét kisebbített díszítésként alakjában szintén viselhetik és ezáltal tanujelét adhatják afelett büszkeségüknek, hogy fiacskáik milyen kiváló cserkészek.

Baden-Powell neve bevonult a földrajz komoly tudományába is. Az amerikai cserkészek javaslatára u. i. az Egyesült-Államok földrajzi bizottsága hozzájárult ahhoz, hogy a Kaliforniában levő Baldy hegység egyik mintegy 3000 méter magas csúcsát Mount Baden-Powell-nek nevezzék el. Az ünnepélyes átkeresztelés május 30-án folyt le, amikor is mintegy 50 cserkész mászta meg a csúcsot, hogy ott emlékművet emeljen. Az ünnepély tartama alatt több repülőgép is keringett a csúcs körül.

A badeni nemzetközi konferencián nemcsak a delegátusok vehetnek részt, hanem kísérő cserkésztszítetek is. A konferencia júl. 23—29-ig tart. Programjáról már ehelyen történt említés. Érdeklődők forduljanak legkésőbb június 23-ig a külügyi hivatalhoz. Költségek Budapesttől Budapestig az összes kirándulásokkal együtt kb. 170 pengő.

Dr. k. Molnár Frigyes külföldi ügyeket intéző főtitkár f. hó 24-én utazik a szláv Jamboreera, onnan a lengyel cserkészek új tszítképző táborának megnyitására Buca-ba, ahonnan előreláthatólag július 10-én tér vissza. Július 20-a után a nemzetközi konferencia résztvevőinek budapesti tartózkodása folytán már nem fogad, mert közvetlen utána utazik a badeni konferenciára, onnan a kanderstegi öregcserkész-kongresszusra, onnan Párisba, ahol a francia kalandozókkal találkozik. Aug. 15-e után újból Pesten van.

A svéd nemzeti nagytáborban a magyar cserkészetet ismét a budapesti 25. sz. Szt. Imre-cserkészcsoport képviseli, akik 4 éve is kint jártak a beatelundi Jubileumslägeret alkalmával.

A német cserkészet egységesítése tény lesz, mire ezek a sorok megjelennek. Évekig tartó tárgyalások után végre tiszteltbeli főcserkészünk egy utolsó 7 órás tárgyalás folyamán, amelyen a német cserkészsövetségek vezetői jelen voltak, a legkülönbözőbb nehézségeket leküzdötte s az elvi megegyezést létrehozta.

Midőn Teleki Pál gróf diplomáciai és cserkészi sikere felett örömlünknek adunk kifejezést, reméljük, hogy ez az egyesülés tényleg hosszantartó áldásos munkásságot fog eredményezni. Az új egyesülésben a hét legnagyobb német szövetség foglalhat, mintegy 20.000 cserkészzel. Ezek után lehetséges, hogy a legközelebbi júliusban tartandó nemzetközi konferencia foglalkozni fog a német cserkészek nemzetközi elismerésével és felveszi az új szövetséget a nemzetközi iroda tagjai sorába.

A nemzetközi eszperanto tábor érdeklődői részére kiment a második körlevél is. A magyar résztvevőket ebből különösen a következő részletek érdeklik.

Jelentkezőlapon kitöltését és beküldését kérjük azoktól is, akik a tábort csak 1.—2 napra kívánják meglátogatni, esetleg nem a táborban fognak lakni vagy étkezni. Ezek jegyezzék meg a jelentkezési lapon ezeket a körülményeket. Egyébként a magyar résztvevők tartoznak — amennyiben a tábor egész tartama alatt jelen lesznek és a kedvezményben részesülni akarnak — július 13-án déli 12 óráig a Cserkészpark parancsnokságánál jelentkezni. Az ellátás 13-án vacsorával kezdődik.

Versenyszámokat ajánlottak újabban: úszóversenyt, eszperanto morse leadó versenyt, cserkészbóják és tréfák rendezését. Az egyéni versenyszámokra több könyvadomány érkezett. Kérjük mielőbb közölni, hogy a fentiek közül ki melyik versenyben venne részt.

Eddigi jelentkezések: Anglia, Írország, Svédország, Lengyelország, Románia, Ausztria, Franciaország, Csehszlovákia, Németország területéről érkezett be.

Július 21-22-én az angol cserkészek csoportja balatoni kirándulást tervez. Költség szállással és ellátással fejenként 18 pengő. Jelentkezés a táborban is júl. 16-ig.

A megérkezést minden résztvevő egyén, vagy csoport bejelenti egy héttel az érkezés előtt a pontos érkezési idő és pályaudvar megjelölésével, hogy fogadtatásról gondoskodhassunk.

◆◆ KÖNYVISMERTETÉS ◆◆

Csonka-Magyarország áttekintő térképe. Csonkamagyarország 1:750.000 arányú áttekintő térképét adta ki a közelmúltban a m. kir. Allami Térképészet, mely cserkészcélokra is igen jól felhasználható.

Alapanyaga a bécsi kiadvány, de újdonságként szerepelnek a Balaton körüli műút, a dunaföldvári híd és műút, az Eger—Lillafüred—miskolci új műút, a Fertő megváltozott alakja, az alföldi gazdasági kisvasutak stb. A trianoni határon túl fekvő magyar területeken a községek nevei magyarok. A kiadvány négy változatban jelent meg. És pedig: 1. Helységek és azok nevei, út-, vasút- és vízhálózat és domborzat. 2. Előbb említettek domborzat nélkül. 4. Domborzat és vízhálózat, úgynevezett vaktérkép. Az ötven cm széles és hetvenöt cm hosszú térképnek bármelyik változata *falitérképnek* is használható. Minden egyes darab ára 2 pengő. Kapható mindenütt.

Három új turistatérkép. A m. kir. Allami Térképészet mindent elkövet, hogy a turisták, cserkészek, kirándulók igényeit tőle telhetőleg kielégítse. Most is közvetlenül a táborozási idény előtt egyszerre három olyan térképet adott ki, amelyek eddig is erősen látogatott, de csak a rendes, 75.000-es katonai térképeken megrajzolt vidékeknek adják rendkívül részletes, útjelzéses képét. Talán kifogásolható, hogy megint mind a három más-más formájú, de egyik sem a szokásos térképvédőkbe beleillő hajtogatású, meg hogy megint mind a három más-más méretarányú. Az a turista, aki nagy gyakorlattal lassan beletanult abba, hogy mennyi is a térképen egy-egy kilométer, egy-egy órai út, úgy hogy a távolságokat meg tudja becsülni és útjelzéses körző és műszerek előszedése nélkül is elhatározásra tud jutni, az mihelyt más vidékre megy, megint más léptékű térképpel a kezében, bizony nem tudja magát egyhamar ennek az arányaiba is beletalálni. Más apró hibák is vannak, különösen az útjelzéseikben nem szabad feltétlenül megbízni. De ezeket a hibákat az újabb kiadásoknál majd kijavítják, ha kellő módon közöljük. De még ezekkel a szinte elkerülhetetlen kis hibákkal is rendkívül értékesek és bámulatosan jók, szépek ezek az új

térképek, mint általában az intézet többi kiadványai is. A kiállítások oly pazar, rajzok oly részletes, finom és pontos, hogy bűszkék lehetünk rájuk. Ily olcsó árak mellett bizonyára rá is fizet az intézet ezekre, de közérdekből meghozza ezt az áldozatot.

A Duna—Vác—esztergomi szakasza 1:25.000 arányban a lehető legnagyobb, szinte luxusszámba menő részletességgel rajzolja ki a folyamot (mélységvonalával, kilométertáblával, partminőségével és zátonyaival együtt, valamint a partmenti vidékeket (Naszál, Hegyestető, Urakasztala, Körtvélyes puszta, Maróti hegyek stb.). A motorosok és csónakok részére utat is ajánl, de az csak a mintegy három méteres vízállásnál használható, hiszen a vízállás szerint hol egyik, hol másik partmentre járhatóbb és jobb felfelé menet. A zátonyok felett lassúbb a víz, és ha fél méterrel mélyebb, akkor sajkákkal, ha egy méternél is több, motorossal is inkább megfelelő, mint a sodra közelében. Kissé még hiányos, de így is megbecsülhetetlen a megengedett sátorozó és kikötőhelyek feltüntetése. A zátonyok rajzában sem szabad feltétlenül megbízni, mert azoknak nagy a hajlandóságuk arra, hogy — különösen feléle — elvándoroljanak. Itt is előfordul (mint a Bükk-térképnél a Gerenna várnál és egyebütt), hogy egyes magassági pontok helytelenül vannak megszámozva (esztergomi számárhegy 242), de az ilyen nyilvánvaló elírási hiba aránylag ritka. Szintvonalai 10 méteresek. Azt hiszem, az esztergomi és váci cserkészek, a víziek és a Duna mentére kiránduló összes többi cserkészek is meg fogják szerezni.

A Vértes térképe 1:50.000 arányban öleli fel Bodajktól Felcsúthig és Csákvártól Bánhidáig az egész területet. Sokszínű nyomású, melyen még a szántóföldek is színezettek (bár a külön jelkulcsában ez nincs megemlítve). Szintvonalai szintén 10 méteresek. A veres klastromtól Pusztánáig berajzolt sok várom nem romot jelent, hanem, hogy arra az út turistajelzése ilyen romalakú. Egyebütt a Vértesben egyelőre számjelzéssel vannak a turistautak felismerhetővé téve. A térképen pedig a jelzett utak pirossal vannak jelölve — de pirosak az épített, de nem jelzett műutak is! Eltérés a hivatalos jelkulcstól, hogy ha az erdei, vagy dűlő út egyáltalában jelezve van, akkor nem szekérútnak (eredményes vonal), hanem mindig jobb kocsútnak van rajzolva! A régi hibás elnevezések nagyrészt ki vannak javítva, de például a Fáni völgyét német genitivussal Fannien völgynek írták.

A Karancs és Medves térképe 1:40.000 arányban öleli fel Salgótarján érdekes bányavidékét, a Somoskő bazaltomlását, Salgó várat, a Karancs új kilátóját, a környék színesen jelzett és még csak tervezett turistautáit stb. Kiállítása a Vérteséhez hasonló. Szintén van birtokossági mellékterképe, s általában az intézet már jól bevált és ismert rendszere szerint készült.

Mindhárom térkép bolti ára csak 2—2 pengő. Zs. Gy.

Dr. Bódy Zoltán: Tíz cserkészev. A 71. sz. Zrínyi-cserkészcsoport kitűnő tollú parancsnoka igen ügyes kis füzetet írt csapata tiszteztendő jubileumára. Tulajdonképpen nem egyéb ez, mint tíz küzdelmes és színes esztendő történetének vonzó, érdekes leírása. De éppen mert egy mozgó, eleven csapat életét és küzdelmeit írja le, rendkívül tanulságos mű. Kiváltképpen új csapatoknak kellene ezt elolvasniok, hogy tanuljanak küzdeni és győzni, hogy lássák, milyen rengeteg és ma már szinte érthetetlen akadályt kellett legyőzniök az úttörőknek. A füzet végén néhány sorban szól a szerző a „tervek”-ről. E fejezetnek minden kikezdése nagyszerű ötletet tár elénk, amelynek megvalósításáról jó volna minden csapatnak gondolkoznia. Ezért kell elolvasni a „Tíz cserkészev”-et.

A 82. sz. Zrínyi-cserkészek jubileumi emlékkönyve. A szegedi piarista gimnázium 82. sz. Zrínyi-cserkészcsoportja most ünnepli fennállásának 10 éves jubileumát. A csapat ebből az alkalomból egy 80 oldalas, pompás emlékkönyvet adott ki Papp Elemér parancsnok és Magyarka Ferenc s.-tiszttel ügyes és ötletes szerkesztésben. Sok nemes eszme, cél, megvalósított példa és visszaemlékezés sorakozik fel a könyvben. Tartalmából különösen ki kell emelnünk Sík Sándor nagyszerű költeményét, továbbá vitéz Mária-földy Márton dr., Csaba Jenő dr., Sztrilich Pál, Nadas Zoltán dr., P. Olasz Péter és Vidovszky Kálmán cikkeket, melyeknek mindegyike a cserkészet szent eszméinek és ideáljainak győzelmes diadalát hirdeti. Igen érdekes része az emlékkönyvnek a csapat történet, Magyarka Ferenc naplórészletei és Gáncsov Károly két sikerült verse. Nagy érdeklődésre tarthat számot Domján Jenő dr. cikke, aki a cserkészetet a szülők szemüvegén át nézve mutatja be. Számítalan fénykép, sok-sok mulattató kis történet, jótettek a csapat életéből és egyéb apróságok teszik még változatosabbá az emlékkönyvet.

Egyet azonban nem halgathatunk el: a nyomdatechnikai rész egyenesen szemrontó és kiáltoan primitív. (Betűtípusok, korrekúra, tördelés!) Máskor az ilyen kisebb jelentőségűnek látszó körülményekre is figyelmet kell fordítani, mert az olvasót ezek is óriási mértékben befolyásolják.

I. KERÜLET.

Cserkész kerületi céllövő-verseny. A Magyar Cserkész Szövetség I. kerülete június havában közvetlen a tanítások befejezése után kerületi céllövő-versenyt rendez csapatok, cserkészek, öregcserkészek és tiszték részére.

A verseny feltételei: 1. Csapatverseny. A csapat-versenyre minden cserkészcsapat nyolc cserkészzel nevezhet be, akik közül a hat legjobb találati egységet elért lövész eredménye számít a versenyben. Csak olyan cserkészek nevezhetők a csapatversenybe, akik legalább egy éve igazolt cserkészek és 1931 június 20-án még nem töltötték be a 19. életévüket.

Testhelyzet fekvő, távolság 50 méter, fegyver Fég céllövő puská, céltábla 50 méteres céllövő köréltábla.

A versenyre benevezhet minden budapesti cserkészcsapat és a vidéki csapatok közül kerületenként egy-egy csapat. A kerületi csapatok részére is áll a megkötés, hogy a nyolc lövésznek egy csapatból kell lennie.

2. **Cserkészes verseny.** A csapatversenyre benevezett cserkészek egyben az egyéni versenyben is részt vesznek. Azok a csapatok, melyek a csapatversenyre nem neveztek be, az egyéni versenyre külön nevezhetnek olyan cserkészeket, akik legalább 85 találati egységet 10 lövészre kelttek. Az egyéni versenyre benevezett cserkészek részére ugyanazok a feltételek állanak fenn, mint a csapatversenyre benevezettek részére.

3. **Öregcserkészek.** Benevezhet minden öregcserkész, ha legalább egy éve cserkész. Alsó korhatára betöltött 18 év. Feltételei azonosak a cserkészes céllövő-versenyével.

4. **Tiszti céllövő-verseny.** Benevezhet minden igazolt cserkésztiszt. Feltételei azonosak az öregcserkészes céllövő-versenyével.

Nevezés. Nevezési határidő: június 1. — Nevezési költség: nincs. Nevezés címe: Magyar

Cserkész Szövetség I. kerülete, gróf Festetics Pál társelnök. **Részvétel:** A versenyzők tartoznak magukkal hozni: fegyvert és igazolványt. Töltényről és löporróll a rendezőség díjmentesen gondoskodik. A vidékről benevezett csapatok szállásáról és ellátásáról a rendezőség díjmentesen gondoskodik.

Az I. cserkészkörület intézőbizottsága megbízásából: gróf Festetics Pál s. k.

A 11. sz. Boeckay cserkészcsapat pünkösdkor a Gerecshegységbe rendezett mozgótáborát, ugyanakkor a kiscserkészek a Hárshégyi Cserkészparkban élvezték életük első kis táborozását. Tíz cserkész nagyobb vizitúrát is tett. Nagy-táboruk augusztus elején Dunaszekcsőn lesz. Részleteket csatláplajuknak, a „Boeckay Hirdető”-nak nyári száma fog közölni.

A fasori ref. egyház 270. sz. Hajnal cserkészcsoportja június 14-én tartott csapatnapot. Dél előtt ünnepi istentisztelet és csapatszemele volt, délután pedig fogadalomtétellel egybekötött kedves kertü ünnepélyt tartottak.

A 32-es Levente-cserkészek Gödön voltak pünkösdi próbatáborban. A tábor érdekessége volt, hogy vagy 30 farkaskölyök tagja is volt, kik a legöregebbekkel is versenyre kelték az elszántságban, jókedélyben, munkakedvben. — Haszonlónak reméli a csapat a Duna mentén tervezett nyári nagy táborát is.

Az érdekes természetismeret. Már régóta foglalkozott a 2. B. K. G. cserkészcsoport parancsnoksága azzal a kérdéssel, hogy mint lehet a fiúkat természetismeretből úgy próbáztatni, hogy a lehető legtöbbet tanuljanak e téren. Eddig az volt a próbázás módja, hogy papírt és ceruzát kapott a vizsgázó és le kellett rajzolni a fák leveleit, az állatokat stb. S ha az illető próbázó véletlenül nem tudott rajzolni, akkor elbukott „természetismeretből”. Végre egyik rajparancsnoknak nagyszerű ötlete támadt. Kertet, konyhakertet kellene művelni. Ezt az ötletet meg is valósítottuk. Előzőleg megkértük Polcsi bá't, hogy engedjen át nekünk a Cserkészpark területéből egy kis részt, megművelésre. Polcsi bá' szívesen beleegyezett. Másnap már meg is kezdődött a munka. Kiscserkészek nagy kapákkal és ásókkal fölszerelve hozzáláttak a munkához. Néhány óra alatt fölástuk azt a kis területet, melyet Polcsi bá' nekünk adott. A hét végére már teleültettük a jól megásott puha ágyakat magokkal, palántákkal. Ültettünk mákot, sósokát, újhagymát, retek, káposztát, kalarabét. Az öntözést úgy oldottuk

meg, hogy minden második nap két-két fiú kiment és megöntözték az ágyakat, gyömláltak, új magokat ültettek stb. Egy alkalommal szomorú hírt hozott a parancsnok úr. Megrágták a tetvek a fiatal káposzta-palántákat. Nagyon sajnáltuk, de nem tehetünk semmit. Kiszedtük a megrágtott leveleket palántáikat, mert aoi levele nincs, ott a gyümölcs is elmarad. Azonban nem hagytuk annyiban a dolgot, hanem újat ültettünk helyébe, a tetvek ellen pedig a megfelelő övintézkedéseket megtettük. Így próbáznak nálunk, Pacsirta-cserkészeknél a fiúk a konyhanövények ismeretéből s így legalább ve-rejtékes munkájuk árán igazán megismerik a dicső természetet.

Reczy Jenő

2. B. K. G.—H. Ö. K.

II. KERÜLET.

Az özd környéki csapatok közös nagytábor tartanak ebben az esztendőben. Csak a táborhely lesz közös, egyébként minden csapat éli a maga önálló nagytábori életét. Június közepén Özdön nagy táborúzi ünnepséget rendeznek.

A 193. sz. Baross Gábor-cs.-cs. pünkösdkor kétnapos kirándulást csinált a következő útiránnyal: Hámor—Ómassa—Szentlélek—Málinka—Dédesi várom—Bánvölgye—Uppony (cseppkőbarlang, várom)—Bánfalva—Nagybarca—Vadna—Miskolc. Hétfőn résztvettek Upponyban az istentiszteleten is, sőt ministrálással és két rosszulnélnél elsősegélyjuttalással a templomban segítettek is.

III. KERÜLET.

Vízicserkészet a Fertőn. A 66. sz. Báthory-csapat a Fertőn vízitelepet és csónakházat szándékozik építeni. Az építéshez szükséges faanyagot Eszterházy Pál herceg, a cserkészet nemes pártfogója már rendelkezésre bocsátotta a csapatnak.

A csepregi 60. sz. Nadasdy-cserkészcsoport június 13-án és 14-én kétnapos filmpartot rendezett, amikor is bemutatta az érdekesebb cserkészi filmeket, megfelelő kísérő műsor keretében. A cserkésznapi nagy sikere volt.

IV. KERÜLET.

A Dunántúli Ichthys-cserkészek pünkösdkor Csopakon, a Balaton mellett táboroztak. Ugyanekkor volt a budapesti Ichthys-cserkészeké Budapesten, a tiszántúliaké Debrecen mellett. Az első ilyen dunántúli tábor volt. Innen van az, hogy csak 30 cserkész jött össze. Sopron, Pápa, Győr, Veszprém és Pécs képviselőiben jelentek meg evangéliumi munkát végző cserkészek.

GYERÜNK AZ

ANGOL- PARKBA

Szenzációs és tanulságos ujdonságok.

Tányérajkú négerek

Halálkaftan. ~ The Bug. ~

Csibekeltető.

Golfpálya.

NAPONTA KATONAZENE.

MINDEN

PÉNTEKEN MŰVÉSZ-EST.

Ringens 36 méter magasból törtető hajmeresztő műugrása naponta este 1/2 12-kor külön beléptidij nélkül megtekinthető.

A kis létszámú tábor nagyon meghitt, családias volt. Vasárnap d. e. a balatonkövesdi ref. templomban vettek Urvacsorát Németh János helyi lelkész és Ittész Mihály győri ev. ifj. lelkész szolgálata mellett. A folytonos baráti megbeszélések mellett előadások és kifejezeten Ichthys-összejövetelek is voltak. Dr. Hilscher Zoltán (Budapest) ismertette Baden-Powellnek, a cserkészet atyjának a cserkész eszméit. Az áhitatot v. Sréter Ferenc teológus tartotta. Hétfőn áhitat után ú. n. „vasárnapi iskola” volt, melyen a bibliában erre a kérdésre keresték meg Jézus üzenetét: „Hogyan töltse be a magyar cserkész a küldetését?” (Máté: 10.) Különösen az őrsvezetők számára szólott dr. Király Dezső (Pécs) „Az őrsvetető önképzése” c. előadása és Boda József (Veszprém) „Az őr és az Evangélium” c. előadása. Nagyon jó praktikus tanácsokat adott az őrsvetető biblia-tanulmányozására. — Az utolsó előadást Horváth Endre pápai ref. kollégiumi tanár, a tábor parancsnoka tartotta tisztek számára, melyben vázolta a dunántúli Ichthys-munka 1931—32. évi célkitűzéseit. Összel Pápai rendeznek egy orsz. Ichthys-cserkész-tiszti konferenciát, a csapatok pedig közös kirándulások tartására törekzenek.

A Veszprémi Szent Imre-cs. jubileumi avatása. A veszprémi kegyesrendi r. k. gimn. 126. sz. Szent Imre-cserkészcsapata most üli alapításának 10 éves jubileumát. Ezért május 31-én, a MOVE-sporttelepen tartott avatás alkalmából dr. Orbán János gimn. igazgató beszédében megemlékezett az alapító Schmidt Mihály piarista tanár érdemeiről, ismertette a csapat multját és buzdította a csapat mostani tagjait az igazi cserkészterenyekre. Ezután 9 jelölt letette, a többiek pedig megújították a fogadalmat.

A győri 42-es Turulok pünkösdvasárnap tartották tízéves jubileumi ünnepségeiket. A csapatot tulajdonképpen 1913 őszén alapította Pálos Ede realiskolai rajztanár és vezette egészen 1917-ig, amikor is a világháború és a parancsnok súlyos betegsége megbénította működését. 1920 novemberében Bencsik Gergely realiskolai tanár szervezte újra a csapatot. Az ünnepségeket Simon Miklós szervezőtestületi elnök, realiskolai igazgató üdvözlése vezette be. D. e. a székesegyházban dr. Szabady Béla hittanár szentelte meg a cserkészszakmák által remekbe készített zászlót. D. e. 12 órakor a városháza nagyeremében, előkelő közönség előtt folyt le a díszközgyűlés, ahol a jubiláló csapatot több-nyelű parancsnokokat, átadva Schutzbach Antal iparművész, őrgercskésztől készített szoborportréját. Utána a Pálos Ede-őregraj adott díszbeidőzt parancsnoka tiszteletére. Délután a cserkész tábori ünnepélyt rendeztek a realiskola sporttelepén, ahol 16 újonc tette le a cserkészfogadalmat. Este a cserkészszakmák megvendégelték a csapatot. Az egésznapos ünnepséget hangulatos tábornéz, lampionos ballagás és a zászlóanya tiszteletére adott szerenádj fejezte be.

V. KERÜLET.

A 82. sz. Zrínyi-cserkészcsapat pünkösdvasárnapján fennállásának 10 éves jubileumakor díszes ünnepséget rendeztek, melyen igen nagy számú közönség jelent meg, élén Glattfelder Gyula dr. csanádi megyéspüspökkel.

Az ünnepséget Papp Elemér parancsnok beszéde nyitotta meg, utána Magyarika Ferenc röviden ismertette a tábori életet, bevezetésül a második számhoz, amely egy teljes tábori nap bemutatása volt. A délutáni programba egy szindarab is beilleszkedett, az esti tábornéz pedig szavalatok, vígjelenetek, énekek, tárogató stb. töltötte ki. Az urnapi körmenetre az összes szegedi cserkészcsapatok kivonultak.

A szegedi cserkészcsapatok közös tábornézét rendeztek június hó 7-én a SZTK-sportpályán, melyen megjelent Szeged társadalmának színe-java. Vitéz Mária-földy Márton dr. kerületi elnök ékes szavakkal vezette be a tábornézét, ismertetve a megjelentekkel a tábornéz jelentőségét. Ezután pergett a műsor, mint a rendes tábornézekenél: szavalat, nóta, kacagató mókák, tárogató stb.

A 130. sz. Szent Gellért-csapat június 7-én lélekemelő ünnepség keretében avatta fel jelöltjeit.

A bajai cserkészcsapatok pünkösdkor Baja egész társadalmának részvételével imponáns méretű avatási ünnepséget rendeztek.

Az 563. sz. Damjanich-cserkészcsapat június 14-én jól sikerült avatási ünnepséget rendezett. Június 7-én **tiszti vizsgát** tettek: Czimbalmos László, Dura László és Szőke Béla. Segéd-tiszti vizsgát tettek: Lehoczky Károly, Arokzállási Zoltán, Bibó István és Tóbiás Lóránd.

A bácsalmási munkásifjak 579. sz. Tomori Pál érsek-csapat pünkösdkor háromnapos sikerült próbatábor rendezett a kunbajai gróf Teleki-erdőben. — Június 3-án és 4-én nagyszabású trianon díszelőadásban ünnepelt a csapat. A Jézus Szíve-ápródráj sikeres szavalókörust mutatott be és csatakiállításait aratott tetszést. A cserkészek Pozsony kardja c. 2 felvonásos irredenta színműben szerepeltek, amelyet Lotterhoff Antal, a csapat első őrgercskésze írt. Végül a magyar vitézség szép filmje: Kárpátoktól az Isonzoig pergett le. — Június 13-án a csapat és apródjai Bajára rendeztek kirándulást, a város megtekintésén kívül résztvettek a Szent Antal jubileumi búcsún is. — A nyomászto gazdasági viszonyok miatt a csapat nyári nagytáborra elmarad, helyette több kisebb portyázást és kirándulást rendez a parancsnokság a Nomád-sátorok használatával.

IX. KERÜLET.

Debreczeni Ferenc temetése. Május 27-én temették el Debreczeni Ferencet, a IX. kerület ügyv. elnökét, az Erő-csapat volt parancsnokát, a tisztántúli cserkész szeretett Feri bátyját. A Nagytemplomban ravatalozták fel, ahol az Erő-cserkészek állottak díszőrséget. Mezei Béla gyönyörű imája után 400 cserkész kísérte ki utolsó útjára. A temetési menetben Debrecen társadalmának minden képviselője jelen volt. A koporsó után haladtak a cserkésztestek és az intéző bizottság tagjai. A tisztek között mentek a Szövetség képviselői: Witz Béla országos elnök, dr. Major Dezső orsz. ügyv. főtitkár és dr. Molnár Frigyes külügyi főtitkár. — A cserkészek leszedték kalapjukról az árvalányhajt és egy gyönyörű szép koszorút fontak „A cserkész híven teljesíti kötelességét” felirással. A temetési szertartást Török Tibor végezte. A Cserkészszövetség nevében Witz Béla beszélt, a cserkészek és a tanítványok nevében Agárdi Zoltán Erő-cserkész zokogva mondott búcsúbeszédet. Idézte azokat a jelmondatokat, amelyeket Debreczeni Ferenc utolsó beszédének alapjául szánt, de amelyeket már nem tudott elmondani pünkösdtől hétfőig a hősök szobránál: „Az élet csak akkor szép, ha másokért és az ember, a halál is csak akkor igazán szép, ha másokért tudunk meghalni.” Ő így élt és így halt meg. Ezután felhangzott 400 cserkész ajkáról a fogadalomtétel.

Parancsnoki értekezlet. A debreceni csapatok parancsnokai részére a kerület június 1-én értekezletet tartott. Az értekezlet tárgya az őrsvetetői tábor és a Debreczeni Ferenc-síremlék megbeszélése volt. A síremlék Csanah József műépítész, kerületi intéző bizottsági tag tervezi. A csapatok megajánlították a síremlék felállításához szükséges összeget. Megállapodtak abban, hogy ünnepélyeken, fogadalomtételnél és a tábori istentiszteleteken meg fognak emlékezni Debreczeni Ferencről.

Krámer Gyula beiktatása. Krámer Gyulát, a IX. cserkészkerület első elnökét, örökös tb. elnökét, a 190. sz. Egyetértés-cs. volt parancsnokát bensőséges ünnepelés keretében iktatták be a debreceni vagányár műhelyfőnöki állásába. A kerület nevében Mezei Béla köszöntötte. A sok üdvözlő beszédből a szeretetnek páratlan meleg hangja volt kiérzhető, amellyel munkás és tisztviselő egyformán halmozta el új főnökét.

Intézőbizottsági ülés. A kerület június 7-én intézőbizottsági gyűlést tartott, melyen a bihari és szabolcsvármegyei intézőbizottságok képviselői is megjelentek. Vitéz dr. Bessenyei Lajos, a

kerület elnöke kegyeletes szavakkal emlékezett meg Debreczeni Ferencről, a kerület volt ú. v. elnökéről, akinek tragikus halála igen nagy veszteséget jelent az egész kerületnek. Az I. B. legfontosabb tárgya a megüresedett ú. v. elnöki tisztség betöltése volt. Az I. B. az ú. v. elnökséggel Török Tibor ker. ellenőrzőt bízta meg.

A csónakázó-tóra eddig már 16 csónakot bocsátottak. A csónakázás igen nagy látogatottságnak örvend.

Őrsvetetői tábor. A kerület június 21-től 25-ig a guthi cserkészparkban őrsvetetői tábor tart. Táborparancsnok Mezei Béla főtitkár. Részvételi díj 6 pengő. A résztvevők teljes tábori felszereléssel június 21-én dében indulnak a debreceni ref. gimnázium udvaráról.

A 171. sz. Erdősi Imre-cs.-cs. az idén is áldozócsüörtörtökön tartotta meg első tavaszi nagy csapatkirándulását forgószínpaddal és harcserével. Május 31-én, hősök napján, fogadalomtételi ünnepélyt rendeztek. Táboruk július 2-től 25-ig a bodrogmenti Olaszliszka községnél lesz. Az érdeklődő és aggódó szülők kedvéért külön táborozási prospektust adnak ki. (A szerkesztőségünk is érdekli ez.)

A 172. sz. Erő-csapat június 4-én szülői értekezletet tartott. A szülői értekezleten Kornyai Sándor parancsnok emlékezett meg arról a nagy veszteségről, mely a csapatot Debreczeni Ferenc halálával érte. A csapat vezetőinek és a szülőknél a kívánságára a csapat Debreczeni Ferenc nevére alapítványt létesít, melynek kamatát a csapat egy kiváló cserkésze fogja kapni. Az alapítványhoz már eddig 600 pengőt felajánlottak. Ezután a csapat nyári, tokaji táborozásának részleteit tárgyalta az értekezlet. A tábor július 7—28-ig tart. Bejelentette a parancsnok, hogy a fúvószenekar hangszereinek beszerzéséhez szükséges fedezet megvan, úgyhogy ősszel már a 25 tagú fúvószenekar Szigethi Gyula zenetanár vezetésével megkezdí a próbákat.

A 164. sz. Bocskay-csapat az 558. és 559. sz. csapatokkal együtt a kerületi nap után egy napig a Nagyerdőben táborozott. Ezalatt megtekintették Debrecen nevezetességeit. A többi bihari csapatokkal a külföldi táborok mintájára ú. n. weekend-táborokat tartanak. Az iparosfiúk nagyrésze ugyanis csak így élvezheti ki a táborozás előnyeit. A weekend-táborokat szombat déltől vasárnap estig tartják havonként kétszer a várostól 7—8 km-re fekvő szép erdőben. A márciusi ünnepély jövedelméből a bihari megyei öregotthonban egy hálóztai készületek szereltek fel. Ebben a csapatnak nagy segítségére volt Bihar vármegye alispánja és a berettyóújfalusi ref. egyház.

A 952. sz. Baross Gábor-csapat április végén műsoros cserkészünnepélyt rendezett. A csapat előadta a „Felhő Klári” c. 3 felvonásos színművet. A tiszta bevétel kb. 200 pengő volt. Május 10-én Sóstón fogadalmat tettek a csapat cserkészei. A csapat július 10-től Balsán megyei lánctáborban vesz részt az összes szabolcsmegeyi csapatokkal.

A 953. sz. Szikszay György-csapat július közepén kétéhetes tábor tart Abádszalókon. Május 17-én 13 újonc tett fogadalmat. A kerületi napon résztvevő 27 taggal. Az országos cserkész-céllövő versenyen az egyéni tiszti versenyben dr. Máthé Lajos, a csapat tisztje nyerte el az első díjat.

Némethy Gyula, a 967. sz. Révész Bálint-csapat parancsnoka tiszti igazolást kapott.

Balogh Béla és Bistey Balázs, a 172. sz. Erő-csapat tagjai segéd-tiszti vizsgát tettek.

A 182. sz. Uhu-cserkészcsapat május 14-én avatta föl újoncát. Az avatást br. Buttler Sándor szabolcsvármegyei I. B. elnök végezte, a megkapó ünnepi beszédet Arvay Ede realgimn. igazgató mondta. Május 21-én a csapat autóbuzson 3 napos kirándulásra indult Aggtelekre, onnan 23-án este érkezvén vissza, a debreceni jubileumi cserkész-napon csak a parancsnok képviselte a csapatot. Május 30-án este éjszakai tábornéz rendezett a csapat a közeli harangodi erdőben, Debreczeni Ferenc boldogult elnökünk emlékére.

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponként d. e. 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos fő-tisztviselők fogadó ideje:

Vidovszky Kálmán orsz. elnök, a Magyar Cserkész szerkesztője kedd, csütörtök, péntek d. e. 11—1-ig, szerda d. u. 5—7-ig;

vitéz Faragó Ede országos vezetőtisz június folyamán szabadságon van, július és augusztusban táborokat vezet.

dr. Major Dezső országos ügyvezető főtitkár június 27-től július 5-ig külföldön, ezután mindennap d. e. 9—2-ig, szerdán és pénteken d. u. 4—7-ig is;

dr. Kosch Béla országos gazdasági főtitkár mindennap d. e. 9—1-ig, d. u. 4—7-ig;

Éri Emil országos vezetőtisz helyettes mindennap d. u. 5—7-ig;

dr. Sztrilich Pál országos vezetőtisz helyettes hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek d. u. 4—7-ig a Cserkészházban, szombat délután és vasárnap a Cserkészparkban, június 30-tól táborokat vezet;

dr. Molnár Frigyes külügyi főtitkár június 27-től július 10-ig külföldön.

A Vízitelep hivatalos órákat a népszigeti telepen tart.

Telefon: Cserkészház: 112—34*; Cserkészpark: 643—13; Vízitelep: 928—30.

**Kérje most megjelent 5. számú
ÁRJEGYZÉKÜNKET!
BUDAPESTI BÉLYEGTŐZSDE
BUDAPEST, IV., KOSSUTH LAJOS-U. 7.**

X. KERÜLET.

A 924. sz. Szent Gellért-es. cs. pünkösdvásárnap szenteltette fel új fehér selyemzslóját. Az ünnepélyen dr. Temesi Győző szöv. társelnök, és a X. kerület részéről Lenkey Győző ker. ellenőrző mondtak nagyhatású beszédet. Este a cserkészek jól sikerült előadást rendeztek.

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PÁL,
a Hárshgyi Cserkészpárc parancsnoka.

Hogyan oszoljon meg az őrsvezető munkája, ha két őrsvezető vezet egy őrsöt? (Kérdezi: Drexler I.)

Irányadók legyenek: Ki-ki a képességeinek és tudásának megfelelő munkakört vállalja. Erre előzetesen egyeztetek meg. Egyikötök se ragaszkodjék mereven „jogaihoz”. Adott esetben aki jobban és hamarabb tehet, az tegyen. Ha vitára kerülne sor, ezt sohasem a fiúk előtt, hanem magatok közt a legfinomabb szeretettel intézzétek el. Végül ez a kettősség ne tartson soká.

Kinek van joga próbáztatni?
„Joga” a csapattisztnek és parancsnoknak van. Ezek azonban a próbáztatást, annak ellenőrzését, vagy bírálatát mára bízhatják. Pl. a kisebb gyakorlati dolgokat (csomók, útjelek) esetleg már az őrsvezető is. De megbízható nem cserkész szakértő is. (Pl. elektrotechnikus különpróba vizsgáztatásával.)

Hogyan kapcsolódhat be a magyar cserkész életébe az öregcserkész, aki olyan vidéki városban van, ahol nincs cserkészcsapat?

A magányos öregcserkész számára az O. I. B. öregcserkész albizottsága alakít központi csapatot. A magányos öregcserkészeknek a cserkészmunkába való bekapcsolódása a „Fiatal Magyarság” útján történik meg. Lásd: a Fiatal Magyarság eddig megjelent számain. Megrendelhető a Cserkészházban, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. szám.

Hol találhatók meg Philipps levelei?
Philipps angol cserkészírtásnak a cserkészörvényekről szóló leveleinek magyar fordítása a „Magyar Cserkész” 1925. évfolyamában jelent meg. A „Levelek egy őrsvezetőhöz” című műve magyar fordításban még nem jelent meg.

Kik viselhetik a kalapán a tartalék cipőzsinórt? (Kérdezi: Ö. I.)

Úgyhiszem, tévedtél, amikor cipőzsinórt írtál kalapzsinór helyett! Az új ruházati szabályzat szerint minden cserkész kalapzsinórt visel kalapján a viharszij helyett.

Hogyan lehet ladikot szerezni külföldről?
Felsőausztriában egy könnyű, cserkészcelokra alkalmas ladik ára kb. 50 Schilling. Szállítási ára kb. 12-14 P, a vám, forg. adó stb. kb. 15 P. Ez azonban csak úgy nyerhető el, ha a csapat kérésére a Szövetség átír az Evezés Szövetségnek, mely igazolja, hogy ezek a nem palánkos csónakok víziveresny celokra szolgálnak. Erre az igazolványra kezelik a vámnál folyómétert a ladiknak másfél aranykoronával.

Miképpen lehet kajakon keletkező esetleges szakadást gyorsan leragasztani. (Kérdezi: Horváth István, 270. Bp.)

Kajakon keletkező mindenemű szakadásra legcélszerűbb ragtapaszt, az ú. n. leukoplasztot ragasztani. Erre a célra hazánkban is gyártnak már ugyanilyen jó tapaszt, az ú. n. eggoplasztot. Beszerezhető gyógyszerárban és drogériában, csupán arra vigyázz, hogy ne legyen fűlságonos régi, mert akkor nehezen ragad. Eredeti célja sebek beragasztása. Ragasztás előtt a ragasztandó felületet tisztára mossuk, különösen vigyázzunk, hogy az esetleges zsírosságot eltüntessük. Erre a célra legjobb a benzín. Ragadását elősegíti, ha napon vagy kézben fogással kissé megmelegítjük. Sokfelé használhatósága miatt a kajaktúrára okvetlenül vigyetek.

Hol lehet kapni és kik viselhetik a háromszögletes melljelvényt? (Kasza György, 86. Szeged.)
Az Orsz. Intézőbizottság által megállapított háromszögletes melljelvényt kb. három hét múlva lehet kapni a Cserkészboltban. Viselése úgy itt-

**Bélyegárjegyzéket
szívesen küld
ABONYI JENŐ bélyegkereskedés,
Budapest, IV. ker., Váci-utca 45.**

hon, mint külföldi táborokban mindenkire nézve kötelező. Ez szolgálja azt a célt, hogy az esetleges cserkészingben, vagy cserkészruhához hasonló ruhában járó nem cserkészektől magunkat megkülönböztessük.

Mivel helyettesíthető az I. oszt. próba úszási pontja? (Abonás Pál, Kevermes.)

Minden cserkésznek igyekeznie kell mielőbb jól megtanulni úszni, mert biztonságban csak az van, aki bármilyen vízi balesetnél képes a szárazföldre kijutni, de ezenfelül előbb-utóbb számos emberéletet menthet meg. Mivel azonban nagyon sok nehézség kerülhet utunkba, szokás az, hogy a csapatparancsnok indokolt esetben (amikor nincsen úszni tanulásra lehetőség sem otthon, sem a táborban) egy kiszabott különpróba letevését tudja be az I. oszt. próba 2. pontja helyett.

Hogyan kell címezni a „Mi érdekel” rovatnak szánt leveleket? (B. S. Bp.)

A „Mi érdekel” rovatnak szánt leveleket címezhető a „Magyar Cserkész” szerkesztőségének (Bpest, V., Nagy Sándor-u. 6.), vagy köz-

**BALESET
BIZTOSÍTÁSOK
BUDAPEST
VI. ANDRÁSSY-UT 8.**

vetlenül a rovat vezetőjének (Bpest, I., Hárshgyi-út 5.). Amennyiben a szerkesztőségnek küldöd, célszerű a cím mellé feltüntetni annak tartalmát azzal, hogy felrodd: „Mi érdekel” rovat. Így gyorsabban eljut hozzánk.

A nyakkendőn a jöttét után kötünk csomót, vagy a nyakkendő feltevésekor? (K. D. Bp.)

A jöttetre emlékeztető nyakkendőcsomót reggel a felkeléskor kötjük a nyakkendőre s a jöttét elvégzése után bontjuk ki.

Kik találták fel a sít és hogyan kell kiejteni e szót? (Pápay S., Újpest.)

A sít egymástól függetlenül több helyen is feltalálták. Európában az északi államok sarkutazói rendszeresítették. Történetére vonatkozó adatokat megtaláljuk Serényi-Hefty: Sielés c. könyvében. — A sít fonetikusán ejtjük ki, s ma már mindenütt így is írják a régi ski helyett. Vita csupán afőlött van, hogy az ige alakja sielni vagy színi. Hivatalosan a szíest fogadták el, tehát színi szoktunk és nem sielni.

Mikor menjünk táborba, korábban vagy később?

Az időjárás és élelmezés szempontjából a későbbi táborozás előnyösebb, azonban a legtöbb csapat kénytelen figyelemmel lenni a vezetők és fiúk nyári elfoglaltságára. Ezért a táborok többsége a nyár elején van.

Szabad-e a lakók engedélye nélkül lakásunkban megfelelő óvintézkedések és szülői beegyezéssel éles tölténnyel célbalóni? (K. D. Bp.)

Lakásában az ember azt csinálhat, amit akar, ha a szomszédokra ez nem veszélyes, s ha nyugodt életüket nem zavarja. Tehát, ha lakásokban olyan fegyverrel lősz, mely bármely váratlan elsülésnél sem tehet kárt idegenben, s

a lövés nem jár zajjal, vagy csupán olyan minimálisan, hogy a szomszédok nem hallják, úgy ez ellen nem emelhetnek kifogást. Ha azonban a lövés zaja bármelyik lakásba áthallatszik, úgy a legtöbb kiadott csendrendelet alapján is fel-lephetnek ellened.

Hol találak táborhelyeket?
Az Orsz. Vezetőtiszti Testület összeállította az elmúlt évek táborhelyeinek jegyzékét, 20 fillérről megkaphatod a Cserkészszövetségben.

Miért hívják a munkanélkülieket „B” listásoknak? (B. S. Újpest.)

A munkanélkülieket általában azért szokták „B” listásoknak nevezni, mivel az állami takarékoság megkezdésekor a hivatalokban a nélkülözhetelen embereket „A” listára vették, a nélkülözhetőket pedig elbocsátották, „B” listára sorozták, azután lassankint elbocsátották. Mivel a „B” listások többsége nem tudott elhelyezkedni, ezek ma munka nélkül vannak, s ezért az elbocsátott és elhelyezkedni nem tudó embereket gyűjtőnéven „B” listásoknak szokták hívni.

Miért nem készíti el a Szövetség az egységes csapat-ügykezelés szabályzatát? (Cs. T. Baja.)

A csapat-ügykezelés általában a „Vezetők könyvé”-ben nyert szabályozást. Gazdasági részét, a csapatok vagyoni- és pénzügyi ügyrendjét nemrég tárgyalta a Szövetség központja és lepette életbe.

Mire lehet használni a kiégett villanykörtét?

A kiégett villanykörtét többféle dologra fel lehet használni. Így közismert felhasználási módja, ha víz alá tűve hegyét lecsipjük vagy bele kicsi lyukat fúrunk, akkor a víz behatol, házi barométert nyeriünk. Zsinegen felfüggesztve, esős időre van kilátás, ha a kilyukasztás helyén vízesepp jelenik meg (alacsony a légnyomás), ha azonban ilyen vízesepp nem látszik (magas a légnyomás), úgy szép időre van kilátás.

Másik közismert alkalmazását Némethy Samu bácsi, V. ker. vezetőtiszttel mutatta be. Ez abból áll, hogy a villanykörtének rézcavarmenetét óvatosan levéve, azokból igen alkalmas edény lesz olyan dolgoknak a gyűjtésére s tartására, amelyet állandóan szem előtt kell tartani. Így készítette el Samu bácsi harminc darab villanykörtéből a Cserkészparkban látható maggyűjteményt.

Mi az izzadás ellenszere? (Farágó Sándor, Szeged.)

Az izzadás ellenszere attól függ, hogy mi okozza azt. Így meg kell különböztetnünk általános izzadást és helyi izzadást. Redesen az utóbbi szokott kellemetlen lenni. Ez ellen csak a legnagyobb tisztasággal s néhány egyszerűbb szerrel védekezhetünk. Így kéz- és lábizzadás ellen leginkább ajánlom a Formalint (Formaldehid), melyet mintegy hússzoros hígításban kell használni. Amikor az ember bőre megedződött, töményebben is alkalmazhatjuk. Szokás tömény vagy kétszeresen hígított oldattal be-

Ide nézz öregem, az igazi cserkész Ternóczky-féle cipőben megy táborozni, mert jó és olcsó!

35—39 25.—, 40—43 28.—,
44—46 29.— pengő.

Készül barna bagaria-bőrből magas szárral, bőrbéléssel, vízmentes nyelvvel, végig dupla talppal és bokavédő csattal.

Ternóczky János

„BAROSS“ cipőüzemében,
Budapest, VIII., Fesetics-utca 4.
Tel.: József 449—77.

esetelni a bőrt, ez azonban a bőr lelkődésével jár.

A távjelzőkulcsban közölt szemafór-táblát, mint tükröképet kell-e tekinteni? (Sulyán Pál, Bpest.)

A távjelzőkulcsban közölt szemafór-táblákat nem mint tükröképet, hanem mint valódi, de fordított képet kell tekinteni. Az eljárás ugyanaz, mint a címereké. A címert is úgy kell képzelni, mintha mellükre volna festve. Tehát a címere ránézve, ennek jobb oldala bal kezünkre esik. Így a szemafórál is az a betűnél jobb kezünk emeljük fél 8 órának megfelelő állásba.

Ha magyar cserkészek külföldön felvonulnak, ott is leállítja-e a rendőrt a forgalmat? (Báthonyi G.)

Előfordult, hogy külföldön a cserkészek miatt a forgalmat leállították, azonban ilyenkor mindig igyekeztek azt csak rövid időre megtenni, mert ez egy siető életű nagy városban teletellett kellemetlen, úgy az utasokra, mint azokra is, akik miatt a forgalmat leállították. Van azonban (így pl. Németország), ahol együttes felvonulást egyáltalában nem engednek, hanem a csapatnak szétszóródva kell menni.

Miért hoz a „Magyar Cserkész“ címlapon is túlterjedő reklámokat, amelyek egy folyóirat képét lerontják?

A Magyar Cserkészen levő hirdetések sokan, épen a legbenetesebbek is kifogásolják, azonban meg kell hajtani a gazdasági érv előtti, mert ezekből igen tekintélyes összeg folyik be. Így lesz lehetővé, hogy minél több cserkész minél olcsóbban kapja meg a cserkészlapot.

Mi az a rotor-hajó?

A rotor-hajó Flekner kapitány találmánya. Azt az érdekes körülményt használja ki, hogy a szél útjába eső hengernek két felére csak akkor gyakorol egyforma nyomást, ha a henger nem mozog. Ha ellenben a hengert forgatják, a forgási gyorsasággal arányosan egyik oldalára nagyobb nyomás nehezedik. A rotor-vitorláshajót, mely Amerikát is megjárta, két hatalmas henger hajtja. Ugyanis kisüzemű dinamók állandó for-

gásban tartják a hengereket, s azt a tengeren állandóan uralkodó széllel felemlített hatásnak megfelelően hajtják előre.

Hogyan állíthatunk elő láthatatlan tintát? (Bodócsy Miklós.)

Legegyszerűbben készíthetsz láthatatlan tintát, ha tiszta tollal, citromlével, vagy pedig tejjel írsz papírra. Az írás megszáradás után láthatatlanná válik, csupán akkor tűnik elő erős színbén, ha a papírt parázs vagy tűz fölé tartod.

Milyen jó növénymeghatározót vegyek?

Ajanlom a javorka: „A magyar flora kis meghatározója“ címűt. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium 42.444/926. sz. alatt közepiskolai segédkönyvül engedélyezte. A könyv végén táblázatokban mintegy 1000 rajz van, melyeket Csapody Vera készített. A „Studium“ adta ki (Bpest, IV., Múzeum-körút 21.)

Kell-e engedély a horgászhoz?

A rendszeres horgászhoz kétféle engedély kell. Először is szükséges hozzá állami horgászjegy, melyet Budapesten a kerületi előjáróságon válthatasz. Ez kb. 5 P-be kerül, s egy évre szól. Ezenkívül kell a halászierület berőlétől engedély. Ez helyenkint más es más, tehát ott kell megérdeklődnöd, ahol halászni akarsz. Budapest belterületén szintén kb. 5 P egy évre.

Hogyan rándulhatok ki a budapesti vízitelepre?

A Cserkészövetség vízitelepe új rend van. Eszerint csak az lephet a telep területére, a kinek külön igazolványa van. A víz veszélyes dolog, s sajnos, nagyon sokan könnyelműen mozogtak. Az igazolványrendszer segíteni akar ezen és segített is. Kérdésed azonban valószínűleg tárgytalan, mert az eddig befutott ideiglenes jelenések szerint minden kerületnek lesz őrsvetetői tábora.

Hogyan mehetek el kerületi őrsvetetői táborba, ha az én kerületem nem rendez ilyen?

Ha kerületed nem rendez őrsvetetői táborot, jelentkezz a központnál s érintkezésbe lépjél a budapesti vagy nozód legközelebb eső kerülettel s felvetetünk oda. Kérdésed azonban valószínűleg tárgytalan, mert az eddig befutott ideiglenes jelenések szerint minden kerületnek lesz őrsvetetői tábora.

Milyen kedvezményt élveznek a „HÖK“ tagjai a narshegyi Cserkészparkban?

A „HÖK“ tagoknak eddig is ingyenes belépésük és szállásuk volt a Cserkészparkban, az igen újabb próbakoziast valószínűleg meg. Ez abból áll, hogy a kehenes rekvisitum Cserkészparkban a „HÖK“ tagokat a Budapestet vagy Budapest környékét meglátogatni akarják, vagy a Cserkészparkban tojók kiképző táborokon cserkésztudásukat gyarapítani akarják, ingyenes ellátásban részesülnek. Ennek mozaikja az, lenne, hogy részben szobákban, részben külön e célra felvert sátrakban nyaraló „HÖK“-tábor létesül, melynek résztvevői felváltva 2—2 napig teljesen maguk csinálják meg programjukat, harmadik nap pedig szolgálatot vállalnak, vagy a Cserkészpark parancsnokságánál, vagy az egyes kiképző táborok munkájánál.

Milyen kiképző táborok lesznek a nyár folyamán?

20. Központi tisztitábor jún. 30—júl. 10.
21. „ „ „ júl. 13—23.
22. „ „ „ júl. 25—aug. 4.
23. „ „ „ aug. 7—17.
24. „ „ „ aug. 21—31.
III. Kistüvezetőképző tábor július 7—11.
IV. „ „ „ július 21—25.
III. Vízivezetőképző tábor június 22—27.
IV. „ „ „ aug. 21—27.
Vitorláképző tábor július 20—26.
„ „ „ július 27—augusztus 1.

Lesz-e a „Mi érdekel“ rovatnak pályázata a nyárra?

Igen, lesz! Háromszor 10 P-s, egy 30 P-s jutalmat tűzünk ki a legközérdekűbb kérdések és vele együtt beküldött válaszok szerzőinek. Használhatók jól ki a nyarat, mert a nyereségi lehetőségén kívül jótettét is végzünk ezáltal: cserkésztüveztárunknak hasznos tanácsot adunk.

Csatos kalapszijaát hordanak-e az őrsvetetők?

A mult számba tévedés folytán került bele az őrsvetetők csatos kalapszija. Az új „Cserkész Ruházati Szabályzat“ szerint csak kétféle kalapszija van. A vetetők 28 mm széles barna bőrszijaát viselnek, nikkal csattal és külön rávarrott 8 mm széles sziljacskaival. Cserkészek és őrsvetetők kalapján 18 mm széles barna bőrszijaát van csatt nélkül. Tehát az őrsvetetők is ezt hordják.

Tábori gyűjtőszekrény.

Táborban nem érünk rá mindig pincét ásní, azonban rövidebb tartózkodás alkalmával is szükségünk van tejet, húst, vaját megóvó hűtőszekrényre. Az egész hengeralakú zsák, amelyet jöminőségű vitorlavászonból készítettünk. A felső harmadába fenekelt varrunk, alsó részét kivágjuk. Ez lesz a szellőztető nyílás, amelyet esetleges berepülő rovarok ellen dróthálóval védünk. Az alsó részébe ajtót készítettünk, melyet lehetőleg légmentes tömésel látunk el. A függő zsák felső részébe vizet töltünk, ez a víz to-

vább szívódik a vitorlavászonban s így ezt állandóan nedvesen tartja. A folytonos párolgás következtében a levegő benn hűs lesz, s ételünket a romlásától megóvja.

A hűtőszekrényt fára is akaszthatjuk. Ilyenkor a párolgás következtében a párolgás még szaporább.

Nagyon szeretnék levelezni. (Czimmer Miklós, 82. Szeged.)

Ismeretlen címzetthez írj egy bemutatkozó levelet. A levelemben ne írj irredentizmusról, sem pedig politikáról. A levél borítékjára ne írj címet, de írd rá a feladót. A nyitott levelet egy borítékban küldd be a Szövetség külügyi hivatalának „Levelezés“ jelzéssel. Innen majd továbbítani fogják egy erdélyi levelezőnek.

A. K. 550. B. G. Köszönöm a szép és meghatározó verseket. Ugy hiszem, sok magyar cserkész lelkét megfogja s rácszemléti az itt závaratlanul élő magyar fiúkat azokra a súlyos kötelességekre, amelyekkel tartoznak a rab magyar testvéreknek. Örülök, ha ettől a kötelességtől elmentés, lelkes cserkésztüveztől minél gyakrabban jutna hozzám egy-egy írás. Tudom, építene itthon is. Ha érintkezésbe lépsz velem, tolmácsolj az én legmelegebb köszöntésemet is. — K. F. Rákócscsaba, kedves gondolat, bár a feldolgozása elárulja, hogy nem vérbéli költő írta. De az az őszinte melegség, amely benne kitéjezésre jut, mégis megérdemli, hogy egyszer közöljem majd. A „Nyári holdas eszaka“ gyengébb. — V. I. 2. BKG. A Hev-hez fordulj személyesen. Ott éltéink a dologot. A Máv. nem ad kedvezményes jegyet, csak csapatnak. Ott ne is alkalmatlanokojatok. — Pekla. Köszönöm a válleregetést. A te korodban ugyan inkább csak megköszönni illik valamit, mint „katon elismerést nyilvánítani“, mert ez a forma a legmagasabb helyen szolgálóknak van általában lementarva, — de ki tudja, nem buzog-e már benned egy nagyhatalmu ur öntudata? A beküldött trétek azonban nem használhatók. Mindössze egyet közlök. Nem hiszem, hogy megnevetnének a fiúkat. — Turáni. Nagyon helyes, de természetesen is, hogy fanatikus es szökímódo magyar vagy. Minden cserkész csak ilyen lehet. En meg is vagyok róla győződve, hogy nem ezért „csuolnak irredentia“-nak barátait, mert ok is bizonyára jó magyarok. A hiba inkább ott lenet, hogy te valószínűleg mindig tuisagosan patetikus vagy s ez már nem minden embernek gusztsza. Nem is csuda, mert a nagyuanug, szavaló irredentizmus sokszor nagyon is scelelyes. A realisabban gondolkodó ember csak szavakat lát a hangoskodásban, már pedig a hazatnasság mélyesége tartalmaz kivan: munkát, hűséget, kitartást. Verseidben túlsók a pátnosz. Egyebek értékesek és szépek gondolataid. A rímuszéreked is jó, a törekvéseid pedig tiszteltetelmű. Csak tarts is ki ezek mellett az elvek mellett s küzdj azokért egész életeden át. A küzdes stílusa majd fog változni koroddal, de a célkitűzés maradjon mindig ugyanaz! Verseid nem közölhetők mégsem, mert nagyon kezdetleges a verselésed, a rímek sokszor egészen rosszak, a nyelv pedig erőtlén. Inkább csak eltanult nagy szavakat használás, de magának meg nincs stílusod. Olvass sokat! Bizonyosan tosz jobb verseket is írni. — E. T. 314. Köszöni érdeklődésedet. Nagyon jól van. Még nagyon szük az a kör, amelyben megállhatna a helyed. De mutt mialattot, mint maga körül de- rut, napsugarat teremtő, máris elsorangú. Tehát vidam. Ebbe a számba éppen beleillenek. ranem a tudóst nem tudom használni. A gondolat ugyanis meglehetősen ismert s a kidolgozása sem tartozik a legsikerültebb dolgaid közé. — B. A. 167. Ebben a formában nem közölhetem irasodat. Leírásnak egy kicsit gyenge, tudósításnak pedig öndicséret izú. Más formában hozom. Egyebeknél melegen szeretném megszöritani kezeteiket, mert valóban kedves, szép, jó munkát végeztek. — H. A. 127. Megköszöved. Igazad van. Ezzel a kérdéssel már foglalkoztunk is. Talán már nem is kell sokáig várnod, hogy kérdésedet megválasoltva lásd. Mi is éppen így gondoltuk a megoldást. Csak az a baj, hogy egy kicsit meg fogja drágítani.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészsövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bpest, V., Nagy Sándor-u 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

ENRILO-nak

a kitünő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

Cserkész-kötelesség

élelmiszer-rezerváról gondoskodni.

„Globus” dobozba zárt húsételek

házas módon, tálalásra teljesen el vannak készítve, csak melegíteni kell!

Veletek megyünk

a táborba!

Már az első tábori posta szerény meglepetést fog kikézbésíteni Nektek. Kérünk, fogadjátok szívesen!

Most simitsatok utolsót
a tábori felszerelésen

Ime egy csomó holmi, melyek közül az ember egyet-mást könnyen otthon felejt:

Fogkefe-tok alumínium 1:50, celluloid	-30
Szappantartó alumínium, szegletes -60, kerek	-70
Cipő-vízhatlanító, fokaszír-gummikeverék folyékony	1:50
Ugyanaz, kenőcs	1 ^e -
Hátizsák-zacsok, három nagyság, zöld, barna, vagy nyers színben	1:20, -90, -60
Mentődoboz (Turul), egyéni felszerelés, alum. dobozban	2:50
Mentőtáska, örsi, vászontokban, válszíjjal	11:80
Pénztárca, övrefűzhető	1:50
Kés mindentudó 2:40, ugyanaz agancsnnyéllel, tisztí 6:20, cserkészfaj védjeggyel 4- Csigaliga agancs- v bőrnyéllel bőrtokban 5- „Puma“ (kis „Csigaliga) bőrnyéllel bőrtokban 3:50, ugyanaz rózsatanyéllal	2:50
Szerszámtár bőrtokban	24- 14-
Gyalogsági ásó (leszerelési anyag) 1:40, ugyanaz bőrtokkal	2:30
Csákánybalta v. csákánykapa	2:50
Balta, amerikai mintájú, dobó, bőrtokban	8:80, 3:90
Fejsze 2 1/2 fontos, amerikai 6:40, 3 fontos	7:40
Kötél (ruhaszártó) 20 méteres csomag, aloe 1:20, kender	2:20
Tábori lámpa, gyertya- és olajhasználatra 3- gyertyalámpa összecsukható 2:70, petróleum-gázlámpa, 300 gyertyafényű	45-
Villanylámpa-tok, bothüvely, nagy lencsével 1:30, piros, fehér és zöld fényű, morze-adóval 4:40, tábori hüvely priz-mával	2:30
Villanyelemek „Arany Bagoly“ -70, Supergold -90, bot-elem -56, tokkal és izzóval kombinálva	1-
Téreképvédő, kockázott, fűdővel és zsinórral 2:80, ugyanaz bőrszegélyvel	3:50
Téreképmérő, nyeles 2- óraalakú	4:80
Levelezőlapok, cserkésztartgúy	-12, -10, -08, -06, -04
Levélpapír cserkészjelvényű, mappában 20 ív, 20 boríték	1:20
Morze-zászló, 1 x 1 m, minden színben, rúddal	3-
Telefondrót, 500 m-es tekercs (leszerelési anyag)	1-
Lasszó, 10 méteres, 10 mm 8- Krinolin, 10 mm 4- 12 mm	5-

Keresztbumerang 1:20, stucclabda	-90
Sátorrudazat valamennyi sátor típushoz	-50
Összerakható sátorrudazat tagonként 37 cm	-50
Sátorcővekek 40 cm -40, 30 cm -30, 20 cm -16, cinnezett acéból -46, alumíniumból	-52
Sátorzsák örsi sátorhoz, nehéz, vízhatlan ponyvából	10-
Örsi lábas, 5 literes, patent fedővel, vászon-huzattal	15-
„ főzőkészlet, kondér, lábas, tál, alumíniumból, fogóval 22- 17-	17-
Vízhordó veder vászonzból, nádkarikával	6:50, 1:50
Takarók, khaki gyapjú, cserkészfaj-beszövésűvel, 190 x 140 cm ikernagyság, 160 x 230 cm, szürke gyapjú	27- 18-
Tábori ág, „Nomád“ védjegyzett, legmodernebb, összecsuk- ható, 200 x 75 cm (Jamboree-minta)	24:50
Tábori szék „Military“ könnyű acélszerkezetű laposracuk- ható vászonlással	3-
Alvó zsák (lepedő helyettesítő) nyers mollinóból a német egészségügyi tanács előírása szerint. Régi igény kielégítése Gyékény, sűrűszövésű különleges alvó gyékény hideg talaj elszigetelésére, szalmazsák helyett 55 x 190 cm, 300 gram 3-	5- 3-
Fürdő trikó magas fekete, pamut 2:80, fekete céna 4:40, tiszta gyapjú fekete v. búza kék 3 sz. 7:80, 4 sz. 8:70, 5. sz. 9:60, 6 sz. 10:50, u. az luxus kivitelben 4 sz. 14- 5 sz. 15- 6 sz. 16-	16-
Tábori nadrág az új Ruházati Szabályzat szerint khaki köp- perből 2:50, I. a fekete klotból 2:60, II. a klotból	2-
Tábori trikó az új Ruházati Szabályzat szerint rövid újjal, szegletes nyakkivágással fehér	2:90, 2:50
Sátrak minden raktáron levő típusban 100% en- gedményei.	

Nomád sátor 25- minden engedmény nélkül (Nomád sátrak szállítását csak az akció igénylők kielégítése után cca július végén vállalhatjuk.)

„Táborra“ rendelések elintézése 12 órán belül!

C SERKÉSZBOLT CSAK A CSERKÉSZHÁZBAN

BUDAPEST, V. KER., NAGY SÁNDOR-UTCA 6.

(A Vilmos császár-út 48. sz. háztól harmadik épület.)

TELEFON: AUT. * 112-34.

POSTATAKPTÁRI SZÁMLA: 34.383.